

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה שלא מן המניין, מס' 41

מיום ראשון, ח' בכסלו תשע"ח, 26.11.2017

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 41 מישיבת המועצה שלא מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, ח' בכסלו תשע"ח, 26.11.2017

משתתפים:

עו"ד אבי גרובר	- ראש העירייה
מר עידן למדן	- חבר מועצה
מר יעקב קורצקי	- חבר מועצה
גב' דברת וייזר	- חברת מועצה
גב' רות גרונסקי	- חברת מועצה
גב' נורית אבנר	- חברת מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר גיא קלנר	- חבר מועצה
גב' שירה אבין	- חברת מועצה
מר טל עזגד	- חבר מועצה
מר רפאל בראל	- חבר מועצה
פרופ' מרק מימוני	- חבר מועצה
מר אהרון אלמוג אסולין	- חבר מועצה
מר עידו כחלון	- חבר מועצה

חסרים:

ד"ר איריס קלקא	- חברת מועצה
----------------	--------------

נוכחים:

שירלי פאר	- מנכ"לית העירייה
עו"ד עמית גייגר	- התובע העירוני
עו"ד קרן ג'קמן	- ס. היועמ"ש
ניסים בן יקר	- מבקר העירייה
אדר' עירית טלמור	- מהנדסת העירייה
גידי טביב	- גזבר העירייה
רויטל פיטרמן	- עוזרת גזבר העירייה
ורד שני	- עוזרת ראש העיר
דגנית גרינבוים	- מנהלת לשכת ראש העיר
רועי אבידור	- עוזר המנכ"לית
ניסן גז	- מנכ"ל מגוונים

על סדר היום:

1. דיון בדו"ח הכספי לרבעון שני 2017.
2. עדכון סעיפים בתקציב הרגיל לשנת 2017 ובתקן כוח אדם.

1. דיון בדו"ח הכספי לרבעון שני 2017.

מר אבי גרובר: ערב טוב, ישיבת מועצה שלא מן המניין, מספר 41. יש לנו על סדר היום: דיון בדו"ח הכספי למחצית הראשונה של 2017 ואחרי זה אנחנו נדון בעדכוני תקציב, גם בתקציב הרגיל, יש לנו גם דבר אחד וגם עדכון של תקן כוח האדם. גידי, בהמשך למה שהיה בוועדת הכספים אתה רוצה ככה בכמה מילים על הדו"ח של העירייה במחצית הראשונה של 2017?

מר גידי טביב: כן, שני העמודים הראשונים אלה עמודים עם נתונים מאזנים לאמצע השנה, עם נתוני השוואה למאזן של סוף 2016, והעמוד של מס' 4 זה דו"ח הכנסות והוצאות. בדו"ח ההכנסות מול ההוצאות, את המחצית הראשונה סיימנו בעודף של 1.357 מיליון ₪, כאשר בעיקר היכולת פה להתאזן נבעה מהכנסה עודפת מארנונה, ביצוע יותר גבוה מהתקציב בסעיף ההכנסות מארנונה. בצד ההוצאות אפשר לראות שבהוצאות שכר כללי, יש חריגה של 3% ובשכר עובדי החינוך, גם חריגה של 3%, כך גם בפעולות החינוך.

מר אבי גרובר: לא, הוצאנו פחות מהתכנון.

מר גידי טביב: כן. נכון, חריגה לכיוון ביצוע מופחת, בצד המאזן, הנתונים המעניינים הם שעומס המלוות, אפשר לראות את זה בעמוד 3, ממשיך לרדת מ-64 מיליון ש"ח בתחילת 2016 ל-50 מיליון ש"ח באמצע 2017,

זאת אומרת בשנה וחצי, בגלל שלא לקחנו הלוואות וממשיכים לפרוח, ירדנו מ-65 מיליון ש"ח ל-50 מיליון ש"ח. אפשר להסתכל ולראות שמבחינת יחסים פיננסיים ניכר שיש יציבות.

מר אבי גרובר: מה המקסימום שאנחנו יכולים להגיע להלוואות אם אנחנו היינו רוצים? 50% מהתקציב נכון?

מר גידי טביב: היכולת לקחת הלוואות, אחד הפרמטרים זה המשקל של ההחזר מלוות מהמחזור בתקציב ההכנסות או ההוצאות. אנחנו יכולים לראות בעמוד 4 שכרגע אנחנו קוראים במונחים שנתיים כ-11 מיליון ש"ח מתוך 414 מיליון מחזור. כלל אצבע, פחות או יותר מדבר על בין 7% ל-9% עם החזר המלוות מסך המחזור, אם זה עובר את זה, אז יש איזה שהיא בעיה, לכן אנחנו מאוד, מאוד רחוקים מהפרמטר הזה. אפשר לראות שכל מה שרשום אצלנו בקרנות ובעודפי מימון זמניים בתב"רים מגובים גם בכסף מזומן בבנק, מה שלא היה כך ב-2015. אפשר לראות שההשקעות המיועדות לכיסויי קרנות ועודפי מימון נטו בתב"רים זה 124 מיליון ש, ואכן זה הכסף שיש בבנק, 124 מיליון ש ועוד 49 מיליון ש שזה הגלגול שמשקף את הממוצע של חודש וחצי תשלומים. חודש לשכר, חודשיים לספקים. אם יש שאלות בבקשה.

מר גיא קלנר: לי יש שאלה עקרונית אחת, האם הדו"ח החצי שנתי הזה תומך בהנחת העבודה על ההסתכלות השנתית?

מר גידי טביב: כן. חלק מההוצאות הם הוצאות עונתיות, נניח אירועי יום העצמאות, או תשלום של הבראה וכו', לכן ההסתכלות היא גם על הדו"ח כפי שהוא מופיע, וגם בהשוואה לנתונים של רבעון מקביל בשנה קודמת. ברבעון מקביל בשנה קודמת, בביצוע היינו בגירעון של 5.5 מיליון ש, כיום אנחנו בעודף של 1 מיליון ש, כמו שתיארתי. יש לי יסוד להניח שאנחנו

נהיה בסדר השנה, כלומר, גם במחצית השנייה, אנחנו נהיה-

מר אבי גרובר: בוא, בוא, בוא. אנחנו נהיה בסדר השנה.

מר גיא קלנר: לא, השאלה היא שאלה ניהולית, שזה במגרש שלך,

הנחות העבודה שעליהן גם מבוססים-

מר אבי גרובר: אני המנהל פה.

מר גיא קלנר: סליחה אדוני. אני לא ביקשתי-

מר אבי גרובר: את ההחלטות בסופו של דבר מקבל ראש העיר.

מר גיא קלנר: אני לא חשבתי שאתה לא מקבל החלטות. אני

שאלתי שאלה בגזרה של גזבר העירייה.

גב' שירה אבין: ... שגזבר העירייה אמור להבין בתקציבי העירייה,

גם אם אתה מנהל את העירייה.

מר גיא קלנר: טוב, המנהל וסגן המנהל, איך שתרצו מה שתרצו,

הנחות העבודה שמבוססות על עדכוני התקציב, גם כן לוקחות הנחות עבודה

מסוימות, מתירניות, נקרא לזה, משם נוצר הפער החיובי שבמסגרתו רוצים

לעשות עדכונים. אני שואל אם החצי-

מר אבי גרובר: מה מתירני? לא הבנתי מה מתירני, נהפוכו, אם

כבר שמרניות, ולכן אתה מופתע לטובה.

מר גיא קלנר: אני לא יודע.

מר אבי גרובר: אם אתה עושה מתירניות, אז צריך עוד...

גב' רות גרונסקי: אם הוא תימני, מה אתה חושב שהוא עושה

מתירני? הוא תמיד עושה זה-ה, נכון, גידי?

מר גיא קלנר: לא, המספרים צריכים לתמוך-

מר אבי גרובר: אני מבקש להגיד לפרוטוקול שאנחנו אוהבים את

כל העדות, ואת כל הרקעים, ואת כל הדתות ואת כל המינים.

גב' רות גרונסקי: הוא הבין שזה קומפלימנט, אני נתתי לו

קומפלימנט.

מר גיא קלנר: אני מקווה שהוא הבין.

גב' רות גרונסקי: ברור שהוא הבין.

מר אבי גרובר: ההנחיות הם לא מתירניות, ההנחיות הם שמרניות,

ואנחנו שמחים להיות מופתעים לטובה. אתה רואה שאנחנו מופתעים לטובה?

מר גיא קלנר: טוב, אוקיי.

מר אבי גרובר: אתה רואה שאנחנו מופתעים לטובה.

מר גיא קלנר: לא, אני אומר במקום שבו אתה עושה עדכוני

תקציב שמניחות הנחת עבודה על גביית יתר בארנונה, ובסופו של יום-

מר אבי גרובר: שנייה, איפה אתה רואה את זה? אנחנו נמצאים

עכשיו בנובמבר, כשאתה מעדכן על התוספת בתקציב של 2017. זה לא שבאנו

במרץ ואמרנו: 'תשמעו, יש לנו הרגשה שהולך להיות השנה שנה טובה, ולכן

בוא נתחיל להגדיל את ההוצאות'. אנחנו באים לקראת סוף השנה, כשאנחנו

כבר יודעים מה המצב שלנו, ואנחנו רואים שמול ההוצאות, אם אתה רואה

את הגבייה הנוספת בארנונה, ארנונה כללית פה היא כמעט 11 מיליון ₪ יותר.

אז אתה רואה שאנחנו לא באנו בתחילת השנה ואמרנו יש לנו הרגשה טובה

השנה, הולכים להרביץ את המכה. אנחנו באים לקראת סוף השנה, בתוך

המקום הזה הכסף נמצא, אל מול פעולות שעשינו, אנחנו רואים שאנחנו

נמצאים במקום שאנחנו גם מאוזנים.

מר גיא קלנר: אתה שקט? זה אני שואל אותו. כן? טוב.

מר אבי גרובר:

לא יוצא שקל בלי שמאשרים שיש כיסויי לכסף

הזה, כל הנושא של האישור של ההזמנות, הכל עובד היום ממוחשב, הכל עובד מאוד, מאוד מסודר, יש בקרה בדיוק מי חתם והכל. זה לא הניירות שכשנכנסתי הייתי מקבל ערימות כאלה גדולות של ניירות שנורא קל ללכת בתוך הדבר הזה לאיבוד. הכל מסודר, הכל ממוחשב, הכל מתועד, גם כל התיק, על כל הוצאה כזאת, כל המסמכים שלה, הכל נמצא בתוך המחשב. אנחנו עובדים מאוד, מאוד מסודר ולא ייצא פה אם לא יהיה כסף לטובת משהו. לא תתבצע הוצאה עם כל הצער שבדבר, כולל יש לנו היום פה החלטה על הצהרונים בצומחים, זה גם החלטה ואם מועצת העיר תחליט לא לאשר את זה, אז לא, אתה יודע, יהיה לזה משמעויות, להחלטה הזאת.

מר גיא קלנר:

לא הבנתי.

מר אבי גרובר:

תיכף נדבר על זה בהרחבה. בפרק הבא. לא, לא

צריך להצביע, זה דיון. עוד אין הערות משהו? אז גידי וגם שירלי, זה דו"ח יפה מאוד, עודף הגבייה, העלייה הזאת בגבייה של ארנונה, זה בא מעבודה, זה לא קורה מעצמו רק, סך הכל לא היה פה בחצי הראשון בטח, בנייה מאסיבית נוספת שהכניסה לנו סכומים עתירים של כסף, אז הכל עבודה שלכם, בטח גם במחצית הראשונה, גם מאז, מילה טובה, תמשיכו ככה. תעבירו את זה גם לחבר'ה אצלכם, כי זה לא רק אתה. יש לך שם הרבה חבר'ה בקומה, תעביר להם מילה טובה מפה. תודה רבה.

* אישור תב"ר בסך 2.5 מיליון ₪ (מחוץ לסדר היום).

מר אבי גרובר:

סעיף הבא עדכון, גם בתקציב הרגיל, גם יש לנו

תב"ר אחד לאשר, נשמח באיזה שהוא מקום אם נתחיל עם התב"ר הזה ונשים

את זה מאחורינו. מדובר על כביש גישה, החבר'ה שיושבים באזור הסינמה סיטי, שאלות משהו? 2.5 מליון ₪ שהם גם מבצעים את העבודה. אין שאלות, מי בעד? פה אחד- תודה רבה.

החלטה מס' 110: הוחלט פה אחד לאשר תב"ר כביש גישה בסך 2.5 מיליון ₪.

2. עדכון סעיפים בתקציב הרגיל לשנת 2017 ובתקן כוח אדם.

מר אבי גרובר: איך אתם רוצים לעשות את הדיון על התקציב השוטף?

מר גיא קלנר: בחברות.

מר אבי גרובר: חברות זה תמיד טוב. אתם רוצים לעבור סעיף סעיף?

מר גיא קלנר: סעיף, סעיף.

מר אבי גרובר: סעיף, סעיף? אוקיי, בישיבה שלנו בוועדת הכספים עלו 2 נושאים נוספים מעבר למה שהופיע באקסל שהיה בישיבה הקודמת, נכון 2 גידי? גם הכדורסל נשים וגם הכדור יד? וגם יש כרגע לעניין יד לבנים משהו, תיכף נסגור את זה.

מר רפאל בראל: קהילה בשגרה.

גב' שירלי פאר יגרמן: גם יש קהילה בשגרה ויד לבנים.

מר אבי גרובר: זה לא הופיע באקסל של הפעם הקודמת, נכון.

מר רפאל בראל: זה כבר לא 2, אתה מגיע ל-5 כבר.

מר אבי גרובר: שנייה, יש 3.

גב' שירלי פאר יגרמן: שגרה וחירום נכנס לאקסל. יד לבנים זה שבוע הבא. רק 2 דברים.

מר אבי גרובר: לא, אני מדבר על האקסל שהיה בישיבת מועצה הקודמת, הקהילה בחירום הוא נוסף לוועדת כספים, הוא לא היה בישיבה הקודמת.

גב' שירלי פאר יגרמן: נכון.

מר אבי גרובר: ועכשיו אנחנו מבקשים גם כן, מעבר לזה עוד 50,000 ₪ לטובת יד לבנים. נכון?

גב' שירלי פאר יגרמן: זה שבוע הבא נקיים את הדיון.

מר אבי גרובר: זה לא עכשיו? תודה רבה. זה לא עכשיו. אז אנחנו מדברים על כדורסל נשים, כדור יד גברים, וקהילה בחירום. כדור יד גברים זה 100,000 ₪, לטובת האירוח של גביע אירופה, לפרוטוקול הם ניצחו בשני המשחקים ועלו לשמינית הגמר. השלב הבא יתקיים בחודש פברואר, וזה בתקציב 2018, נצטרך לאשר גם את זה. נדאג שנאשר עכשיו את ה-100,000 ₪ הראשונים. אבל זה היה פה אחד בוועדת כספים. נכון?

מר אהרון אלמוג אסולין: בוא תעלה את זה עכשיו. בוא נגמור עם זה עכשיו.

מר אבי גרובר: בסדר, אני רק מסביר, יש את הכדורסל נשים.

גב' שירלי פאר יגרמן: בגלל הקיצוץ, ולאור ה-

מר אבי גרובר: המשך לישיבת ועדת התמיכות שבה ישבו ובדקו את הניקוד, יצא שהתמיכה שקיבלה קבוצת הנשים, ירדה בכמעט 284 משהו כזה, אם אני זוכר נכון את המספר. ירידה מאוד משמעותית לקבוצה, וצריך להגיד

בכנות שלקבוצה כזאת להתמודד עם שינוי כזה במהלך השנה זה מכה לא פשוטה. אני הבנתי שהם ביקשו 150,000 ש"ח, אני מבין שאורנה את פה, את רוצה להגיד משהו לפרוטוקול?

גב' אורנה אוספלד: ב-2017 החליטו על פיחות של איזה 10% בתמיכה לקבוצות נתמכות בכדורגל גברים, נשים, וכדורסל נשים, שבצד השני יש את אגודת הספורט בכדור יד-

מר אבי גרובר: שנייה, לא קיצצנו את הסך הכל? סך הכל היה 4.4? לעומת לפני שנתיים נוסף הטניס, שקיבל כ-120,000 ₪.

גב' אורנה אוספלד: לא, לא, הטניס, אתה ביקשת לוותר. ואיכשהו נודע לנו שיש איזה קיצוץ רוחבי בין הקבוצות, העמותות שמקבלות כסף. להפתעתנו, לתדהמתנו, גילינו שאנחנו הקבוצה היחידה שקיצצו לה את כסף, לא לכדורגל גברים, לא לכדורגל נשים. הוסיפו ענף נוסף טניס, שלי יש רעיונות בקשר לנושא זה, אם זה קבוצה ייצוגית או לא קבוצה ייצוגית. והקבוצה היחידה שהייתה צריכה לספוג את הקיצוץ, מבחינתנו, הכמעט בלתי אפשרי, לא כמעט, הוא בלתי אפשרי. אנחנו ניסינו פה בכמה מהלכים לנסות לשנות את רוע הגזירה, אפילו פנינו ליועצים שיסבירו למה הייתה פה טעות, כי בסך הכל הקריטריונים לא השתנו, הפרמטרים לא השתנו. יש לי פה את התמיכות שהיה לנו ב-3 שנים האחרונות, אנחנו יורדות, יורדות, יורדות, סליחה, יש קבוצות אחרות שעולות, עולות, עולות. אני לא חושבת שהקבוצה הזאת, 'אין הנחתום מעיד על עיסתו', אבל מבחינת ניהול והישגים ואג'נדה, ומה שהקבוצה הזאת מביאה לרמת השרון, אני לא חושבת שיש איזה קבוצה ברמת השרון שהביאה ואני לא יודעת אם היא תביא. אני מבקשת עכשיו, אני יודעת שבועדת כספים, אני לא ביקשתי כסף, לא ביקשנו סכום, ביקשנו להחזיר את מה שקיצצו לנו. ועדת כספים אישרה 150,000 ₪. אני מאוד מודה

לוועדת כספים. זה עוזר לנו, אבל לא מספיק. אנחנו נמצאים בגירעון גדול, מסיבות שונות, לא בגלל ניהול לא תקין, בגלל סיבות שהן סובייקטיביות שנפלו עלינו, וקבוצה לא יכולה במהלך שנה שהיא גם צריכה לשלם את החובות של השנה הקודמת וגם להיערך לשנה אחרי זה, פתאום לספוג כזה קיצוץ. אני מבקשת שבסך הכל, מכיוון שלא היה שינויי בקריטריונים ויכול להיות שהייתה שגיאה, וכמעט בטוח שהייתה טעות, פשוט להחזיר את הסכום הזה.

מר גיא קלנר: כמה ירדת ביחס לשנה שעברה?

גב' אורנה אוספלד: קרוב ל-280,000 ₪.

מר גידי טביב: איך קרה ב'פרוסס' הזה?

גב' דברת וייזר: זה שינוי בקריטריונים.

גב' אורנה אוספלד: לא השתנה שום קריטריון.

מר אבי גרובר: הסברתי, גיא.

מר אהרון אלמוג אסולין: המשוואה. המשוואה לחישוב השתנתה.

גב' שירלי פאר יגרמן: האקסל... רואה החשבון, הניקוד.

מר אבי גרובר: לא נכון, לא נכון, חבר'ה המשוואה לא השתנתה.

וגם הניקוד לא השתנה. השנה מלפני שנה.

גב' אורנה אוספלד: לא, הניקוד לא השתנה, לא השתנה.

מר גיא קלנר: איך התוצאה ירדה ככה?

מר אבי גרובר: כי שנה שעברה, בשנים שקדמו,

גב' אורנה אוספלד: ולפני שנתיים, ולפני שלוש.

מר אבי גרובר: לא חילקו, לא בדיוק חילקו לפי הקריטריונים.

- גב' אורנה אוספלד:** אה, שלוש שנים לא חילקו את... נכון?
- מר אבי גרובר:** נכון.
- גב' אורנה אוספלד:** ולכן הקבוצה הזאת- לא, לא, לא, יש... לא נכון.
- מר אבי גרובר:** הניקוד של קבוצת הגברים וקבוצת הנשים.
- מר גיא קלנר:** לא, לא, הוא אומר משהו אחר.
- גב' דברת וייזר:** אבל זה נכון, ... ועדה חדשה...
- מר גיא קלנר:** הוא אומר ששנתיים, שלוש אחורה, לא נתנו לפי קריטריונים?
- גב' שירה אבין:** אנחנו כן נתנו לפי קריטריונים.
- גב' אורנה אוספלד:** סליחה, מה פתאום בחייכם? יש ניקוד לכל דבר, קבוצת בליגת העל, מספר שחקנים-
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אורנה, חבל להתווכח על דבר שאין מה להתווכח עליו.
- גב' אורנה אוספלד:** לא, מה זה? מה זה?
- גב' דברת וייזר:** זה חשוב.
- מר אבי גרובר:** קודם כל זה כן חשוב. וצריך להגיד את זה פה לפרוטוקול. גיא, יש אם אתה זוכר את הקריטריונים, איך קובעים את התמיכה, יש שם למשל מספר הקבוצות, מספר השחקנים, כל מיני כאלה פרמטרים, עכשיו תגיד לי אתה אם זה נשמע לך הגיוני, שאחרי שמחשבים את מספר השחקנים ומספר הקבוצות ואת כל הדברים, יוצא על השקל בדיוק אותה תוצאה.
- גב' דברת וייזר:** כל פעם.

מר אבי גרובר: אני אומר לך, שאנחנו קיבלנו, ועדת התמיכות דנה על בסיס קריטריונים שנותן רואה החשבון החיצוני, רואה החשבון החיצוני לקח, שקלל את כל הפרמטרים האלה, ואז יצא שהניקוד של קבוצת הגברים הוא 28 נקודות, כדורגל גברים, שקבוצת הנשים הוא 24 נקודות. זאת אומרת יש פער בין קבוצת הגברים לבין קבוצת הנשים. שאתה לוקח את זה, את החלק היחסי הזה, וקבוצת כדורגל נשים, שנה שעברה, לא השנה הזאת, שנה שעברה, לקחו אליפות. עכשיו יש 10% מהתקציב הולך להישגים מיוחדים, שקבוצת הגברים עלתה ליגה היא קיבלה את ה-10%. אם קבוצת הנשים תיקח אליפות היא תקבל את ה-10%. קבוצת הנשים כדורגל, לקחה אליפות מדינת ישראל. זה יצא קצת, את האליפות הם לקחו שנייה אחרי שנכנסתי לתפקיד, אז מן הסתם היו החלטות גם ממני קודם. אבל אתה יודע, לקחו. צריך מזל. היה כיף לבוא לשם.

מר גיא קלנר: זה הזמן לפרגן לשירה.

גב' שירה אבין: הוא לא מסוגל.

מר אבי גרובר: בכיף. הנה, הנה. הרמתי להנחתה. ראית שהרמתי הנחתה.

מר גיא קלנר: ראיתי, אפילו סוס עיוור כמוני שם לב.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל מה הטיעונים של ועדת תמיכות לא לתת את כל ה-280,000 ש"ח ורק את ה-150,000 ש"ח?

מר אבי גרובר: זה לא בא עוד פעם לוועדת תמיכות. מה שאנחנו עושים עכשיו.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא. זה היה בוועדת תמיכות. נשארו ה-150,000 ₪

מר אבי גרובר: לא, זה היה בוועדת כספים.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא עבר קודם ועדת תמיכות?

מר אבי גרובר: ועדת תמיכות דנה לפי הקריטריונים. היא לא יודעת לתת מעבר. מה שאנחנו מתבקשים לתת היום, ואני הצבעתי בעד, אני הבנתי 150,000 ש"ח זה מה שביקשו וזה היה מסוכם.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז למה לא 280,000 ש"ח?

מר יעקב קורצקי: אהרון, מה שאורנה אומרת.

מר אהרון אלמוג אסולין: אם אנחנו מבינים שלהכניס את הקבוצה למצוקה, לא לגרעון, למצוקה של 280,000 ש"ח, למה לא לתת כל ה-280,000 ש"ח, למה 150,000 ש"ח? שאלה פתוחה. היא לא בהבעת דעה.

גב' אורנה אוספלד: ... יש לי מכתבים מעורכי דין... כל הקיזוז, בחייכם.

מר יעקב קורצקי: יש נתון אחד שאנחנו חייבים פה, חברי מועצת העיר להבין, שאורנה מכינה קבוצת כדורסל, היא מכינה אותה במאי או כבר באפריל.

גב' אורנה אוספלד: כבר הרבה לפני. ינואר פברואר.

מר יעקב קורצקי: אז כשהיא מכינה את התקציב, זה לא תואם תקציב שאנחנו מכינים.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה לא אותה שנה.

מר יעקב קורצקי: לכן, היא הכינה תקציב, היא חשבה שאחרי שכל ההורדות, של כל השנים, לפחות את ה-1.8, היא אומרת בוא נשמור לשנה. שנה הבאה גם כן עם הפרמטרים. ולא יכולים, אז היא תדע להכין את עצמה בלי לסיים את השנה בגירעון...

מר אהרון אלמוג אסולין: אז למה לא לתת את כל ה-280,000 ש"ח?

מר אבי גרובר: שלא נספר לעצמנו סיפורים. שלא נספר לעצמנו סיפורים וכאלה. אנחנו עכשיו מתבקשים לקבל החלטה, שאנחנו נותנים תמיכה עודפת, לגוף אחד. יש לזה כל מיני שמות. אנחנו כמועצה יכולים להחליט שאנחנו מסכימים לעשות את זה. אבל החוק מחייב אותנו להיות שוויוניים. ברמת העיקרון, עכשיו שאתה מקצה 280,000 ₪ נוספים לנושא של תמיכות את ה-280,000 ש"ח האלה, אתה אמור לחלק לפי אותם קריטריונים בין כל הקבוצות. אם אתה נותן עכשיו 280,000 ש"ח רק לכדורסל, אתה אמור באותו זמן לתת לכדורגל 320,000 ש"ח, אתה אמור לתת לכדורגל נשים לפי אותו חלק יחסי, אנחנו מגיעים ל-600-700 אלף ₪. אנחנו יכולים להחליט שחד פעמי, לאור הנסיבות האלה, צריך לזכור שבקריטריונים של 2018, נתנו פקטור לספורט הנשים, שבכל אותם פרמטרים שהביאו השנה לזה שהם היו פחות, יש להם 50% תוספת.

גב' אורנה אוספלד: אבל זה משהו שנלקח מאיתנו, במשך שנתיים אחרונות, בגלל זה, גם הכספים ירדו.

מר אבי גרובר: אורנה, תני לנו לסגור את הפינה הזאת. אנחנו יכולים להחליט שבאופן חד פעמי לאור הנסיבות, אנחנו מוצאים לנכון לתת פה תמיכה חד פעמית, בנושא הזה, לטובת קבוצת הנשים, אפשר להסביר את זה באמת, על הישגים לאורך המון שנים. אפשר הכל. מתוך הראייה שלי זה לא שאין לנו לגמרי כסף בקופה. דרך אגב, התמיכות שאנחנו נותנים לספורט יחסית לרוב הערים בארץ נדיבות מאוד.

מר טל עזגד: השאלה אם אפשר להצביע כחריג ולתת את זה, או שיש לנו בעיה. אז תגידו.

מר אהרון אלמוג אסולין: אם יש בעיה אז שהיועץ המשפטי יגיד שיש בעיה.

גב' נורית אבנר: אבל אז אחרים יבואו ויבקשו גם.

מר גיא קלנר: זה עבר את הוועדה?

גב' דברת וייזר: לא. עכשיו מגיע.

מר טל עזגד: אז למה מביאים את זה להצבעה?

מר אהרון אלמוג אסולין: אם זה חוקי, בוא נצביע על זה. אם יש בעיה של שוויוניות וכאלה דברים. בוא נשמע מה יש לקרן לומר.

מר יעקב קורצקי: זה חוקי. זה חוקי. השאלה מה, בטח שזה חוקי.

גב' דברת וייזר: לא עבר ועדה.

מר טל עזגד: אז למה זה?

מר גיא קלנר: לא. כי צריך להעביר את זה הליך חוקי להצבעה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא רוצה להפיל את זה, להיפך, אני רק אומר בוא נראה שאנחנו עושים דבר נכון.

גב' שירה אבין: אתה העלית את זה, לא אנחנו.

מר אבי גרובר: אני לא מוכן שאחרי זה תבואו אליי ותגידו: 'אבל אמרת ככה, אמרת ככה', אם אתם שאלתם שאלות, ועושים אני אענה לכם את התשובות הכי ישר על השולחן. אם המועצה מחליטה לתת את התמיכה הזאת לאור הנסיבות, אני מאמין-

מר טל עזגד: השאלה הנשאלת האם באופן אוטומטי, אם המועצה כרגע מחליטה נקודתית בעניין הזה, ייעוץ משפטי נמצא פה, האם זה מחייב אותנו למכפלות, תגידו לנו כמה כסף זה, ונחליט. אבל אתם לא יכולים לבוא מצד אחד-

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא מחייב למכפלות, תגידו-

מר אבי גרובר: אני לא הולך לתת עוד 700,000 ש"ח עכשיו ל... זה מוגזם לגמרי.

מר טל עזגד: אבל אתה מביא אותנו ל-

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל אתה הבאת את העניין של המכפלות.

גב' דברת וייזר: אבל זה נכון, זו נקודה שאי אפשר להתעלם ממנה.

מר טל עזגד: לא, אבל את שמעת מה הוא אומר.

גב' שירה אבין: בסדר, אז צריך להביא...

מר אבי גרובר: קודם כל הבאתי 150,000 ש"ח.

מר טל עזגד: אז אנחנו אומרים אין בעיה, אבל הוא אומר: 'לא' זה מחייב אותו לעשות לכל השאר. אבל לא, הוא מגמגם, אורנה.

גב' שירה אבין: זה לא שהמועצה יכול לקבל החלטה. מועצה לא יכולה לקבל החלטה אם יועץ משפטי אומר שאי אפשר. אם אפשר, בכיף. כולנו נסכים. מה הבעיה?

מר גיא קלנר: אפשר להפוך את זה, מכיוון שהישיבה היא היום ומכוון שמיכה לא פה, אני מבין שיש נציגות אחרת, אבל אפשר לעשות את זה החלטה כפוך ל-, בהנחה ויש לך ועדה, בואו נתקדם.

גב' דברת וייזר: אז אולי הפוך, אולי צריך לקבל חוות דעת ואז להחליט.

מר גיא קלנר: לא, אבל חבל על הזמן.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא. חבל על הזמן. אנחנו כבר פה.

גב' שירלי פאר יגרמן: רגע, אני אסביר, מי שמחליט על תקצוב תמיכות זה הרשות. זה חברי המועצה, בהתאם התקציב.

- מר גיא קלנר:** לא. אבל היא חייבת להיות חוקית.
- גב' שירה אבין:** שירלי, זה ברגע שמחלקים וקובעים פרמטרים מסוימים.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** נכון, ועדיין מותר לכם להחליט אחרת, על פי חוק. זה הכל.
- גב' שירה אבין:** לי זה לא ידוע שאפשר לעשות איפה ואיפה.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** יועץ משפטי יוציא לכם את החוות דעת. בשביל זה יש פה יועצים משפטיים.
- מר רפאל בראל:** שהיא תיתן לנו את זה בכתב, ש... תהיה עליה.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** אתם יכולים לקבל החלטה ובהתאם בכפוף לחוות הדעת.
- מר גיא קלנר:** למה לא לעשות את זה בכפוף ל?
- גב' שירלי פאר יגרמן:** אמרתי, ובהתאם ובכפוף ל-, אבל עפ"י החוק תמיכות זה משהו שהרשות קובעת. אף אחד לא מחליט אחרת, רק הרשות ונבחר העיר. אז אתם יכולים להצביע, ושקרן תבדוק ומחרתיים תיתן תשובה.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אני חושב שברוח הפקטור שדיברנו עליו, בהתייחס לספורט נשים, אני חושב שצריך לאשר את הדבר הזה. יחד עם זה אתה מדבר פה בשני קולות. הקול הראשון אומר שאם נאשר 280,000 ש"ח, אז אנחנו צריכים להשליך את זה על כולם.
- מר אבי גרובר:** זה חשיפה. זה חשיפה שקיימת.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** אתה לא הבאת 280,000 ש"ח, הבאת לוועדה הזאת 150,000 ש"ח. לא הבאת 280,000 ₪.

מר אהרון אלמוג אסולין: כשאתה מביא 150,000 ש"ח, זה לא חושף אותנו לתקדימים?

מר גיא קלנר: אותו דבר. זה עוקף תמיכות בכל מקרה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אם זה חושף אותנו לתקדימים, כי ה- 100,000 ש"ח של הכדור יד לא חושף אותנו לתקדימים. כי הוחלט מראש. הוחלט מראש שעל כל סיבוב 100,000 ש"ח. אנחנו בעד לתת את התמיכה הזאת, אין מקום לשחק בכלל. בוא נראה שזה בסדר.

מר עידן למדן: בסדר, אבל אתה באת עם דבר, אמרת: אני לוקח בנסיבות החריגות האלה...
(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: פרוצדוראלית אין הבדל בין 150,000 ₪ ל-280,000 ₪.

מר טל עזגד: זה בטוח.

מר יעקב קורצקי: נו, קרן. הכל בסדר? אנחנו יכולים להרים אצבע?

עו"ד קרן ג'קמן מזרחי: ... בכפוף לחוות דעת.

מר גיא קלנר: הנה, בכפוף לחוות דעת.

מר יעקב קורצקי: אבי, בכפוף לחוות דעת.

גב' דברת וייזר: ... יש פה חשיפה, אתה אומר משהו כמו מימון עודף, זה קצת מזכיר את ה...
עודף, זה קצת מזכיר את ה...

מר אהרון אלמוג אסולין: אז בכפוף, אז בכפוף. את רוצה להפיל את זה, תפילי את זה.

גב' דברת וייזר: לא להפיל, אני רוצה לשמוע מה קרן אומרת.

מר אהרון אלמוג אסולין: רוצים לתמוך בבנות האלה ואת רוצה להפיל.

גב' אורנה אוספלד: ... לתת...

גב' דברת וייזר: בסדר, אבל אם הוא אומר שזה חושף אותנו.

אנחנו בעד רק בואו נסביר את זה.

מר אבי גרובר: אהרון, בוועדה אישרנו 150,000 ₪, לא 280,000 ₪.

מר אהרון אלמוג אסולין: אנחנו בעד, רק בואו נסביר את זה.

מר טל עזגד: רגע, גם ה- 150,000 ש"ח חושף אותנו?

מר אבי גרובר: טל, אבל לחצי.

מר טל עזגד: מה, ניחשף לחצי.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני יכולה להציע? אנחנו העלנו לוועדת כספים

150,000 ש"ח לכדורסל נשים, אפשר להצביע ולבדוק את זה תוך 24 שעות ולחזור אליכם. אם אסור לנו, כי המשמעות זה הכפלות.

מר גיא קלנר: לא, אם אסור אז אסור גם 150,000 ש"ח.

גב' שירלי פאר יגרמן: לא, אם אסור לנו את ה-150,000 ש"ח אז אסור לנו.

מר גיא קלנר: ההחלטה בכפוף לחוות דעת.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה הכל.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני מדברת רק על 150,000 ש"ח כי, אבל תאשרו.

אם החוות הדעת תגיד שכן, כבר עכשיו תצביעו כדי שלא נכנס עוד פעם.

מר גיא קלנר: אין בעיה.

גב' שירה אבין: אבל אנחנו גם יכולים... באותו הרעיון,

גב' שירלי פאר יגרמן: לא, בוועדת הכספים העלית 150,000 ₪.

מר אבי גרובר: חבר'ה שנייה, אני אוהב את ה-'בכפוף לחוות הדעת'. אנחנו צריכים להגיד אמירה עקרונית שאנחנו מעוניינים במצב הנוכחי שנוצר, לאור הנסיבות, לאור ההסתכלות הזאת שכן, שכן אנחנו רוצים לתמרץ יותר את הספורט הנשי, אנחנו מעוניינים לתקצב מעבר לקריטריונים את הקבוצה ב- 280,000 ש"ח. מה זה בכפוף? זה אמירה עקרונית שלנו, המועצה.

מר טל עזגד: אבי, סליחה שאני קוטע אותך. צריכים להיות החלטיים. מועצת העיר מחליטה 1,2,3,4, בכפוף לחוות דעת משפטית. לא אולי ולמה וכמה.

מר אבי גרובר: נכון. זה מה שאני אומר. אבל מה זה אומר בכפוף לחוות דעת משפטית? חבר'ה, מה זה בכפוף? הוא המשפטי הולך, הוא צריך לדעת גם מה השאלה שאתה שואל אותו.

מר טל עזגד: אני שואל אותו האם מועצת העיר סוברנית לעזור לקבוצת כדורסל באופן חד פעמי, ושזה לא יפגע לנו בתקציב.

גב' נורית אבנר: ומה ההשלכות של זה? הוא יכול להגיד: 'אין בעיה, תאשרו את זה אבל אחרי זה תדעו גם לתת לאחרים'. השאלה מה ההשלכות של זה.

מר אבי גרובר: מה שאתם אומרים פה במובלע, זה שבשאר הסעיפים אנחנו עושים דברים שהם, גם יכול להיות שהם משפטית לא חוקיים כאילו.

מר גיא קלנר: באיזה סעיפים? לא, אין שם דילמה. שם אין דילמה.

מר אבי גרובר: אתה מקבל עכשיו, כל מה שעושים פה.

מר גיא קלנר: פה יש את ועדת תמיכות שאתה מחליט לעקוף

אותם. בסדר.

מר אבי גרובר: כל מקרה אמור היועץ המשפטי, הצוות המשפטי של

העירייה שאם יבוצע משהו לא חוקי הוא אמור להרים דגל. מיכה היה בישיבת ועדת כספים?

גב' שירלי פאר יגרמן: לא.

מר אבי גרובר: לא. אני לא זוכר שמיכה היה בוועדת כספים. מן

הסתם, אני אבקש, כי מיכה גם שלח לי חוות דעת שאם אני לא שואל אז הוא לא יענה לי, אז אני גם מבקש ממנו לוודא שאין עם זה בעיה משפטית, אבל זה לא בכפוף. בואו חבר'ה, אנחנו אומרים-

מר גיא קלנר: אז מה זה אומר? אם הוא אומר לך זה 'ייהרג ובל

יעבור', אז מה אתה עושה?

מר טל עזגד : מה קורה אם חוות הדעת...

מר אבי גרובר: אם המועצה אישרה משהו שלא חוקי, סחבק לא

יחתום על כסף שהוא לא חוקי.

מר טל עזגד : המועצה אישרה משהו שהוא חוקי, הרי אין לנו

בעיה לאשר את זה. המועצה רק צריכה לקחת בחשבון, אני לא יודע כמה כסף זה יעלה, ששאר העמותות, ידפקו פה על הדלת, ויקבלו-

מר גיא קלנר: לא. אז מה עשית?

גב' שירלי פאר יגרמן: זה לא בהכרח נכון, המועצה רשאית להחליט על

כספי ה-

מר אבי גרובר: לא, לא, לא. לא נכון.

גב' נורית אבנר: מה קורה בסיטואציה הזאת?

גב' שירלי פאר יגרמן: זה מה שכתוב בפקודה, אז אני לא יודעת, אבל חבל על הזמן. יש יועץ משפטי, נקבל חוות דעת.

גב' שירה אבין: ... אם אפשר לעשות את זה בדרך של מענק או משהו אחר, שאפשר לעשות ...

גב' נורית אבנר: אבל אז הם גם יבואו ויבקשו, מה תגידי להם?

גב' שירה אבין: שוב, צריך לבדוק משפטית אם זה נכון.

מר אבי גרובר: אני מסביר עכשיו את ההחלטה. הקריטריונים ברמת העיקרון, לא משנים עכשיו את הקריטריונים, לשנת 2017. הקריטריונים לשנת 2017 עומדים בעינם. מה שאמרנו תופס. אנחנו נמצאים לקראת סוף השנה ובתוך המציאות הזאת, שאנחנו נמצאים בתוך השנה, בתוך שנת התקציב, קרו פה כל מיני דברים. העובדה הזאת שהעירייה, סוג של שינתה, לא שינתה את הקריטריונים אבל שינתה את אופן היישום שלהם, בצורה שקבוצה אחת נפגעה בצורה כל כך קשה מבחינתה. יחד עם זה שעיריית רמת השרון בעצמה, אנחנו פה קבענו קריטריונים משנת 2018 שכן נותנים העדפה מסוימת לספורט הנשי, דרך הפקטור, ואנחנו רוצים לעודד ספורט נשי, ודרך זה שיש כל מיני הוצאות שקורות במהלך שנה של ספורט, אתה לא יכול להבטיח שכל השחקנים שעולים לסל, שהרגל שלהם שהם יורדים בדיוק פוגעת באותו צורה. קורה ששחקנים נפגעים ודברים אחרים. קרו להם כל מיני דברים. זה גם הפער בין ה-150,000 ש"ח שהם אמרו לפני כמה שבועות לעכשיו, אני מבין נכון שחקנית נפצעה וכאלה. קרו דברים מסוימים. אנחנו לא רוצים להביא אותם למצב שהם למעשה להיות תחרותיים עלולים להידרדר בתוך הליגה. ולכן לאור הנסיבות המיוחדות האלה, ולאור זה שאנחנו כן רוצים למשל לעודד את קבוצת הכדוריד לשחק באירופה, ואני לא יודע מי היה פה במשחקים, אולם אורנים היה מפוצץ, היה כייף לראות שם

המון ילדים בתוך המשחקים שם, באים לראות את קבוצת הכדוריד בן ליברטי ואדם מצליח וילדים שגדלו פה, ומשחקים בגביע אירופה, זה שיקולים.

גב' אורנה אוספלד: שהוא היה אוהד מספר אחד של קבוצת הנשים.

מר אבי גרובר: אני הכרתי אותו מחזיק את הדגל אצלכם במשחקים.

גב' אורנה אוספלד: הוא בא ממקומות כאלה, שקבוצת הנשים, בזכות קבוצת הנשים הוא הפך להיות ספורטאי ו-

??? ושם הוא קיבל את ה'ברקה'.

מר אבי גרובר: גם, גם חד משמעית, אני הכרתי אותו במשחקים של הבנות הוא היה עומד עם דגל גדול ומעודד והכל.

גב' שירה אבין: אנחנו גם נסענו איתם לחו"ל רק בשביל להיות שם איתם. על חשבוננו.

מר אבי גרובר: אז בנסיבות המיוחדות האלה-

מר טל עזגד: רק אותי השאירו לשמור פה על העירייה.

מר אבי גרובר: טל, אז לשאלתך, בנסיבות האלה אנחנו מחליטים לאשר את שתי התוספות התקציביות האלה. זה לא שאנחנו מגדילים את סעיף התמיכות. ברור?

גב' שירה אבין: מה זה השנייה?

מר עידן למדן: מה זה שתי-?

מר אבי גרובר: הכדור יד 100,000 ש"ח, ו-280,000 ש"ח לנשים.

מר עידן למדן: כדור יד יכול להיות יותר מ-100,000 ש"ח.

מר אבי גרובר: לא ב-2017. ב-2017 זה 100,000 ש"ח, השלב הבא הוא ב-2018.

גב' שירלי פאר יגרמן: אם הם זוכים, עוד 2 משחקים.

מר אבי גרובר: בשנת 2018 כשנביא לכם את התקציב, אנחנו נשקלל פנימה, לא יודע, נראה, נשקלל איזה שהוא חישוב, אנחנו לא יכולים לעבור.

גב' שירלי פאר יגרמן: נראה גם מה יהיה בדצמבר. הם יעלו, לא יעלו, אנחנו לא יודעים.

מר אבי גרובר: לא, הם עלו.

גב' שירלי פאר יגרמן: לא. בדצמבר יש עוד משחק.

מר אבי גרובר: לא, לא, בפברואר.

גב' שירלי פאר יגרמן: פברואר, סליחה.

מר אבי גרובר: פברואר זה בשנה הבאה, זה כבר בתוך השנה הבאה. ברור? ההסבר עכשיו היה ברור? זה העניין פה, אנחנו לא מגדילים את התמיכות, את סעיף התמיכות, אנחנו נותנים תמיכה מיוחדת לאור הנסיבות המיוחדות.

מר עידן למדן: יש אבל דבר אחד שאני ביקשתי בוועדת הכספים וזה לתקצב את אגודת הספורט, להוסיף 120,000 ש"ח למחלקת הבנות כדורסל נשים. כדורסל הבנות באגודת הספורט. העליתי את זה בוועדת כספים. גם את זה אני מבקש, אם אנחנו מתעסקים בקידום בנות ובקידום נשים, ובאמת בקידום אגודת הספורט-

גב' אורנה אוספלד: דרך אגב, גם חלק מהמשכורות של השחקניות בליגה הלאומית, אנחנו לקחנו את זה על עצמנו. אנחנו קבוצה בליגת על שגם

בגירעון, לקחה חלק מהשכר של ה...

מר אבי גרובר: אני אגיד לך מה הבעיה. אני יודע עידן, אבל אני

אגיד לך מה הבעיה.

מר עידן למדן: אני ביקשתי את הדבר הזה להעביר... את הבנות

ולתת ואני מבקש שזה גם כן יהיה.

מר אבי גרובר: אני אגיד לך מה הבעיה, כשאנחנו מתחילים לתת

תמיכה עכשיו גם לקבוצה שנייה, יש ספורט ייצוגי, ועכשיו אנחנו מתחילים

עכשיו שתי קבוצות בייצוגיות. שזה קצת, זה פותח פה פתח לכל, אתה יודע

פתחו את הפועל מורשה וסגרו אותה, כי היה פה עיקרון שלא פותחים בכל ענף

שתי קבוצות, עכשיו, יש קבוצה שנייה, גם בכדוריד יש קבוצה שנייה, אנחנו

לא נותנים עוד תמיכה שם לאור זה שיש קבוצה שנייה. אז זה, אני אומר לך.

זה עיקרון שהוא קצת בעייתי כרגע.

מר עידן למדן: ... תקצוב נוסף. אני מדבר כרגע על מחלקת הבנות,

ויחליטו באגודת הספורט, יושב יעקב קורצקי, אני חושב שזה נכון לתת את

זה.

מר אבי גרובר: אז אנחנו ננסה למצוא את הדרכים להסתדר בתוך

הכדורסל, אומרת לך אורנה, אני כבר מעצמי נותנת חלק.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שההצעה של עידן ראויה להצבעה גם.

מר אבי גרובר: אנחנו מחלקים פה כסף כאילו אין מחר.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא כאילו אין מחר, זה נושא שהיה בוועדת

כספים. ה-120,000 ש"ח האלה, וזה לאגודת הספורט שאנחנו תמיד אומרים

שהיא בבת עיננו, כי היא מחזיקה את כל הילדים והיא הדוגמא. למה לא

להעלות את זה להצבעה?

מר עידן למדן: לטעמי אגודת הספורט ... אבל אני חוזר ואומר את

זה, אגודת הספורט יותר חשוב לי לפעמים...

מר טל עזגד: אני עכשיו מגדיל את תקציב אגודת הספורט ב-

120,000 ש"ח גם?

מר אהרון אלמוג אסולין: כן.

גב' אורנה אוספלד: אבל אגודת הספורט מחזיקה גם קבוצה מקצוענית,

אז, הצלחת לשנות את ה-

מר עידן למדן: חלילה וחס, אני לא מפתח את שיחותינו הפרטיות

כרגע, אבל את יודעת-

גב' אורנה אוספלד: לא, זה בסדר. זה ספורט, אני לא נגד.

מר אבי גרובר: גידי, כבר כמעט עד 400,000 ש"ח נתנו נוספים.

אתה שם לב? 120,000+130,000 זה 250,000 ש"ח. כן.

מר גידי טביב: זה מהרזרבה, מסעיף הרזרבה.

גב' שירלי פאר יגרמן: אז תאשר כבר את ה- 50,000 ש"ח של יד לבנים.

מר גיא קלנר: מה זה יד לבנים?

גב' שירלי פאר יגרמן: זה גם אותו דבר.

מר אבי גרובר: אתה רוצה להסביר את ה-50,000 ש"ח האלה ביד

לבנים?

מר גידי טביב: יש לנו סעיף תקציבי לעמותות מאמצות ומהסעיף

הזה הוא הוסיף 50,000 ש"ח, הייתה לנו תמיד כל שנה רק עמותה אחת

שהגישה, עמותת יד לבנים. השנה הגישו גם, לפחות הראשונה בשנים

האחרונות, ארגון אלמנות ויתומי צה"ל. לפי הקריטריונים זה חצי, חצי. מה

שאומר שאם משאירים את התקציב כפי שהוא, אז כל אחד יקבל 25,000 ש"ח. הואיל וזה נראה לי או נראה לנו מטרה ראויה, וכדי לא לפגוע ביד לבנים, אם נגדיל את הסעיף התקציבי הזה ב- 50,000 ש"ח, כך כל עמותה מהעמותות האלה, תוכל גם-

מר גיא קלנר: מסוג הנושאים שהם-

גב' נורית אבנר: מאוד רגיש.

מר עידן למדן: עמותה אחת זה יד לבנים ועמותה אחת זה האלמנות והיתומים?

גב' שירלי פאר יגרמן: התבחין אומר 50; 50 והגשת ה... ולכן בגלל שיד לבנים הארגון, לא יד לבנים, הארגון צריך את ה-50,000 ש"ח בשביל לקיים את עצמו, אתה צריך גם לתת 50,000 ש"ח.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא אמרתם שזה לדיון בשבוע הבא?

גב' שירלי פאר יגרמן: כן, אבל אם פתחתם את הדלת לעוד אחד שלא כתוב פה, אז כבר נגמור את זה גם.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה קשר בין יד לבנים, אלמנות צה"ל לשתי קבוצות כדורסל? לי לא ברור ההקשר.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה הכל תבחינים. זה הכל תמיכות, זה הקשר.

מר אבי גרובר: זה ל-2017.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא קיבלנו על זה חומר, לא קיבלנו הסבר, תשאירו את זה לשבוע הבא, חבר'ה עזבו. יש גם ככה מספיק דברים.

מר אבי גרובר: גם לקבוצה של עידן לא היה.

מר עידן למדן: זה הייתם אמורים להביא את זה להיום, דיברנו על

זה, והייתם אמורים להביא את זה.

גב' דברת וייזר: מה ההבדל בין 50,000 ₪ ל-280,000 ₪.

מר גיא קלנר: לא. 120,000 ש"ח...

מר אהרון אלמוג אסולין: זה סעיף שלא נמצא פה. 120,000 ש"ח גם היה בוועדת כספים.

מר טל עזגד : עלה כהערת אגב.

מר אהרון אלמוג אסולין: כהערת אגב?

גב' שירלי פאר יגרמן: כן, זה לא הופיע בוועדת כספים, ולא דיברנו, מי שהעלה את זה זה עידן.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז תורידו את ה-120,000 ש"ח, בוא נאשר את מה שיש על סדר היום, גם ככה יש לך-

גב' שירלי פאר יגרמן: אז מה מפריע לך, זה תמיכות. כולם הקשר - תמיכה, תמיכות.

מר אהרון אלמוג אסולין: כי זה לא בסדר היום.

גב' שירלי פאר יגרמן: מה לא בסדר?

מר אהרון אלמוג אסולין: יד לבנים איננו בסדר היום.

גב' שירלי פאר יגרמן: ואין מקום לגמישות?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא.

גב' שירלי פאר יגרמן: אז לא. אז אל תעלה את זה.

מר אבי גרובר: אבל אם כולנו מסכימים מה הבעיה לשים את ה 50,000 ש"ח האלה?

מר אהרון אלמוג אסולין: אז כל פעם זה יהיה, גמישות לפה גמישות לשם?

מר גיא קלנר: אהרון זה נושא, עזוב, זה נושא.

גב' שירלי פאר יגרמן: אין בעיה, אנחנו נעלה את היד לבנים-

מר אהרון אלמוג אסולין: אין בעיה, אין בעיה, בבקשה.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: בוא נעשה סדר. הוא אמר כן. אמר חיובי.

מר אהרון אלמוג אסולין: כן, בסדר תעלו את זה.

מר רפאל בראל: הוא הסכים, מה אתם רוצים?

גב' שירלי פאר יגרמן: סבבה, לא, אני שמעתי שהוא אמר 'לא'.

מר רפאל בראל: סה"כ 50,000 ש"ח.

מר אבי גרובר: 280,000 ש"ח לטובת קבוצת הכדורסל נשים.

100,000 ש"ח לטובת הכדוריד גברים. 120,000 ש"ח לקבוצת כדורסל-

גב' שירלי פאר יגרמן: נערות באגודת הספורט.

מר אבי גרובר: הן לא נערות שם, לא כולן שם נערות, הן מרגישות

כנערות אבל הן לא כל כך נערות, הקבוצה בלאומית, כדורסל נשים בלאומית,

ו- 50,000 ש"ח -

מר רפאל בראל: 100,000 ₪ רצית, לא?

גב' שירלי פאר יגרמן: 120,000 ₪.

מר עידן למדן: 100,000 ₪ לכדוריד.

מר אבי גרובר : 100,000 ש' בכדוריד. היה 150,000 ש', עיגלנו את זה

ל-280,000 ש"ח כדורסל נשים, 100,000 ש"ח כדור יד גברים, 120,000 ש' לכדורסל נשים, הקבוצה בלאומית, ו-50,000 ש' יד לבנים. יש, ברור?

גב' רות גרונסקי : ארגון אלמנות ויתומי צה"ל.

מר טל עזגד : עוד הערה חשובה, ה-280,000 ש"ח לקבוצת כדורסל

נשים, אם וכאשר ובמידה ואנחנו מאשרים את זה ונצביע בעד, הכל בסדר, אבל אם וכאשר תתעורר סיטואציה עד רמה של תמיכות עקיפות, או בצורה כזו או אחרת, בעיה אחרת, אז קודם כל צריך להבין שהכסף הזה צריך לחזור איכשהוא. כבוגר ועדה לחיוב אישי, אני אומר לכם זה יכול להתהפך פה על כל אחד.

מר אבי גרובר : אז נקצץ את זה מתמיכה עתידית.

גב' שירלי פאר יגרמן : אנחנו מאשרים ועוד לא נותנים עד שלא נקבל חוות דעת.

מר טל עזגד : מאשרים את זה גם בכפוף לחוות דעת, זה לא בכפוף, מאשרים את זה.

מר אהרון אלמוג אסולין : לא בכפוף. רק חד פעמי. ואם יחליטו-

מר טל עזגד : אבל צריך להבין שאם זה יהיה תמיכה עקיפה-

גב' נורית אבנר : אז יקזזו את זה בפעם הבאה.

מר עידן למדן : תחת ה... שיקוצץ מתמיכה עתידית.

מר טל עזגד : כי אם לא נגיד זה ירד מאיתנו.

גב' נורית אבנר : כן, אז נגיד את זה, במידה וזה לא-

מר אבי גרובר: חבר'ה, זה ברור מאוד. זה ברור מאוד מה שנאמר פה. מי בעד? כל ה-4 סעיפים האלה פה אחד? הלאה.

החלטה מס' 111: הוחלט פה אחד לאשר תוספת הקצבה של 100,000 ₪ לאגודת הספורט לטובת כדור יד גברים, ועוד 120,000 ש"ח לאגודת הספורט לטובת כדורסל בנות, מסעיף הרזרבה. 280,000 ש"ח תוספת תמיכה לכדורסל נשים בכפוף לבדיקה משפטית, ו-50,000 ₪ הגדלת סעיף תמיכות בעמותות מאמצות בספר התקציב, מסעיף הארנונה.

גב' נורית אבנר: בשעה טובה, בהצלחה.

מר אבי גרובר: איך אתם רוצים? אני עכשיו אקרא סעיף-סעיף? הם רוצים להצביע סעיף, סעיף, בוא נתחיל לעבור אותם.

מר גיא קלנר: אין קונצנזוס על כל הסעיפים.

מר יעקב קורצקי: בטח שיש.

מר גיא קלנר: אז אני אומר לך שאין.

מר יעקב קורצקי: אה, באמת?

מר גיא קלנר: וואלה. אז בואו נעבור סעיף, סעיף.

מר טל עזגד: לא מסתדר לנו עם ה'ערבית'.

מר אבי גרובר: ארנונה כללי- יש שאלות, הערות, משהו?

מר אהרון אלמוג אסולין: מה זה ארנונה כללי?

מר אבי גרובר: זה הסעיף הראשון, מתוקף זה אתה ממשיך את כל הישיבה הלאה.

מר גיא קלנר: זה אנחנו מקבלים כהנחת עבודה.

גב' שירלי פאר יגרמן: יש פה תוספת.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה נתון, אין לי מה להצביע עליו, יש לי מה להצביע עליו?

מר אבי גרובר: אבל אתה צריך לעדכן את הסעיף, מה לעשות?

גב' דברת וייזר: לעדכן את הסעיף התקציבי לאור העובדה.

מר גיא קלנר: אין מחלוקת על זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אין מחלוקת.

מר אבי גרובר: מי בעד? פה אחד תודה רבה.

החלטה מס' 112: הוחלט פה אחד לאשר סעיף ארנונה כללית.

מר אבי גרובר: תוכנית ניצנים, השתתפות ממשלה.

גב' דברת וייזר: זה גם עובדה.

מר אבי גרובר: גם עובדה. אם אין לכם הערות, אנחנו נאסוף הערות.

מר אהרון אלמוג אסולין: אין הערות.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה ה-150,000 ש"ח שהממשלה נותנת אחד-אחד לכל ילד.

מר אבי גרובר: אין הערות.

החלטה מס' 113: הוחלט פה אחד לאשר סעיף תכנית ניצנים.

מר אבי גרובר: תצרוכת מים במבנה העירייה. יש הערות?

מר אהרון אלמוג אסולין: כן. הייתה על פי הפרוטוקול של וועדת כספים דרישה של רפי לעשות הפרדה בשני סעיפים תקציביים.

מר רפאל בראל: לפצל את הסכומים.

גב' שירלי פאר יגרמן: לסעיף 2018 אנחנו מפצלים, בהתאם לחוות דעת הגזבר.

מר רפאל בראל: מפצלים את הסכומים, לא, ב-2017.

גב' שירלי פאר יגרמן: אי אפשר לפצל. כי החשבוניות לא מגיעות ככה.

מר רפאל בראל: סורי, אני לא יכול להתאים, אני כבר את זה אמרתי, אני לא יכול להתאים את התצרוכת מים במוסדות העירייה, את התצרוכת מים של הכפר הירוק.

מר אבי גרובר: אבל זה יצא.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה הסכם שהרשות חתמה עם הכפר הירוק.

מר אבי גרובר: לא אנחנו חתמנו. ממתי ההסכם עם הכפר הירוק?

מר רפאל בראל: בסדר, אבל סעיף משני שזו הוצאה של הכפר הירוק וזו הוצאה של העירייה.

מר אהרון אלמוג אסולין: שורה. שורה נפרדת. מה הבעיה?

מר אבי גרובר: ההסכם נחתם בדצמבר 2009, הייתה פה הסכמה.

גב' שירה אבין: תמיד היה סכום מסוים שהלכו איתו, פתאום עכשיו קורים ושינויים? פתאום בכפר הירוק?

גב' שירלי פאר יגרמן: היה איזה כשל בחשבוניות ב-2016, ולכן זה תוקצב

ככה ואם היינו חוקרים יותר לעומק 4 שנים, היינו רואים שזה צריך להיות מתוקצב יותר, שורה תחתונה גם קבענו עם יו"ר הכפר הירוק להחזרת כל -

מר רפאל בראל: לי נאמר בוועדת הכספים שאתם לא ידעתם על ההסכם הזה בכלל.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני לא ידעתי. נכון. אני ידעתי ממנו לפני חודשיים.

מר רפאל בראל: אז אם לא ידעתם על ההסכם הזה, אז מן היותר הוא ליצור סעיף נוסף שקוראים לו: 'סעיף הכפר הירוק'.

גב' שירלי פאר יגרמן: אין בעיה, אנחנו נעשה את זה ל-2018.

מר רפאל בראל: לא. גם בשנה הזאת.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה הבעיה לעשות את זה עכשיו?

גב' דברת וייזר: רגע, מה הבעיה לעשות את זה טכנית?

גב' שירלי פאר יגרמן: אין בעיה, אין שום בעיה. אפשר לפצל

גב' דברת וייזר: יש בעיה לעשות סעיף? לפתוח באמצע השנה סעיף חדש? גידי, יש לך בעיה?

מר רפאל בראל: את רואת חשבון נכון?

גב' שירלי פאר יגרמן: אין שום בעיה.. בעקבות זה גם הגיע לפה האלוף יאיר נווה שהוא יושב ראש הכפר הירוק, כדי להסדיר את הנושא הזה.

מר אבי גרובר: מה הסכום ב-2017?

מר גידי טביב: ... ש.

גב' שירלי פאר יגרמן: אבל מי שחתם שהוא משלם על הביוב, זה עיריית רמת השרון ב-2009, לא אני.

מר רפאל בראל: לא משנה, לא אמרתי את. התחייבות של העירייה זה התחייבות, סליחה.

גב' שירלי פאר יגרמן: אבל ההסכם הזה לא היה גלוי.

מר רפאל בראל: אני לא יודע למה את מתמקחת, יש התחייבות העירייה היא חייבת לכבד אותה. נגמר הסיפור.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה טכני לחלוטין.

מר אבי גרובר: כל כך קטנוני. עכשיו נתחיל לעשות כל בניין עם...

מר רפאל בראל: זה לא קטנוני, תאמין לי, זה גם לטובתך.

מר אבי גרובר: ככה זה עובד?

גב' שירלי פאר יגרמן: גידי, בוא נפצל את הסעיף כבר ב-2017. יפוצל הסעיף ב-2017. בסדר?

מר אבי גרובר: כמה היה הסעיף ב-2017?

מר גידי טביב: יסתכם ב- 800,000 ₪, והוא ימוין כפי שרפי אומר, אז נדמה לי מה שקשור להסכם הזה יהיה בנפרד.

מר אבי גרובר: מה שקשור לכפר הירוק, לכפר הירוק?

מר גידי טביב: מה שקשור להסכם הזה יהיה בנפרד.

גב' שירלי פאר יגרמן: 400,000 ש"ח ומשהו הכפר הירוק ו...

מר אהרון אלמוג אסולין: 300,000 ש"ח ו-150,000 ₪, ככה אני חושב לפרוטוקול.

מר רפאל בראל: 300,000 ש"ח דיברתם. אז אם זה 400,000 ש"ח הכפר הירוק, אז תראו את ההסכם. מה כתוב בהסכם?

גב' שירלי פאר יגרמן: לא כתוב מחיר. זה לתצרוכת.

מר רפאל בראל: לא כתוב מחיר. מה הייתה התצרוכת? למי שילמנו את המים האלה?

גב' שירלי פאר יגרמן: אתה גדל כל שנה, רפי.

מר אבי גרובר: רפי לפרוטוקול, אני מציג לך את ההסכם. בבקשה.
3.12.09.

מר רפאל בראל: אני עוד לא ראיתי, אתה מציג לי את הנייר 4 מטר ממני. סליחה, אדון גרובר, טוב?

מר אבי גרובר: יצחק רוכברגר וגיל גורדון חתומים עליו.

גב' שירלי פאר יגרמן: אתם חתמתם עליו ב-2009, לא אני.

מר עידן למדן: מי זה אתם?

גב' שירלי פאר יגרמן: הרשות. שישבה פה.

מר עידן למדן: הרשות. העירייה לא חתמה על ההצעה.

גב' שירלי פאר יגרמן: אבל דנתם על זה בישיבת מועצה גם. ולדימיר אמר שהוא הביא את זה כחלק מההחלטה שישבו פה.

מר רפאל בראל: 3 פעמים סליחה. 3 פעמים 134,000 ש"ח כאן. אז למה אומרים לי 300,000 ש"ח כאן. זה 400,000 ש"ח.

גב' שירלי פאר יגרמן: מה?

מר רפאל בראל: זה 400,000 ש"ח זה לא 300,000 ש"ח.

מר אבי גרובר: אני לא חתמתי על ההסכם הזה. אני מחויב למלא אותו.

מר רפאל בראל: מה? אבל אתם הבאתם את הסכום הזה ל-

מר אבי גרובר: כי צריך לשלם אותו, אתה רוצה שאני לא אכבד

הסכמים? אתה רוצה שאני לא אכבד הסכמים, זה מה שאתה אומר לי?

מר עידן למדן: יש הסכמים אחרים שאנחנו לא בהכרח עובדים לפיהם, המצב השתנה.

מר רפאל בראל: סליחה, יו"ר הישיבה הזאת, ראש העיר, אתה בישיבת ועדת הכספים, סליחה, אדוני יושב ראש הישיבה הזאת, ראש העיר, אתה בישיבת ועדת הכספים נתת נתון שקוראים לו 300,000 ש"ח, ואני מסתכל על הנייר הזה ואני רואה שהוא 400,000 ש"ח. בוא נדייק.

מר אבי גרובר: אני הבאתי לך תצרוכת מים במבנה עירייה, אני מעביר לך תצרוכת מים במבנה עירייה, סה"כ 800,000 ₪, שבתקציב השנתי היה 350,000 ש"ח ומבוקש להגדיל ב-450,000 ש"ח.

מר רפאל בראל: אז אנחנו... אז אנחנו לא מגדילים. אבל מאחר ואתה אומר לי שיש התחייבות לעירייה, סליחה. מאחר ואתה אומר לי שיש התחייבות לעירייה לשלם כסף לכפר הירוק, ואתה אומר לי שזה 300,000 ש"ח ואני מסתכל על הנייר ברגע הראשון, אותו נייר שכבר הצגת לי אתה אומר, הוא 400,000 ש"ח, אז בוא נקרא לילד בשמו. זה הכל, סליחה, בוא נקרא לילד בשמו, יש פתגם בצרפתית שאומר-

מר אבי גרובר: עזוב אותי צרפת.

גב' שירה אבין: כל שנה משולם מ-2009. מה הבעיה?

מר רפאל בראל: כל שנה משולם. אז איפה הוא היה? למה הוא מופיע בתצרוכת של העירייה?

גב' שירה אבין: פתאום לא ידעו ונזכרים רק ב-2017? זה מה שתמוה בעיניי.

מר רפאל בראל: רגע, למה הוא מופיע בתצרוכת של העירייה?

- מר יעקב קורצקי:** רפי, ניצחת אותנו "דוּז פואה", בוא נמשיך.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** לא, זה שולם, ב-2016 זה לא הופיע כביכול בדו"חות שהוציאנו לסגור את התקציב, זה הכל, טעות...
- גב' שירה אבין:** למה בתחילת 2017 זה לא נמצא? אני לא מבינה גם. אפילו שנתיים.
- מר רפאל בראל:** רגע, סליחה, גברתי מנכ"ל העירייה, כשאת באת לעשות את התקציב של שנת 2017 ואת אומרת שנעלם מעינייך, לא ראית מה הייתה ההוצאה שנה לפני כן?
- גב' שירלי פאר יגרמן:** כן. ולא היה כתוב.
- מר רפאל בראל:** ואז ירדת מהסכום הזה?
- גב' שירלי פאר יגרמן:** כן. זה לא היה כתוב.
- מר רפאל בראל:** למה? ואת רואה ששולם.
- גב' שירה אבין:** אבל זה הופיע כל השנים.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** רפי, אתה רוצה שאני אלך לפוליגרף ואני אסביר לך שזה לא היה, לא ראיתי, לא ידעתי. אם מתוך 16,000 סעיפי תקציב,
- מר רפאל בראל:** חבר'ה, צר לי להגיד לכם, אבל חשבונות וסכומים ומספרים חייבים להיות מדויקים.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** גם אני למדתי כלכלה, וגם אני כלכלנית.
- מר רפאל בראל:** אני לא מדבר איתך מה למדת ומה לא למדת. אני לזה לא נכנס. חייבים להיות מדויקים.

גב' נורית אבנר: למה לרדת לפסים כאלה? לא קורה, יש טעות אנוש, מה קרה?

מר אבי גרובר: זה לא טעות אנוש. באים עושים סדר, ואתה עכשיו בא עכשיו למי שעושה סדר?

גב' שירה אבין: מה קשור לעושים סדר? זה היה תמיד. אתם פשוט פישלתם בזה. לא ראיתם את זה. מה זה עושים סדר? כל השנים שילמו. אז מה? פתאום אתם עושים סדר?... שהפעם זה לא קיים, לא ב- 2016 ולא ב- 2017? נו באמת, יש גבול לכמה שאפשר לדבר סתם.

מר אבי גרובר: לא יודע מאיפה שילמתם. אם בהסכם כתוב 450,000 ש"ח ופה כתוב 350,000 ש"ח?

מר רפאל בראל: הם לא שילמו? הם שילמו. יש התחייבות של העירייה.

מר אבי גרובר: מה בתקציב 2016?

גב' שירלי פאר יגרמן: גידי, אתה יכול להגיד מה היה כתוב בתקציב 2016 ו-2015?

גב' שירה אבין: אין דבר כזה שלא שילמו. אני כל שנה, חתמנו על זה ושילמנו.

מר יעקב קורצקי: כן, השנה פחות שתו יותר מים.

גב' דברת וייזר: נו, אז איפה זה מופיע באיזה סעיף?

גב' שירה אבין: עכשיו אני צריכה לזכור בדיוק באיזה סעיף?

מר אבי גרובר: כאילו אני לוקח את המים הביתה. יש לי בריכה בבית, אתם ממלאים לי את הבריכה במים. אני עושה לי באמבטיה בריכה.

- מר רפאל בראל:** אדוני ראש העיר.
- גב' שירה אבין:** אין לזה קשר, אבל אתה לא יכול להגיד שכל השנים, אתה פתאום באת לעשות סדר, כל השנים זה לא היה. זה מ-2009 משולם.
- מר יעקב קורצקי:** אבל אף אחד לא אמר סכום, שירה.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** בביצוע 2015, כפי שאתם דיווחתם תצרוכת מים בסעיף הזה, עמדה על 296,673 ש"ח.
- גב' שירה אבין:** בסדר. זה מה שלקחו זה מה שאמרו.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** וזה גם לא נכון, כי היה פה גרעון.
- גב' שירה אבין:** מה לא נכון?
- גב' שירה אבין:** הסעיף הזה, זה לא היה, זה סיים, גם שם הייתה...
- גב' שירה אבין:** מה את אומרת?
- גב' שירלי פאר יגרמן:** שיש פה טעות סופר, שרצה כנראה כל כמה שנים.
- מר אבי גרובר:** אבל בטוח, את ההסכם בטוח לא שילמו שם.
- גב' שירה אבין:** הם שילמו את כל מה שהיה צריך לשלם. חד וחלק.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** יש פה טעות סופר.
- מר אבי גרובר:** אז היא צודקת. קיבלנו זיכוי על שימוש של מים בעירייה, שילמנו על הכפר הירוק 450,000 ש"ח, כמו שאתה אומר, 3 פעמים מאה זה, וקיבלנו כנראה חזרה בעירייה כסף על השימוש במים.
- גב' שירה אבין:** ואיפה 2016 שאתה נמצא? ו-2017 ... ואתה נזכר עכשיו יום לפני תקציב 2018.

גב' שירלי פאר יגרמן: לא, לא, לא. ב-2016 זה תוקצב רבע מיליון ₪ כמו ב-2015.

מר רפאל בראל: הויכוח הוא פשוט. בוועדת הכספים הציגו 300,000 ש"ח לכפר הירוק, זה 400,000 ₪ על המילימטר. זה פעמיים 134,000 ש"ח ופעם 132,000 ש"ח, קודם כל לדעתי זה לא בסדר. שמציגים לי את זה כ-300,000 ש"ח במקום 400,000 ש"ח.

מר יעקב קורצקי: מי אמר את המספר הזה?

מר אבי גרובר: מי אמר 300,000 ₪?

מר יעקב קורצקי: איפה כתוב 300,000 ₪?

מר רפאל בראל: איפה כתוב 300,000 ש"ח? סליחה, סליחה.

גב' שירלי פאר יגרמן: אולי טעיתי, אמרתי...

מר אבי גרובר: יכול להיות שהיא התבלבלה ואמרה 300,000 ₪, ההגדלה היא 450,000 ₪.

מר רפאל בראל: אני לא נכנס עכשיו להגדלה, נכנס לסכום שאמרתם שאתם משלמים עבור הכפר הירוק, רבותיי.

מר יעקב קורצקי: שירלי?

גב' שירלי פאר יגרמן: אין לי מה להגיד, זה אגרה ב-2009, נו באמת, אין לי מה להגיד. תגיד לי, אני סגרתי את ההסכם ב-2009? לא. שלא ישלמו.

מר רפאל בראל: אני לא אמרתי למה אתם משלמים או לא משלמים, חבר'ה, למה אתם מעבירים את זה לפסים הלא נכונים? אז בואו, תקראו לילד בשמו, 400,000 ש"ח זה לכפר הירוק, והשאר זה לבנייני העירייה. זה הכל.

גב' שירה אבין: אם צריך לבדוק את זה, שיבדקו.

- מר עידן למדן:** ההסכם שנחתם, אני לא יודע מי, מה מו,
- מר אבי גרובר:** שירלי כנראה התבלבלה בפעם הקודמת, אמרה 300,000 ש"ח ולא 400,000 ש.ח. אוקיי.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** לא, לא נכון, לא, יכול להיות, אבל אני רוצה להסביר, יש מסמך של עיריית רמת השרון שאומר ככה: עד 2010 הם שילמו 222,000 ש"ח, ב-2011 הם שילמו 191,000 ש, ב-2012 הם שילמו 218,000 ש, ב-2013 הם שילמו 420,000 ש"ח ו-2014 שילמו 424,000 ש"ח.
- מר רפאל בראל:** זה לפי תצרוכת.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** אז אמרתי 300,000 בטעות במקום לפרט לך את כל הזה. אני באמת מתנצלת.
- מר רפאל בראל:** אני לא רוצה לתלות אותך, את אומרת את זה.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** אתה יכול לתלות אותי, זה בסדר.
- מר רפאל בראל:** אז בבקשה תעבירו את זה סעיף נפרד שקוראים לו המים של הכפר הירוק. 400,000 ש.ח. זה מחייב אותי ונגמר הסיפור.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** אין בעיה. אמר גידי בסדר.
- מר רפאל בראל:** מה אנחנו טוחנים מים?
- מר יעקב קורצקי:** כמה שאתה צודק.
- מר רפאל בראל:** דנים מים וטוחנים מים.
- גב' דברת וייזר:** טוב, יאללה, אפשר?
- גב' שירלי פאר יגרמן:** אפשר את ההסכם רק? כי זה ההעתק היחידי שיש לי, אני יכולה לצלם לך אם אתה רוצה אותו. לקח לי הרבה זמן בארכיון למצוא אותו.

מר רפאל בראל: ... אותו, בבקשה. תנו לה את ההסכם.

גב' שירלי פאר יגרמן: יש הסכמה? אפשר להגדיל או אי אפשר להגדיל את הסעיף הזה?

מר רפאל בראל: אנחנו נצמיא את עובדי העירייה, תגידי לי? נצמיא אותם לא ניתן להם לשתות מים? או שלא יפתחו את ה-

גב' שירלי פאר יגרמן: לא, זה הכפר הירוק אולי, את הביוב של הכפר הירוק.

מר עידן למדן: רק לגבי ההסכם, אחד- אני מבקש שתעבירו אותו לחברי המועצה, אני אשמח. שתיים- אינני יודע מתי הוא נחתם ועל איזה החלטת מועצה כרגע-

גב' שירלי פאר יגרמן: דצמבר 2009.

מר עידן למדן: על איזה החלטת מועצה את מדברת, שהייתה או לא הייתה, בכל מקרה אני סבור שאת ההסכם הזה, בוודאי שצריך להעביר אותו נכון להיום למחלקה המשפטית, אינני יודע אם זה נעשה או לא נעשה.

גב' שירלי פאר יגרמן: נעשה, קיים ואתה חייב לעמוד בהסכם הזה.

מר עידן למדן: משום שכאשר הוא נחתם, לכאורה היה הרבה פחות בינוי ובתי ספר, ומתקנים ותלמידים באותה תקופה, ולכן אנחנו צריכים לבחון אותו מחדש, לראות את הדברים האלה, אני מניח שתעשו זאת.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני הזמנתי את יו"ר הכפר הירוק אליי, ואכן, אז גם אני אענה לך.

מר עידן למדן: אני רוצה לדעת, אני מניח שהיא עושה את זה וגם אבי.

גב' שירלי פאר יגרמן: אז הזמנתי את יו"ר הכפר הירוק אליי, יחד עם

מנכ"ל הכפר הירוק, יחד עם גידי ואנחנו פותרים את זה כדי שעיריית רמת השרון קדימה לא תישא יותר בעלויות הביוב שלהם, שזה הוצאה שלהם, וכל ההסכם הזה, אנחנו שואפים לבטלו. לכשזה יקרה אני מעריכה, בחודש חודשיים הקרובים, נביא את זה לידיעתכם. זה הכל. ברגע שגילינו את זה אנחנו פועלים.

מר אבי גרובר: בקיצור, סעיף תצרוכת מים במבנה עירייה, אנחנו נמדין את זה ל-400,000 ש"ח ו-400,000 ש"ח, בסדר? נצביע את זה יחד עם ההשתתפות הממשלה בתוכנית ניצנים. מי בעד? פה אחד, תודה. כוח אדם זמני, כן? יש לכם הערות?

מר גיא קלנר: אנחנו מתנגדים.

מר רפאל בראל: אנחנו מתנגדים.

מר יעקב קורצקי: למה?

מר אבי גרובר: את רוצה להסביר את זה?

מר רפאל בראל: כי לא תוקצב.

מר גיא קלנר: כל תוספת בכוח אדם יעבור מראש ולא בדיעבד.

מר יעקב קורצקי: תסביר, תנמק.

מר גיא קלנר: בבקשה, מנכ"לית העירייה תנמק ואנחנו ... אתה

יעקב

מר יעקב קורצקי: לא, ישבתי, בטעות.

מר עידן למדן: ... אני נמנע.

מר גיא קלנר: כוח אדם לא יקבל תוספת. נקודה. זה הכל, לא

יקבל תוספת.

מר יעקב קורצקי: גיא, זה לא מה שמבקשים פה.

מר עידן למדן: אני נמנע בעניין תצרוכת המים.

מר אבי גרובר: נמנע?

מר עידן למדן: כן.

החלטה מס' 114: הוחלט ברוב קולות לאשר סעיף תצרוכת מים במבני העירייה.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני אסביר. היה נהוג תמיד להכניס עובדים ישירות, לקלוט אותם ישירות דרך העירייה. החלטנו שאנחנו רוצים לקחת תקופת ניסיון ואנחנו רוצים לקלוט אותם דרך כוח אדם. למשל, מוקד, קלטנו 6 אנשים דרך אנשים דרך המוקד שבכוח האדם, אחרי שיהודה קצב נתן לנו חוות דעת.

מר טל עזגד: למה צריך לקלוט... דרך חברות כוח אדם?

גב' שירלי פאר יגרמן: כי זה יותר קל לנו אחר כך לשחרר אותם, מאשר שהם עובדים. אין מה לעשות. בירוקרטיה זה יותר קל.

מר טל עזגד: אבל זה לא בירוקרטיה, יש חוקי עבודה.

גב' שירה אבין: אבל גם שכן אדם נקלט יש לו פרק זמן.

גב' שירלי פאר יגרמן: נכון, יש לו שנתיים ועדיין יש וועד ועדיין יש לחצים, ועדיין יותר קל לשחרר אותו-

מר טל עזגד: בן אדם יכול לתקופת ניסיון של 3 חודשים, את לא מחויבת שום דבר, אם אחרי 3 חודשים לא יודעים אם המוקדן טוב אז...

גב' שירלי פאר יגרמן: אז נכון, אז בין השלושה לשבעה חודשים קלטנו, ולכן בסעיף שכר של מוקד לדוגמא: אני אסיים ביתרה של 400,000 ₪.

מר גיא קלנר: עוד פעם. סליחה.

גב' שירלי פאר יגרמן: בסעיף מוקד, בסעיף תקציבי של שכר מוקד אני אסיים בתקצוב עודף של כ-400,000 ₪, בעוד שעלה לנו 220,000 ₪ להעסיק אותם דרך כ"א. אותו דבר בחינוך, אנחנו תקצבנו סעיף של גם סייעות חינוך מיוחד, גם צהרון סייעות לחינוך מיוחד, יש שם תקרה של כ-450,000 ₪, ואנחנו גבינו, כאילו שילמנו דרך השכר, 300,000 ש"ח.

מר אבי גרובר: זה לא גם וגם. הכסף שמתווסף פה, יורד בסעיפים אחרים.

מר גיא קלנר: ה-1.080 מליון ₪?

גב' שירלי פאר יגרמן: אותו דבר בדיוק -0, ויש לי יתרת פלוס.

מר יעקב קורצקי: לכן אמרתי לך, גיא.

גב' שירלי פאר יגרמן: אותו דבר בדיוק. גם בגינון הוספתי מנקים של גללי הכלבים, לאור החוק ולאור הבעיה, אז בגינון אני אסיים ביתרה של 210,000 ₪ את סעיף השכר, בעוד שדרך כ"א עלה לי 206,000 ₪. אני ברייק-איבן ואפילו עם יתרת שכר.

גב' דברת וייזר: בקיצור, זה רק... בנטו.

גב' רות גרונסקי: חשבונאי.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה שיטת ניהול יותר טובה.

מר אהרון אלמוג אסולין: היא אומרת שהעירייה קיבלה החלטה לגייס על פי חברות כוח אדם.

גב' שירלי פאר יגרמן: לא, זה חברת כוח אדם שהיה לה הסכם עם העירייה עוד טרם שנכנסתי.

מר אהרון אלמוג אסולין: שיש לה אפס שקלים בתקציב הזה, והיא בנתה על התקציב של גיוס כ"א חיצוני.

גב' שירלי פאר יגרמן: לא, יכולתי לקלוט אותם דרך כוח אדם, כי יש לי כסף.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה שינוי מדיניות שמחייב אישור תקציבי, והיה צריך להביא את זה למועצה. ואני חושב שאני מסכים עם גיא שכוח אדם מקבלים כסף לפני שמגייסים, לא אחרי.

גב' שירלי פאר יגרמן: אבל יש לי את הכסף, זה שהוא צבוע בשכר-

גב' דברת וייזר: לא, זה לא שינוי מדיניות...

מר אהרון אלמוג אסולין: אין לך את הכסף, כי את מבקשת אותו עכשיו.

מר אבי גרובר: הקשבת למה שהיא אמרה? או שאתה קורא בוטסאפ משהו?

מר גיא קלנר: לא קראתי שום דבר.

מר אבי גרובר: אבל היא הסבירה לך. עובדים שלא צריכים להיכנס לעבוד בגינן ועלו 210,000 ₪, במקום שהם ירדו מהחשבון של השכר, הם קודם היו תקופה מסוימת בסעיף כ"א ועכשיו אחרי שהם מחליטים שכן הם מתאימים, הם עוברים להיות כעובד מן המניין של כ"א. הכסף יאושר, התקן יאושר, רק בתור התחלה, לא מייד הפעילו את הסעיף של ה-

גב' דברת וייזר: אהרון, למה אתה אומר שצריך את האישור לשינוי מדיניות? זה לא שינוי מדיניות... התקציבי אתה צריך אישור, יש לך שינוי בתקציב, אבל אם-

גב' שירלי פאר יגרמן: זו החלטה ניהולית, כי הכסף קיים וצבוע שכר לחלוטין, הכסף בתקציב צבוע שכר.

מר אהרון אלמוג אסולין: תעבירי אותו.

מר רפאל בראל: אז למה את לא מעבירה אותו מסעיף לסעיף?

גב' שירלי פאר יגרמן: כי אני לא לקחתי אותם אז...

מר עידן למדן: אמרנו להעביר את זה לסעיף תקציב שכר. זה בדיוק מה שהיה.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני לא יכולה להעביר עובד שהוא היה אז כוח אדם, לסעיף עובד עירייה. אני לא יכולה. זה אסור לעשות.

מר רפאל בראל: בסדר, אבל בתקציב כן.

מר אהרון אלמוג אסולין: את רוצה לעשות את השינוי בתקציב? תעשי אותו לפני, זה הכל. אחרת למה אתה מבקש כסף עכשיו.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני אסביר לך עוד פעם.

מר אהרון אלמוג אסולין: הבנתי את מה שהסברת לי.

גב' שירלי פאר יגרמן: ומה לא מובן?

מר אהרון אלמוג אסולין: הבנתי את זה כבר לפני חודשיים אם לא שלושה, ואני לא מקבל את ההסבר הזה. כוח אדם מקבלים כסף לפני שמגייסים אותו.

גב' שירלי פאר יגרמן: אבל יש את הכסף. הוא צבוע שכר בתקציב אחר.

מר רפאל בראל: אבל תעבירי אותו בזכות. צבוע, תעבירי אותו בזכות.

מר אהרון אלמוג אסולין: תעבירי אותו אליך.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני לא יכולה, כי העובד לא נקלט תחת עובד עירייה. אם גידי יגיד שאני יכולה להעביר אותו רטרואקטיבית לעובדי עירייה, ולעשות שיפטינג אני אעשה את זה.

מר עידן למדן: אבל זה בדיוק מה שעלה בוועדת כספים.

מר רפאל בראל: זה בדיוק אותן השאלות, נו מה לעשות?

מר עידן למדן: זה בדיוק השאלה שעלתה-

גב' שירלי פאר יגרמן: רויטל, גידי?

מר רפאל בראל: גידי, אני לא מבין יש לך בתקציב סכום שהוא מיועד לעובדים, הוא צבוע אתה אומר, ואתה מקבל עובדים, למה אתה לא מקזז אותו?

מר אהרון אלמוג אסולין: כי זה סעיף תקציבי אחר.

מר רפאל בראל: בסדר. אז מה? אי אפשר להעביר מסעיף לסעיף?

גב' שירה אבין: כי אין תקציב.

גב' שירלי פאר יגרמן: יש תקציב, למה את אומרת שאין תקציב? מסיימת יתרה זהה בתקציב סעיפי 110.

גב' שירה אבין: למה את רוצים את זה עכשיו? כביכול אמור להיות עוד כסף, אז אתם רוצים אותו בדיעבד. נו מה, אנחנו מבינים קצת. מספיק.

מר גידי טביב: ההצעות האלה הן לא מעכשיו, הן ממרץ וכך הלאה.

מר אבי גרובר: בגלל זה גם הגירעון.

גב' שירה אבין: תירגע, תירגע אבי.

מר אבי גרובר: אני רגוע מאוד.

גב' שירה אבין: תמשיך להכניס עובדים בדרך אחורית.

גב' שירלי פאר יגרמן: איזה עובדים? מוקדנים של המוקד?

גב' שירה אבין: טוב, בסדר, נו, זה רק מוקדנים, פתאום אנשים בתרבות, פתאום אנשים, אתה יודע כמה עובדים יש? גידי ישב איתנו, נתן לנו הסבר.

גב' שירלי פאר יגרמן: בואי תסתכלי, איזה אנשים בתרבות? תגידי לי אמרת איש בתרבות, אני רוצה לדעת מי הבן אדם בתרבות?

גב' שירה אבין: הוא אמר. לא אני אומרת, גידי... שישב איתנו בישיבות.

גב' שירלי פאר יגרמן: תרבות? מי המזכירה? המזכירה של עידן למדן ששמת אותה בתרבות בשביל לא לפטר אותה. מי בדיוק? והיא לא עובדת כוח אדם. תסבירי לי.

גב' שירה אבין: שירלי, אנחנו קיבלנו מגידי כשישבנו איתו, אני לא צריכה להסביר לך, גידי הסביר לנו.

מר עידן למדן: מה הקשר? היא לא כוח אדם זמנית.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: כי קודם הצגתם אותם במגוונים בעשרות אלפי שקלים לחודש.

גב' שירה אבין: ממש לא.

מר אבי גרובר: אל תגידי ממש לא. 40 עובדים היו בתרבות.

גב' שירלי פאר יגרמן: בתרבות זה משה אורות שגייסתם אותו לפני 9 שנים. זה מיטל ברמץ, מה שאת מתייחסת, גייסתם אותה לפני 4 שנים למגוונים. בואי תסתכלי מי חתום על ההסכם העסקה שלכם, אתם.

!!!: זה לא בסעיף כ"א. זה לא על זה...

מר אבי גרובר: זה לא קשור.

גב' שירלי פאר יגרמן: וזה גם לא סעיף כוח אדם. תרבות זה משה אורות,

זה מיכאל ומיטל ברמץ שאתם הכנסתם.

גב' שירה אבין: זה לא עובדים זמניים?

גב' שירלי פאר יגרמן: לא. את התייחסת בתרבות, אבל בתרבות זה לא

עובדי, הם עובדי גוונים, הם לא עובדי-

גב' שירה אבין: לא, לא זה.

גב' שירלי פאר יגרמן: אמרת תרבות, לזה התייחסת.

גב' שירה אבין: הוא אמר שנכנסו, הכניסו בחודשים מסוימים

עובדים זמניים לתרבות. נכון.

גב' שירלי פאר יגרמן: אמרת לתרבות. מי? תגידי לי אחד.

מר עידן למדן: לא ציין שמות.

גב' שירה אבין: גידי, אני שאלתי שמות? מה את שואלת אותי מי?

גב' שירלי פאר יגרמן: אבל זה לא נכון. גידי תסביר לי איזה בן אדם נכנס

לתרבות?

מר עידן למדן: גידי לא ציין שמות. לא ניכנס לתחתונים של

העובדים, הייתה שאלה פשוטה, הייתה אבל שאלה פשוטה בוועדת הכספים

ושנשאלה את הגזבר, השאלה הזאת נשאלה את הגזבר 3 פעמים.

מר אבי גרובר: הוא מדבר עכשיו, תן לו לדבר בבקשה.

מר עידן למדן: אני אבל רגע ביקשתי.

מר אבי גרובר: לא, הוא עכשיו מדבר.

מר עידן למדן:

טוב, ניתן לו לדבר.

מר אבי גרובר:

תודה רבה.

מר גידי טביב:

לקחתי את הסעיפים התקציביים, לדוגמא סעיף תקציבי תרבות, והסתכלתי על מה הוצאנו שם עבור כוח אדם. חילקתי לפי עלות מסוימת, סבירה של משרה, כדי לתת לכם את התמונה הכללית.

גב' שירלי פאר יגרמן:

אין ברשימת כוח אדם אף עובד בתרבות, את מוזמנת לעיין בו. מתחילת 2017, למעט אלי שגיא ששוכר כל מיני חבריה צעירים בפורים וביום העצמאות-

מר גידי טביב:

אז זה אלה.

גב' שירלי פאר יגרמן:

שזה כבר משהו שעוד לפנינו, וזה משהו שתמיד יזכרו אותו. אבל זה דיילים. אין שום בן אדם אחד כזה, המהות המסיבית כפי שהסברתי זה על ...

גב' שירה אבין:

ברור שהיה.

מר עידן למדן:

אבל זה היה כל השנים. זה היה כל השנים. סליחה, גידי, נשאלת בוועדת הכספים שאלה אחת, שאל אותך רפי, שאלתי אותך אני, שאלה אחת, וזה גם עולה מהדברים שאומרת המנכ"לית, האם ולמה לא לוקחים את הסעיף התקציבי ממשכורות, באגפים הרלוונטים ומעבירים לפה? אם הוחלט להעביר את התקציב, אז צריך היה להעביר אותו לפה. שאלנו אותך 3 פעמים האם זה אפשרי, והאם אפשר לעשות את זה? התשובה הייתה לא. וזה כל הסיפור שהיה ונשאל, ולכן אמרנו שאנחנו לא נתמוך בדבר הזה, משום שאם רוצים לתת את הסעיף התקציבי מסעיף משכורות באגפים אחרים, ומעבירים אותו לפה, אז זה בסדר. בהתאם צריך להעביר את סעיף משכורות בחינוך, או צריך לרדת סעיף משכורות בגינון ולהיות הבסיס

התקציבי לדבר הזה. זה מה שנאמר וגידו, אני לא מבין למה לא עושים את זה?

מר גידי טביב: אז אני אגיד לך. דיברנו בתחילת הישיבה על הדו"ח החצי שנתי, ראינו למשל שבשכר עובדי חינוך יש פחות 1.2 מיליון ₪ בחצי שנה, לא בשנה שלמה. האם עכשיו נפחית את סעיף התקציב לשכר? לא כדאי. זה לא דבר נכון לעשותו. או הוצאות שכר כללי. פחות 1.4 מיליון ₪, האם להפחית? לא. לא כדאי, גם לא צריך, כיוון שאנחנו נמצאים באיזון.

מר עידן למדן: אם אתה רוצה לעבוד היום עם הסעיף הזה של כוח אדם זמני, תקצץ ותעביר לשם ותנפח אותו.

גב' דברת וייזר: בוא תקשיב לו שנייה.

מר רפאל בראל: אני מקשיב, אני מקשיב.

מר גידי טביב: לא נדרש לקצץ, זה מה שאני אומר.

גב' דברת וייזר: אתה אומר שאתה לא ממליץ לעשות את ה...?

מר גידי טביב: לא ממליץ.

גב' שירלי פאר יגרמן: כי הוא סגר את המאזן. זה לא נכון, כי הכסף קיים.

גב' דברת וייזר: למה? תני לו להסביר. הוא הגזבר.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה התעקשות שהיא לא רלוונטית בשום עולם כלכליסטי.

מר גיא קלנר: אני רגע רוצה לשאול שאלה מהותית. עזוב רגע את

החצי שנתי, הסתכלות שנתית. הוצאות השכר כוח אדם של עיריית רמת השרון 2017 ביחס ל-2016. יעלו או יירדו?

מר גידי טביב: יעלו.

מר גיא קלנר: יעלו בכמה?

מר גיא קלנר: אני לא יודע להגיד לך פה בדיוק, אבל יש את כל, גם עובדים שפעם היו עובדים בחשבונית, עכשיו עובדים בשכר, וגם שיש הסכמי שכר במשק למיניהם, כל מיני-

מר גיא קלנר: לא, עזוב הסכמי שכר.

גב' דברת וייזר: אבל הוא רוצה לדעת כמה יעלה כתוצאה מזה.

מר גידי טביב: לא. שאלת על העלות. אז בהכרח היא יותר גבוהה. עכשיו תוכל לראות בניתוח שנתתי בפרוטוקול של ועדת הכספים, תוכל לראות שתקציב השכר השנתי הוא 155 מיליון ₪, והמימוש שלו בחצי שנה הוא בערך במיליון ומשהו פחות. ראינו גם את ה-

מר גיא קלנר: לא. בחציון השני לחצת על הגז. לא אתה, אבל העירייה לחצה על הגז בגיוס עובדים.

מר גידי טביב: לא, את החלוקה לפי חודשים אפשר לראות בנתון-

גב' שירלי פאר יגרמן: ממש לא. אם יש לך יותר ב-

מר גיא קלנר: אם... ובחצי הראשון היה לו מיליון פחות.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני אסביר, אם יש לך יותר גנים, אתה צריך לגייס יותר סייעות או שאתה לא תפתח את הגנים?

מר גיא קלנר: על זה לא עשיתי שיפוט, אני שאלתי לגבי העובדות.

מר אבי גרובר: אבל אתה כאילו מציג שם איזה מין אמירות... כאלה.

מר גיא קלנר: אמירות ישירות מאוד, אז אני שואל האם הוצאות השכר-

גב' שירלי פאר יגרמן: זה לא קשור לכוח דם.

מר גיא קלנר: האם, סתם, קנצ'וק יושב מאחורה, אני חלילה אין לי שום דבר נגד קנצ'וק, על איזה פלטפורמה נקלט קנצ'וק לעבודה? על איזה תקן?

גב' שירלי פאר יגרמן: תוקצב סעיף כזה, סעיף פעולות צעירים, בשנת 2017, אתם אישרתם את זה לקראת 2017.

מר גיא קלנר: זה הוצאת שכר אבל שלא הייתה? אני שואל שאלה...

גב' שירלי פאר יגרמן: אני עונה לך...

מר אבי גרובר: הוא לא בכוח אדם.

מר גיא קלנר: הוא לא בכוח אדם?

גב' שירלי פאר יגרמן: לא.

מר גיא קלנר: אוקיי. סך העובדים בעיריית רמת השרון ב-2017,

לעומת 2016 עלה?

גב' שירלי פאר יגרמן: כן.

מר גיא קלנר: בכמה?

גב' שירלי פאר יגרמן: יש יותר, אני חושבת עשרים ומשהו סייעות.

מר גיא קלנר: רק סייעות?

גב' שירלי פאר יגרמן: יש כל מיני דברים, יש שיפטינג, אחד פורש, אחד

נכנס, אחד חולה, אחד הלך לחל"ת.

מר אבי גרובר: יש תקנים שלא מומשו, כל מיני כאלה.

מר גיא קלנר: בסדר, אני שואל שאלות, אתם ישר תוקפים.

גב' שירלי פאר יגרמן: לא תוקפים, אנחנו משיבים.

מר אבי גרובר: אז אני עונה לך, בגדול סעיפי השכר מחושבים, גידי תהיה איתי, לפי מספר התקנים כפול משכורת לתקן. נכון? ככה מחשבים את הסעיפים של השכר.

מר גידי טביב: כן.

מר אבי גרובר: אני לא יכול לבוא אחרי זה, אם אתה עכשיו מקצץ את הסעיף של השכר, אתה עכשיו כאילו קיצצת את התקנים, לא קיצצת את מספר התקנים, זה לא מה שעשית, וזה מייצר לך תמונה מעוותת ולא נכונה של התקציב. זה לא נכון. כמו שקורה כל שנה, זה לא שאם אני עכשיו רשמתי בכוח אדם, במוקד מיליון ₪, אבל אין לי עובדים במיליון ₪, אז זה לא שעכשיו ב-100,000 האלה, אני לוקח אותם הביתה. יש בונוס למנהל המוקד, הוא קיבל מיליון ועכשיו לא יודע מה. בסוף השנה יש X, זה יוצא רק למשכורות. 110 זה רק משכורות. אז לסעיף הזה, מן הסתם, כשאתה תגיע לסוף השנה, עשית את מספר התקנים כפול משכורת לתקן, כל תקן כזה יש לו את השכר שלו, אתה לא עושה כולם, כי לא את כל התקנים מימשת. כל שנה יש לך את ה-שיפט הזה בתוך התקציב.

גב' שירלי פאר יגרמן: יתרה מזאת, אבי, אנחנו גם עשינו שיפטינג גם מעובדים במגוונים, כי היועץ המשפטי הגיש לי חוות דעת-

מר גיא קלנר: זה אני מכיר.

גב' שירלי פאר יגרמן: אבל זה גם תקנים. הגיש לי חוות דעת שעליי לסיים.

גב' שירה אבין: זה לא זמניים. שירלי....

גב' שירלי פאר יגרמן: אני לא אמרתי שהם זמניים, אבל זה חלק מתקן, אני מתייחסת לתשובה שלו. זה חלק מתקן, אם פעם היו לך עובדי עירייה במסווה של עירייה כי הם עבדו תחת מגוונים, והכנסת אותם לעירייה, הם יצרו עוד תקן, אבל תקננו את חלקם. עוד פעם, זה כל הזמן שיפטינג על זה, החריגה בכוח אדם היא באה לאישורכם על סייעות. כל שנה, אם תסתכל, 5 שנים אחורה-

מר גיא קלנר: סייעות זה לא אישור.

גב' שירלי פאר יגרמן: שם החריגה.

מר גיא קלנר: זה הסיפור?

גב' שירלי פאר יגרמן: כן. אבל הוא לא קשור תקציבית. הוא קשור לתקן בלבד.

מר גיא קלנר: אני שואל מהותית, הגידול בכוח אדם בעירייה, רובו ככולו בעולם הסייעות?

גב' שירלי פאר יגרמן: מה שאושר ב-2017 לא חרגנו מהתקנים, למעט סייעות. התשובה היא כן. ויש פה את גזבר העיר שיגיד לך.

מר גידי טביב: בעמוד 9 תוכל לראות את התקציב של התקן. תקציב, משרות וכסף וביצוע בחצי שנתי, לפי פרקי התקציב, לפי הנושאים, אם זה חינוך, אם זה תרבות, אם זה בריאות וכו'. עמוד 9.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שהדיון מוצה ולא שכנעתם.

מר אבי גרובר: מי בעד? איפה...? אז תיכף היא תחזור ונצביע על זה. הקלטות וצילומי ישיבות מועצה, שאלות, משהו? מי בעד?

מר רפאל בראל: על מה?

גב' דברת וייזר: הקלטות וצילומים.

מר אבי גרובר: לא הצבענו על כוח אדם זמני. הקלטות וצילומי

ישיבות מועצה. מי בעד? פה אחד או לא?

מר רפאל בראל: הקלטות וצילומים, אני בעד.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתם עושים צילומים?

מר אבי גרובר: אנחנו מקליטים.

מר רפאל בראל: לא צולם. נורית כל הזמן רוצה לצלם, לא צולם.

מר אבי גרובר: ככה קוראים לסעיף. עכשיו אתם רוצים לקיים דיון

שלם על המילה צילומים?

מר רפאל בראל: לא, לא, לא.

מר אהרון אלמוג אסולין: אנחנו נתמוך ב-30,000 ₪ האלה, אבל בוא ...

מר יעקב קורצקי: אהרון, הכל בסדר, תסתכל רגע.

מר רפאל בראל: מי שרוצה צילומים זו במיוחד נורית.

מר אבי גרובר: אז מי בעד הצילומים? צילומים פה אחד? כן.

מר רפאל בראל: זה לא צילומים. זה הקלטות וצילומים.

גב' שירה אבין: הקלטות. זה לא צילומים.

גב' שירלי פאר יגרמן: ככה קוראים לסעיף. סעיף שפתחו אותו לפני שלוש

שנים. ככה קוראים לסעיף.

מר רפאל בראל: הסעיף קוראים לו הקלטות וצילומי ישיבות, וזה

בסך הכל הקלטות. זה הבחור הזה.

גב' שירלי פאר יגרמן: תמחק את הסעיף לשנת 2018, תמחק את המילה

'וצילומים', ותשאיר רק הקלטות.

מר אבי גרובר: לא, לא, לא. לא נכון. יהיה צילומים. מי בעד?
חבר'ה פה אחד? פה אחד, תודה רבה.

החלטה מס' 115: הוחלט פה אחד לאשר סעיף הקלטות וצילומי ישיבות

מר אבי גרובר: כוח אדם זמני, אני חוזר אליו, מי בעד? 5, מי נגד?
8, מי נמנע? גיא. תודה רבה.

החלטה מס' 116: הוחלט ברוב קולות לא לאשר סעיף כוח אדם זמני.

מר אבי גרובר: דמי חבר באיגודים מקצועיים? יש שאלות?
מר רפאל בראל: לי אין שאלות. אני שאלתי את כל השאלות כבר.
גב' שירלי פאר יגרמן: נתייעץ עם הגזבר, נעלה ליועץ המשפטי. מותר לי לעשות את זה על פי חוק. בדקתי את זה מכל הכיוונים.

מר אבי גרובר: התנהלות בלתי עניינית של חברי המועצה.
מר גיא קלנר: אנחנו אנשים מאוד עניינים.
מר אבי גרובר: אתה לא הצבעת כמוהם, אז מה עכשיו אתה מגן עליהם?

מר יעקב קורצקי: למה? אבל הוא היה בסדר.
מר גיא קלנר: אמרת חברי המועצה.
מר אבי גרובר: דמי חבר באיגודים מקצועיים, מי בעד? פה אחד.
תודה רבה.

החלטה מס' 117: הוחלט פה אחד לאשר סעיף דמי חבר באיגודים מקצועיים.

מר אבי גרובר: פרסום מכרזי כוח אדם, יש הערות? עידן היו לו הערות.

מר עידן למדן: למה הגדלה בכזו כמות? יחסית למה שהיה צפי, תקצבנו את זה ב-120,000 ₪ שנתי ואנחנו מכפילים.

מר טל עזגד: העלו את המחיר בעל המשמר.

מר עידן למדן: מעלים את זה בכמעט שליש.

מר אבי גרובר: כמה שזה עלה מודעות.

מר רפאל בראל: מחפשים אנשים איכותיים עכשיו. זה בסדר.

מר אבי גרובר: זה כמה שעלה המודעות. מה אני אגיד לך.

גב' שירלי פאר יגרמן: המחיר בידיעות אחרונות.

מר גידי טביב: מודעה עולה 15,000 ₪ של כזאת שנכנסים בה 7-8 שורות של דרושים שאנחנו מצופפים אותה.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה עליית מחירים? זה מה שאתה אומר?

מר גידי טביב: לא. זה 3 מודעות.

מר אבי גרובר: זה משקף כמה מודעות פורסמו.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה גם עליית מחירים בידיעות, כן, גם קול ברמה העלו מחירים, כן. זה עדיין גידול.

מר אבי גרובר: חבר'ה, אבל זה משקף.

<u>מר עידן למדן:</u>	אבל למה תקצבנו בכל כך מעט?
<u>מר אבי גרובר:</u>	זה לא כל כך מעט, זה 45,000 ₪.
<u>מר עידן למדן:</u>	זה כמעט ביותר משליש. זה לא עניין הכסף
<u>מר אבי גרובר:</u>	אבל אתה יודע, שקל יותר משניים, זה 50% עלייה.
	זה עדיין שקל. אתה סעיף של מיליון יכול לדון-
<u>מר עידן למדן:</u>	אין בעיה בסדר.
<u>מר רפאל בראל:</u>	תעביר את זה להצבעה.
<u>מר אבי גרובר:</u>	מי בעד?
<u>מר רפאל בראל:</u>	אני.
<u>מר אבי גרובר:</u>	פה אחד – תודה רבה.

החלטה מס' 118: הוחלט פה אחד לאשר סעיף פרסום מכרזי כוח אדם.

<u>מר אבי גרובר:</u>	פעולות לרווחת העובד. שאלות?
<u>מר רפאל בראל:</u>	אין.
<u>מר אבי גרובר:</u>	אין. מי בעד? תודה.

החלטה מס' 119: הוחלט פה אחד לאשר סעיף פעולות לרווחת עובד.

<u>מר אבי גרובר:</u>	הוצאות ארגוניות ומשפטיות, שאלות? מי בעד? פה אחד. תודה.
----------------------	--

החלטה מס' 120: הוחלט פה אחד לאשר סעיף הוצאות ארגוניות ומשפטיות.

מר אבי גרובר: הוצאות ארגוניות גזברות, כן, יש שאלות, הערות,

משהו? מי בעד? תודה.

מר עידן למדן: לא, לא, אני לא תומך.

מר אבי גרובר: אז עידן נגד? אתה נגד או נמנע?

מר עידן למדן: נמנע פה.

מר אבי גרובר: עידן נמנע בהוצאות ארגוניות גזברות.

החלטה מס' 121: הוחלט ברוב קולות לאשר סעיף הוצאות ארגוניות גזברות.

מר אבי גרובר: הוצאות ארגוניות במחלקת הגבייה. כן.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה ההבדל, אם מותר להבהיר 2 דקות.

מר אבי גרובר: גידי תסביר את ההבדל.

מר רפאל בראל: גידי, אני מציע שתיתן את ההסבר שנתת לי,

שלמעשה רק 300,000 ₪ היו מוצדקים, השאר אני התנגדתי, אז בבקשה תספר לחברים שלנו, אולי הם יתמכו בך.

מר גידי טביב: אם אני זוכר נכון, מה שאתה אמרת בוועדת

הכספים על אף שההוצאות האלה, הם אולי מביאות הכנסות כיוון שזה הוצאות על פעולות אכיפה, מה גם שהן נגבות בחלקן מהנישומים בעצמם, צורת הרישום בספרים היא ברוטו. זאת אומרת בצד ההוצאות רושמים את

ההוצאה, ובצד ההכנסות, למשל הכנסות מארנונה רושמים גם את ההכנסות של גביית העמלות מהתושבים.

מר רפאל בראל: אבל זה לא נעשה. תסכים איתי.

מר גידי טביב: ככה אנחנו רושמים ברוטו. אתה לא הסכמת איתי, אמרת שלפי דעתך זה צריך להירשם נטו. אבל-

מר רפאל בראל: לא. אמרתי או שני סעיפים או שתקטין את הסכום הזה. אני חוזר, יש הקלטה, שם לא הייתה הקלטה, או שני סעיפים או שאתה מקטין את הסכום, ואתה יודע את דעתי בדברים הללו, אני אוהב שהדברים נראים ברורים.

מר גידי טביב: כן. אז הואיל ויש שיטה חשבונאית שהונהגה ברשויות המקומיות, היא קצת שונה ממה שמופיע לך, שיש בחברות ציבוריות, הפרטיות ואחרות, אז נרשם בסעיף אחד. גם קשה מאוד לייצר הבחנה מהסוג הזה שאתה אומר, זהו.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה גם בא לידי ביטוי בתוספת של 10 מיליון ₪ בארנונה.

מר רפאל בראל: לדעתי אותם סכומים שאפשר לדרוש, או דורשים מהחייבים, לא צריכים להיות כאן.

מר אבי גרובר: מה אתה רוצה ש...

גב' שירלי פאר יגרמן: גידי ענה לך נורא בעדינות שזה ככה נהוג לכתוב בעניין הזה. אז זה כאילו-

מר רפאל בראל: סליחה, סליחה, אל תעני לי בעדינות, בואי נשאר ידידים, כי זה לא הדבר הזה. זה לא הדבר הזה. אתם רוצים, כל הכבוד, אין לי בעיה.

מר אבי גרובר: מי זה אתם, מי זה אתם? בא הגזבר, אומר לי,

'ראש העיר, ככה צריך לרשום את זה', מה אני עכשיו אגיד לו? אתה-

מר רפאל בראל: אתם, סליחה, אתם הנהלה, אתם מנהלים את העיר

הזאת, אנחנו הרי מנודים, לא, אנחנו מנודים בעיר הזאת. בחיך.

מר יעקב קורצקי: חס וחלילה. רפי. בחיך.

מר אבי גרובר: אוי, מסכן שלי. לפרוטוקול סגן ראש העיר, יעקב

קורצקי, קס, הוא חיבק את חבר המועצה, חיבוק ידידותי ואוהב.

מר רפאל בראל: זה בסדר. תאמין לי שאני אוהב את כולם ואני

מעריך את כולם, אבל, אני כל הזמן אומר, בוא נקרא לילד בשמו, בוא לא

נתחמק ונכניס מספר מתחת לזה, ומספר, כן ברור ומספר לא ברור.

גב' שירלי פאר יגרמן: תראה רפי, הסעיף הזה... אבל רפי זה לא המצאה

של השנה, זה רשום ככה שלושים שנה.

מר רפאל בראל: כל הדברים הללו ברורים צריכים להיות. זה

תקציב, זו הוצאה, זה מאזן, הדברים הללו צריכים להיות מדויקים.

מר יעקב קורצקי: תאמין לי, אני מסכים איתך רפי.

מר גידי טביב: אני חוזר ואומר, הכללים בשיטת הרישום וגם

הדיווח ברשויות המקומיות, היא שיטת המזומן המתוקן, עם כל מה שנלווה

לזה. ועדת ברנע ישבה לפני 15 שנה ורצתה ליישם כללי דיווח של חברות

ציבוריות-

מר רפאל בראל: אבל ועדת ברנע לא אמרה לקזז. אמרה לשים

סעיפים מקבילים.

מר גידי טביב: הייתי בוועדה בלשכת רואי החשבון שניסתה ליישם

את החלטות ועדת ברנע ואחרי 8 שנים הגיעו למסקנה שאי אפשר ליישם

כללים של חברות ציבוריות בשלטון מקומי. למשל: אי אפשר לרשום בית ספר כנכס. כיוון שלפי כללי חשבונאות נכס זה משהו שאפשר לממש אותו. האם אנחנו יכולים למכור בית ספר? לא. אותו דבר...

מר רפאל בראל: אבל אנחנו לא מדברים על נכסים עכשיו, אנחנו מדברים על הוצאות. לא מדברים על נכסים. נכסים זה דבר אחד, והוצאות זה דבר אחר.

מר אבי גרובר: רפי, הוא מנסה להסביר לך.
מר רפאל בראל: לא, הוא לא צריך להסביר לי, אני יודע את המקצוע הזה. תאמין לי.

מר אבי גרובר: אז אתה רוצה להחליף אותו?
מר רפאל בראל: תאמין לי, אני לא רוצה להחליף אותו, אני לא רוצה להיות גם במקומו, לא רק לא להחליף אותו אני גם לא רוצה להיות במקומו.

מר אבי גרובר: הוא אומר לך שככה עושים, מה אתה רוצה שאני אגיד לגזבר...?

מר רפאל בראל: בסדר, אז אני עונה לו, זה הכל, מותר לי, מותר לי.
מר אבי גרובר: זה מה שאתה רוצה שאגיד לו? אתה לא מבין כלום, רפי מבין.

מר רפאל בראל: אני לא מבין שום דבר, אבל מה שהוא מסביר לי אני יודע. מי צריך את זה? בסדר.

מר אבי גרובר: אז מה אתה רוצה להגיד על זה?

מר רפאל בראל: אין לי מה להגיד, אני חושב שאמרתי את שלי כבר

בוועדת הכספים, חלק מזה אני מסכים לו, אני בוועדת כספים הסכמתי לו, חבריי גם כן אותו דבר, והחלק השני אנחנו לא מסכימים לו. זה הכל.

גב' שירלי פאר יגרמן: הצבעה.

מר אבי גרובר: אני אפילו מתחיל להבין מה הוא רוצה שנעשה פה,

מה ההצעה הנגדית שלו? לא יודע.

מר רפאל בראל: אני לא מביא הצעות נגדיות, אני לא מנהל את

העיר. אתה מנהל את העיר.

גב' שירלי פאר יגרמן: אי אפשר, כי יש את הכללים של הגזבר ברשויות

המקומיות, יש פה כללים של בנקים. זה קשור לרישום חשבונאי. לא רלוונטי.

מר אבי גרובר: זה הוצאות שכבר נעשו. התחייבויות שכבר נעשו,

לא?

מר גידי טביב: כן. זה ברור.

מר אבי גרובר: יש לי התחייבות, הם גם הביאו כסף...

מר רפאל בראל: גם לכל אחד מותר לו לומר מה שהוא רוצה,

תאמיני לי, כל אחד. אני לא בא לשים מקלות בגלגלים, אבל כל אחד מותר לו לעשות מה שבא לו.

גב' שירלי פאר יגרמן: רפי, אף אחד לא מתווכח על הידע שלך, באמת

שלא. אבל אנחנו עובדים על חוק של רישום הרשויות הזה, של משרד הפנים, שהוא יוציא לו הבהרה שככה צריך לרשום.

מר גידי טביב: רפי, אני יכול לנסות לשכנע אותך בעוד דוגמא, בצד

ההכנסות, לא בצד הנכסים?

מר רפאל בראל: בבקשה, אני מוכן לשמוע.

מר גידי טביב: שאנחנו שולחים חיובי ארנונה, אנחנו לא רושמים את החיובים, כמו בחברה... אנחנו לא רושמים את כל החיובים כהכנסה. ואת אלה שלא שילמו לנו כנכס מסוג 'לקוחות חייבים'. בשיטה הנהוגה בשלטון המקומי, רק כסף שנכנס חי בקופה נרשם כהכנסה.

מר רפאל בראל: על זה אני לא חולק עליך. על זה אני חולק עליך, אבל בהוצאה של זה, מי כמו המועצות המקומיות וממשלת ישראל וכל הממשלות שבעולם, שמישהו לא משלם ויש הוצאה, מייד מעמיסים אותה עליו.

מר גידי טביב: נכון.

מר רפאל בראל: אז למה אני צריך לקבל אותה בתקציב? סורי.

מר גידי טביב: ואז בצד ההוצאות אם אני שילמתי לחברת הגבייה את אותם 100 ש"ח, אני רושם את זה בסעיף הזה.

מר רפאל בראל: אתה מעמיס אותם על החייב מייד.

מר גידי טביב: וכשאני גובה את זה-

מר רפאל בראל: גם כשאתה לא גובה, אתה מעמיס את זה על החייב.

מר גידי טביב: הרישום של ההעמסה הזאת הוא לא מופיע בהכנסות וההוצאות, זה לא כמו לקוח בחברה פרטית. כשאני גובה את הכסף-

מר רפאל בראל: בעירייה, יותר מאשר לקוח בחברה פרטית, לקוח בחברה פרטית עוד רואה החשבון, יכול ללכת להתמקח עם מס הכנסה ולמחוק את החוב. אתה כאן אפילו לא יכול לעשות זאת. אתה מיד מעמיס את זה על האנשים. בבקשה.

מר גידי טביב: נכון. אבל מעמיס את זה לא ...

מר רפאל בראל: בבקשה, בוא נהייה הגיוניים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שהדיון מוצה, אפשר להצביע.

מר אבי גרובר: אני לא הבנתי מה ההצעה.

מר רפאל בראל: ההצעה היא אנחנו מתוך זה 300,000 ₪ מאשרים, השאר לא.

מר אבי גרובר: ומה אני עושה עם ה-300,000 ש"ח ה...?

מר רפאל בראל: מתוך התוספת של 600,000 ₪, סליחה. מתוך ה-600,000 ₪ שאתם מבקשים תוספת-

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה לא רוצה, הוא אומר לך...

מר אבי גרובר: להפר הסכם כאילו, אני מבין ש...

מר אהרון אלמוג אסולין: לא להפר הסכם, הוא אומר לך שהיית צריך לגבות את זה

מר גידי טביב: זה לא חוזה אחד, זה כל מיני הוצאות שקשורות לפעולות של אכיפה.

מר אבי גרובר: אבל זה כבר כסף שהתחייבת עליו.

מר גידי טביב: נכון.

מר אבי גרובר: אז מה תעשה לא תשלם את ה-300,000 ₪? תהיה בהפרת הסכם?

מר גיא קלנר: בסדר, אבל אתה אומר שבמילא... אתה הולך למשרד הפנים.

מר גידי טביב: לא הפרה, אבל תהיה חריגה בסעיף הזה. בסדר...

מר רפאל בראל: היה אחד, היה אחד.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה כללי חשבונאות.

מר אבי גרובר: מי בעד 600,000 ₪ תוספת להוצאות ארגוניות

במחלקת הגבייה? מי בעד? 5 בעד, מי נגד? 1.

מר רפאל בראל: אני הצעתי לאשר מתוך זה 300,000 ₪.

מר עידן למדן: אנחנו מציעים לתת 300,000 ₪.

מר אהרון אלמוג אסולין: אנחנו נעלה את זה להצבעה, מותר לנו להעלות את זה להצבעה.

מר אבי גרובר: שנייה, עוד לא הלכתי הביתה. כמה נגד? גיא, אתה גם נגד?

מר גיא קלנר: אני נמנע.

מר אבי גרובר: אתה נמנע. אז 7 נגד. טוב, מי בעד 300,000 ₪ הצעה ראשונה? פה אחד?, בוא נצביע 300,000 ₪ לפחות. ניקח את ה-300,000 ₪,

מר יעקב קורצקי: מה עם החצי השני?

מר אבי גרובר: בחצי השני, יאללה, סבבה, נקסט, 300,000 ₪ אושר פה אחד. 300,000 ש"ח גידי. תברואה, עבודות קבלניות, יש שאלות?

מר רפאל בראל: גידי, 300,000 ₪ פעם ראשונה.

מר אבי גרובר: פעם שלישית.

החלטה מס' 122: הוחלט ברוב קולות לאשר סעיף הוצאות ארגוניות במחלקת הגבייה בסך 300,000 ₪.

מר אבי גרובר: תברואה, עבודות קבלניות, מי בעד?

החלטה מס' 123: הוחלט פה אחד לאשר סעיף תברואה – עבודות קבלניות.

מר אהרון אלמוג אסולין: אין לנו הערות עד אחזקת גנים.

מר אבי גרובר: עבודות הדברה, שכר שיטור עירוני, החזקת מקלטים, סימון כבישים, החזקת מזגנים, מיזוג אוויר ופרויקט אופניים חשמליים. לכל זה לא היה הערות? נכון?

מר אהרון אלמוג אסולין: אין הערות.

מר אבי גרובר: אין הערות, מי בעד כל הסעיפים שקראתי? פה אחד – תודה.

מר רפאל בראל: רגע, לא היית בישיבה? לא היה הערות? שכחת מה שעשית בישיבה?

מר גיא קלנר: לא, אז הוא אומר. לא היו הערות.

החלטה מס' 124: הוחלט פה אחד לאשר סעיפים: עבודות הדברה, שכר שיטור עירוני, אחזקת מקלטים ומחסני חירום, סימון כבישים ואחזקת חוצות, אחזקת מזגנים, מיזוג אוויר, פרויקט אופניים חשמליים.

מר אבי גרובר: החזקת גנים ציבוריים, יש לכם הערות? כן.

מר אהרון אלמוג אסולין: איך אנחנו מדברים על כמעט מיליון ₪ תוספת?

מר רפאל בראל: 900,000 ₪.

גב' שירלי פאר יגרמן: כן, 63 דונם נוספים.

מר גיא קלנר: איפה?

גב' שירלי פאר יגרמן: יש פה רשימה. 32 סעיפים.

מר אהרון אלמוג אסולין: 62 דונם נוספו מהשנה שעברה?

גב' שירלי פאר יגרמן: 63 דונם. כן. יש לנו ככה, גינות כלבים, יש לנו את השצ"פ של תדהר, יש לנו כיכר שבירו, כיכר הבאר, יש לנו כיכר השרף, יש לנו הצללות לפי דו"חות בטיחות שלא היה, יש לנו החלפות דק בפארקים כמה פעמים, בגלל תחזוקה, שבירות של המשאיות, יש לנו תוספת דשא באוטיסטים, יש לנו גינת אק"ים חדשה, כל השדרוג של כיכר המיואשים, שקיבלנו דו"ח בטיחות על ההצללה, יש לנו נווה גן, כל רחוב השדות השצ"פ החדש, ושצ"פ ברחוב הגנים חדש, וראשונים.

מר יעקב קורצקי: כל זה 900,000 ₪?

גב' שירלי פאר יגרמן: כן, כן.

מר יעקב קורצקי: יפה מאוד, נראה לי מישו פה מחסיר, זה צריך להיות יותר.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה כאילו שהופתענו שאחרי יום שישי בא יום שבת? לא ברור לי, חלק גדול מהגינות האלה, כולנו מכירים אותם. אני לא-

גב' שירלי פאר יגרמן: מה למשל? כיכר השרף לא הייתה מגוננת ב-2016.

מר גיא קלנר: לא, הוא שואל למה זה לא תוקצב מראש, בהנחה שזה בא ב-2017.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא תוקצב מראש, כאילו אנחנו מופתעים בנובמבר שהגינות האלה לא תוקצבו, כאילו מה?

גב' שירה אבין: ידענו שיש כיכר.

גב' שירלי פאר יגרמן: מי שעשה את התקציב יחד עם המחלקה, לא לקח את זה בחשבון. השנה שאלנו את כל השאלות, האם כל מה שמתוכנן שצ"פים,

מקומות חדשים וביקשנו ממהנדסת העיר להיות מעורבת, האם יהיה מתקצב לשנת 2018? אמרו כן. ב-2017 הם לא עשו את זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אגיד לך מנכ"לית העירייה.

גב' שירלי פאר יגרמן: קוראים לי שירלי.

מר אהרון אלמוג אסולין: שירלי, שבמקום כשהאמון אבד, אז אנחנו שמים סימני שאלה גם על הנתונים שאת מציגה כאן. ולכן אני שואל שוב, האם 62 או 63 דונם, נולדו ככה ביום אחד.

גב' שירלי פאר יגרמן: בתחזוקה ובשתילה ובכל מה שצריך אז כן. יש פה מסמך-

מר אהרון אלמוג אסולין: או שאולי הייתה כאן רשלנות בהכנת התקציב, כדי להציג איזה שהוא מצג שווא של מצמצמים?

גב' שירלי פאר יגרמן: לדעתך.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני שואל שאלה של דלת פתוחה.

גב' שירלי פאר יגרמן: לדעתך, אני מוסיפה את המילה 'לדעתך' הייתה רשלנות.

מר אהרון אלמוג אסולין: כל מה שאני אומר הוא דעתי.

גב' שירלי פאר יגרמן: אתה האשמת אותי גם בשוחד בחירות, זה בסדר.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא האשמת אותך בשוחד בחירות, יכול להיות שאני אעשה את זה.

גב' שירלי פאר יגרמן: אוקיי.

מר אהרון אלמוג אסולין: בינתיים עוד לא עשיתי את זה, מה לעשות? נותנים 2 גנים חינוך.

גב' שירלי פאר יגרמן: הכל בסדר. בתי המשפט מלאים בדברים כאלו.

מר אהרון אלמוג אסולין: 2 גנים חנים, אין מה לעשות.

מר יעקב קורצקי: זה לא גן.

מר גיא קלנר: צהרונים.

גב' שירלי פאר יגרמן: ה-details לא חשובים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני נגד.

גב' שירלי פאר יגרמן: אתה מוזמן לבדוק אחד, אחד. ללכת -

מר אבי גרובר: אף גינה לא תיובש, אתה יכול להצביע נגד מה שבא לך.

מר גיא קלנר: אז אני לא מבין, למה אנחנו עושים את כל התהליך הזה?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני נגד. אני לא מאמין ש-63 דונם-

גב' שירלי פאר יגרמן: עדיף לבוא עם גרעון כמו בשנים הקודמות, עדיף לבוא עם גרעון כל שנה ואז, בשנה שעברה הבאנו איזון תקציבי, השנה איזון תקציבי, שנתיים אנחנו נביא איזון תקציבי. אבל, עדיף להביא גרעון ואחרי זה, כמו שאמרת הכי שקיפות שיש.

מר אבי גרובר: אין גרעון, בשנה הקודמת, הרבה מהשנים היית מקבל את הספר, ועל כל הסעיפים תעבור ובזה זה נגמר. וזהו, ולא ידעת בכלל, אבל אל תעשה. מי בעד? מי בעד? תודה רבה. מי נגד? רפי אתה נגד?

מר רפאל בראל: לא, אני נמנע.

מר אבי גרובר: מי עוד? גיא.

מר גיא קלנר: גם נמנע.

<u>מר אבי גרובר:</u>	עידן? אתם לא מרימים את היד, נגד?
<u>מר עידן למדן:</u>	כן.
<u>מר אבי גרובר:</u>	שמוליק, מה, נגד?
<u>מר שמואל גריידי:</u>	נגד.
<u>מר אבי גרובר:</u>	נגד. אוקיי, תודה רבה. מישהו עקב אחרי זה? אתם סופרים? מי בדיוק סופר את הקולות?
<u>גב' דברת וייזר:</u>	כן. זה היה 5,6 אבל איפה עידו?
<u>מר יעקב קורצקי:</u>	לפני 10 דקות, רבע שעה הוא הלך.
<u>מר אבי גרובר:</u>	6 נגד ו-2 נמנעים.
<u>גב' דברת וייזר:</u>	יעקב, למה אתה לא אומר לו לבוא?
<u>מר יעקב קורצקי:</u>	ואם הוא היה, נראה לך שאחד מהם?
<u>מר אבי גרובר:</u>	6 זה נמנע, זה גם לא עובר.
<u>מר יעקב קורצקי:</u>	זה גם לא היה עובר. לא נורא. לא הצליח לנו.

החלטה מס' 125: הוחלט ברוב קולות לא לאשר סעיף אחזקת גנים ציבוריים.

<u>מר אבי גרובר:</u>	אחזקת פארק רמת השרון, לא היו הערות, החזקת מתקני משחק לא היו הערות, פעולות תרבות דיור לא היו הערות, תביעות ביטוח לא היו הערות, שכר סייעות רפואיות בצהרונים לא היו הערות, מי בעד?
-----------------------------	---

מר טל עזגד : אגב, בשאלה סתם זה, אם יש סעיף להחזקת

הפארק אז איך הדקים של הפארק היו בסעיף הקודם?

גב' שירלי פאר יגרמן: כי לא היה כסף. כי ששוברת אותה המשאית 3

פעמים באירועי פורים ויום העצמאות, אז אין כסף.

מר טל עזגד : לא, אבל זה מופיע גם פה וגם פה.

גב' שירלי פאר יגרמן: לא. יש אחזקת פארק ויש שבירה, כי מי שתכנן

את הפארק, פשוט עשה עם הדק, אתה מוזמן אסולין לבוא ולראות ולקבל

תצלומים של המשאית, פעם אחת, פעם שנייה, פעם שלישית.

מר אבי גרובר: אין לו אמון, הוא אמר לך. אין אמון.

מר רפאל בראל: למה אתם משתמשים בכלים הגדולים? למה?

גב' שירלי פאר יגרמן: אנחנו?

מר רפאל בראל: כן. אין אמון, בסדר, נגמר.

מר אבי גרובר: הוא אמר את זה.

גב' שירלי פאר יגרמן: הוא אמר את זה.

מר רפאל בראל: בסדר, לא צריך לחזור על זה 10 פעמים.

גב' שירלי פאר יגרמן: למה לא? אולי זה יופיע באיזו שהיא תביעה למה

לא?

מר טל עזגד : שאלתי באמת שאלה...

מר רפאל בראל: מותר לו, מותר לו לחשוב שאין אמון, שיש ספק.

גב' שירלי פאר יגרמן: אולי זה יופיע באיזושהי תביעה.

מר אבי גרובר: אפשר להצביע? מי בעד? פה אחד- תודה.

החלטה מס' 126: הוחלט פה אחד לאשר סעיף אחזקת פארק רמת השרון.

מר אבי גרובר: תוכנית ניצנים.

מר רפאל בראל: הו. הו.

גב' שירלי פאר יגרמן: מי בעד ומי נגד, יאללה.

מר רפאל בראל: תצביעו, נו.

מר אהרון אלמוג אסולין: יש סעיף אחד פה שאישרנו. בישיבה הקודמת.
צהרון חינוך מיוחד כולל הסעות.

מר אבי גרובר: זה אישרנו, זה לא בא לפה. אשררת, זה לא בא.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה לא אישרת, זה ועדת כספים. לא אישרת.

מר אבי גרובר: מה לא אישרת? אישרנו, יש סעיף שאישרנו בישיבה
הקודמת, הוא לא מופיע.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל הוא מופיע כאן.

מר עידן למדן: או שאני טועה, אני לא יודע.

גב' דברת וייזר: כי זה הכל ביחד.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אני חושב שהורדנו חלק מהדברים.

גב' דברת וייזר: רגע, אבל עוד לא הגענו ל-

מר אבי גרובר: היה סעיף אחד.

מר אהרון אלמוג אסולין: ... וגם לצהרון חינוך מיוחד. אישרנו את זה-

מר גידי טביב: מה שאישרנו בפעם הקודמת זה סייעות חינוך

מיוחד, ופה זה סעיף צהרון חינוך מיוחד כולל הסעות. אז זה לא אותו סעיף.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא אותו סעיף? בסדר.

מר אבי גרובר: תוכנית ניצנים, אמרנו שרציתם להקים ועדה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא נתת לנו להרכיב את הוועדה, בישיבה ביום

ראשון הבא נרכיב אותה.

מר אבי גרובר: כשנח לך אתה מדייק בנהלים, כשנח לך אתה לא

מדייק בנהלים. יש רק מכנה משותף אחד לכל המדיניות שלך שזה עיכוב

הזמן, גרירת רגליים ותקיעה של הדברים. שמת לי, זה המכנה המשותף של

כל הדברים.

מר אהרון אלמוג אסולין: בישיבה הקודמת כשהעלנו את ההצעה, אתם

עשיתם מחאה ולא הצבעתם, ולא הסכמתם להעביר.

מר אבי גרובר: כשלא נוח לך אתה מונע ישיבות על עשר דקות.

כשכן נוח לך אתה ככה, אתה ככה וככה, וככה.

מר גיא קלנר: אבי, זה לא נכון במקרה הזה. לא נכון.

מר אבי גרובר: אני מוכן לעבור איתכם הצבעה, הצבעה, אתם

תראו, כל פעם המכנה המשותף - לתקוע.

מר גיא קלנר: לא הצבעה, הצבעה. בפעם הקודמת אמרנו 'בוא

נקים' אמרת 'אני לומד את חוות הדעת'.

מר אבי גרובר: הגשתם הצעה חובבנית ולא מלאה. מה לעשות?

הגשתם הצעה חובבנית ולא מלאה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז אנחנו נגיש.

מר אבי גרובר: אז אמרנו לכם תעבירו שמות, אמרנו לכם להעביר

שמות, אז אתם לא תעבירו עכשיו שמות, זה יקרה עוד שבועיים. סבבה, זה יקרה עוד שבועיים, מה לעשות?

מר גיא קלנר: סליחה רגע דוברת, אותו דבר ורד שלחה בנושא בית

הספר בחורשת העמל, אנחנו במשך שבעה חודשים רודפים אחרי פתרון, כנראה מאיזה שהיא סיבה שאתה יודע מהי ואנחנו נדע אותה בקרוב, פתאום 'תשלחו לנו את האלטרנטיבות', פתאום. שבעה חודשים אחרי. שבעה חודשים אחרי. שנוח לך אתה פתאום מתעורר, לא זה לא יפה מה שאתה עושה.

מר אבי גרובר: לא אלטרנטיבות, הבאתם כל מיני חלופות, אנחנו

מבקשים חלופה, לא דיון תיאורטי, תעביר לי חלופה.

מר גיא קלנר: הבאנו.

מר אבי גרובר: הבאת חלופות.

מר גיא קלנר: הבאנו מצגת. פתאום... את הוועדה הזאת.

מר אבי גרובר: הבאת חלופות, הבאת כל מיני חלופות, רעיונות

כלליים, אני רוצה תבחר חלופה, אני רוצה שתבחר חלופה.

מר גיא קלנר: אין בעיה, אין בעיה.

מר אבי גרובר: תגיד לי מה החלופה. זה מה שביקשתי.

מר גיא קלנר: 7 חודשים הלכתם לישון, פתאום 'תביא חלופה'.

מר אבי גרובר: תביא חלופה זה מה שאני מבקש.

מר גיא קלנר: אוקיי, אותו דבר פה, אתה לא יכול להפוך את זה

כשנוח לכם חבר'ה 'בואו נרוץ', כשלא נוח לכם, 'חווה דעת, אני לא יודע', 7 חודשים לא מדבר איתם.

מר אבי גרובר: אפשר חלופה? אבל זה לא קשור עכשיו.

מר אהרון אלמוג אסולין: עשיתם הצבעת מחאה, לא השתתפתם בהצבעה בכלל, זאת אומרת שזלזלתם בוועדה הזאת.

גב' שירה אבין: נכון.

מר אהרון אלמוג אסולין: פתאום היא דחופה? אז היא תקום ביום ראשון הבא.

מר אבי גרובר: סבבה, איזה קטע, איזה יופי. תחכו עוד קצת, מה רע? הכל טוב.

גב' דברת וייזר: אני רוצה רק לבקש משהו. אני רק רוצה להבהיר משהו ותחליטו מה שתחליטו. אנחנו בינתיים עושים פה-

מר אבי גרובר: דרך אגב, רציתי להגיד עוד משהו, אני בדקתי את ה-, גם את הנושא של החוקיות, בסדר? לי למשל יש חוות דעת משפטית, לא משנה ממי, שאומרת שאפשר לתת את הצהרונים ככה, וזה לא, לא חוקי וכל מיני כאלה דברים.

מר גיא קלנר: איפה חוות הדעת?

גב' שירה אבין: אתה שומע איך אתה עושה את זה? אתה אומר: לי יש חוות דעת, לא משנה ממי.

מר אבי גרובר: כשצריך אני אביא את זה לוועדה, לוועדה אם נצטרך נביא את זה. אני אומר לכם.

גב' שירה אבין: תביא את זה למועצת העיר. מה זה?

מר רפאל בראל: אדוני ראש העיר, האינסטנציה הכי גבוהה כאן בעניין החוקיות ובעניין הדבר הזה, הוא רק היועץ המשפטי של העירייה.

- מר אבי גרובר:** לא. מועצת העיר.
- מר רפאל בראל:** מעליו, רק היועץ המשפטי של הממשלה.
- מר אבי גרובר:** כמו שנתת קודם, נתת מקודם, מעבר לתמיכות, אמרת יש מקרה מיוחד-
- מר רפאל בראל:** אנחנו מחכים ליועץ המשפטי שלנו, היועץ המשפטי של העירייה. האינסטנציה הכי גבוהה, זה היועץ המשפטי של העירייה.
- גב' שירה אבין:** שהיועץ בכפוף ליועץ המשפטי, אבל פה היועץ המשפטי... אמרת שאתה בכלל צריך ללמוד. אחרי שהוא נתן- אינטליגנציה גבוהה, נו באמת.
- גב' דברת וייזר:** אני יכולה להגיד משהו?
- מר אבי גרובר:** אני שנייה אסיים. אם העירייה מחליטה שאנחנו מעוניינים לתת את התקצוב הזה.
- מר רפאל בראל:** הכוונה מועצת העיר.
- מר אבי גרובר:** אם מועצת העיר. מה אמרתי?
- מר רפאל בראל:** אמרת העירייה.
- מר אבי גרובר:** סליחה, מועצת העיר מחליטה שמעוניינת לתת את התמיכה הזאת, אפשר לתת את התמיכה הזאת.
- מר רפאל בראל:** אז אנחנו לא נותנים אותה.
- מר אבי גרובר:** ומי שימנע מההורים האלה, יגרום לכך שהם יצטרכו לשלם, זה חברי המועצה שיצביעו נגד הסעיף הזה.
- מר גיא קלנר:** בוא נעשה רגע סדר. סליחה, רגע.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** ... קריטריונים... שוחד בחירות.

- מר אבי גרובר:** 'שוחד בחירות'.
- גב' שירה אבין:** כן, זה שוחד בחירות.
- מר אבי גרובר:** לתת 5 שנים לאורנים, רק לאורנים הסעות, זה גם שוחד בחירות?
- מר גיא קלנר:** ראש העירייה, כל עוד זה יחזור-
- גב' שירה אבין:** זה לא היה בדרך כזאת, שאנשים לא שילמו.
- מר גיא קלנר:** שירה, סליחה.
- מר אבי גרובר:** למה מישהו שילם באורנים שילמו על ההסעות? ההורים של אורנים שילמו על ההסעות?
- גב' שירה אבין:** מה? כל ההורים... שילמו. ואנחנו לא נתנו את זה להסעות, אתה לא מבין על מה שאתה מדבר, ואתה פה... יועץ משפטי,
- מר אבי גרובר:** היו הסעות בהדר? היו הסעות בהדר?
- גב' שירה אבין:** תקשיב טוב, יועץ משפטי-
- מר אבי גרובר:** היו הסעות. היו הסעות בקרית יערים?
- גב' שירה אבין:** אבי אתה יכול להמשיך לצעוק.
- מר אבי גרובר:** היו הסעות או לא היו הסעות?
- גב' שירה אבין:** אתה יכול להמשיך לצעוק, הכל נשאל על ידי יועץ משפטי. וקיבל אישור של יועץ משפטי.
- מר גיא קלנר:** מה הקשר להסעות בכלל?
- מר אבי גרובר:** למה? נתת רק לבית ספר אחד הסעות. היועץ המשפטי אמר לא שאלו אותי... זה מה שהוא אמר: לא שאלו אותי.

- גב' שירה אבין:** אתה יכול להגיד.
- מר רפאל בראל:** רגע, אבל אנחנו מדברים עכשיו על צהרונים, מה פתאום אתם מכניסים... בוא נדבר עכשיו...
- מר אבי גרובר:** למה? ההסעות נתתם לבית ספר אחד ברמת השרון. הורים באותו מרחק בבית ספר אחרים, לא קיבלו הסעות וזה היה בחינם.
- מר רפאל בראל:** תראה לי מתי...
- מר אבי גרובר:** 300 מטר היו הסעות לילדים.
- גב' שירה אבין:** ממש.
- מר גיא קלנר:** אני חושב שמה אתה עושה בעניין הזה, הוא לא תקין.
- מר אבי גרובר:** זה האמת.
- מר גיא קלנר:** רגע, תן לדבר שנייה.
- מר אבי גרובר:** אל תגיד תקין, לא תקין, זה האמת.
- מר גיא קלנר:** רגע, לטעמי. אוקיי?
- מר אבי גרובר:** אוקיי.
- מר גיא קלנר:** כל הדרך הזו רצופה בבורות ובבעיות ובחוסר תקינות.
- מר אבי גרובר:** לדברידך.
- מר גיא קלנר:** לטעמי. היית צריך לשתף אותנו מבעוד מועד, זו החלטה שהיא בסמכות מועצת העיר.

מר אבי גרובר: אתה ישבת, אתה, אתה ישבת, נכון הוא ישב בחדר

שהצגנו את הצהרונים? אתה ישבת בחדר. אתה באת שהצגנו את הצהרונים, אתה אישית ישבת בחדר.

מר גיא קלנר: רגע, תן לי לסיים, הישיבה בחדר היא לא מועצת

עיר.

מר רפאל בראל: הוא לא מועצת העיר. ישב בחדר, הוא לא מועצת

העיר.

מר אבי גרובר: אבל הוא אמר שקיפות. הוא ישב בחדר וראה את

זה.

מר רפאל בראל: הוא לא מועצת העיר.

מר אבי גרובר: הוא ראה את זה. הוא ראה את המצגת שאמרנו...

שהצהרונים יהיו בחינם. וגם היועץ המשפטי היה מכותב לכל המיילים שהיה כתוב בהם שזה יינתן בחינם. זה היה שקוף לכל האורך.

מר גיא קלנר: לא, לא, לא.

מר אבי גרובר: מה לעשות? כולם ברמת השרון ידעו על הצהרונים,

ואתה יודע אני אגיד לך עוד משהו-

מר גיא קלנר: אתה לא נותן לדבר, אתה לא נותן לדבר.

מר אבי גרובר: אף תושב ברמת השרון לא פנה על זה.

מר גיא קלנר: אני מנסה להיות מנומס ולקבל את ה... ואתה לא

נותן.

מר אבי גרובר: אף הורה ברמת השרון לא פנה על זה, רק אתם. רק

אתם.

מר גיא קלנר: לא שומעים מה שאתה צועק, לא שומעים. מה שאתה עושה עכשיו זה פופוליזם בשקל. פופוליזם בשקל.

מר אבי גרובר: לא, אתה עושה פופוליזם בשקל.

מר גיא קלנר: פופוליזם בשקל. תן לי לדבר בבקשה.

מר אבי גרובר: אתה עושה פופוליזם בשקל.

מר גיא קלנר: תן לי לדבר בבקשה. אתה מנסה-

מר אבי גרובר: להורים ברמת השרון זה לא הפריע. לכם זה מפריע.

מר גיא קלנר: לא, לא, אני לא אפול למלכודת הזאת, חבל על הזמן. כמה שתנסה לדחוף אותי אני לא אפול.

מר אבי גרובר: זו המציאות, אף הורה לא פנה.

מר גיא קלנר: לא אפול. אתה עושה פופוליזם בשקל.

מר טל עזגד: אף אחד לא התלונן, כי אף אחד לא ידע.

מר טל עזגד: אף אחד לא התלונן, כי אף אחד לא ידע. בוא נשים את הדברים-

מר אבי גרובר: כולם ידעו. מה לא ידע? כולם ידעו.

מר גיא קלנר: אבי, כל הכבוד-

מר אבי גרובר: ועד ההורים היה בעניין, מיילים יצאו בעניין, הכל יצא.

מר גיא קלנר: אבי, בבקשה, תן לדבר. תן זכות דיבור.

גב' נורית אבנר: אתה יודע מה, גם אף הורה לא אמר שום דבר על זה שחלק מהמתקנים שיהיה בכל בית ספר נורמאלי, אין שם בבית ספר הזה. הם לא מקבלים דברים אלמנטאריים שיש בכל בית ספר. זה כן חשוב.

מר גיא קלנר: הייתה פה בקשה לקדם מהלך שהוא יוצא דופן.

המהלך הזה היה צריך לבוא בפרוצדורה תקינה וחוקית, נמנעת מלעשות את זה, כנראה שידעת למה, לא הבאת את זה. הדיון שהיה באשכול, הוא דיון שבו הוצג להורים כל המתווה, אגב, אתה רוצה לרדת לפרטי פרטים? שם לא הוצג הנושא הזה כעובדה מוגמרת, זה הוצג כרצון. זה לא הוצג כמשהו שקורה.

ואמרתם שאתם בודקים את הנושא, ותרצו לתת את הצהרונים חינוס, זה לא הוצג כמשהו סגור, וגם אם הוצג זה צריך לעבור פה. אבל מה לעשות אדוני ראש העירייה

מר אבי גרובר: ואז היית מצביע בעד?

מר גיא קלנר: סליחה, אתה רוצה לדייק בעובדות?

מר אבי גרובר: שאלתי שאלה, היית מצביע בעד?

מר גיא קלנר: בוא נדייק בעובדות.

מר אבי גרובר: היית מצביע בעד?

מר גיא קלנר: יכול להיות שכן.

מר אבי גרובר: יכול להיות.

מר גיא קלנר: יכול להיות שכן, לא הבאת את זה. עכשיו פה יש

דיון שצריך להיעשות, אני אומר לך את זה הלוך וחזור, שאתה כנראה רוצה ללכת עם ולהרגיש בלי כל הזמן, אין לך רוב במועצת העיר ואתה נמנע מלהביא החלטות שאתה יודע שאתה לא תזכה בהם ברוב למועצת העיר. במקרה הזה, הגדלת ועשית, כי ישב פה יועץ משפטי שהוציא חוות דעת כתובה שאומרת שההליך לא תקין ולא חוקי.

מר יעקב קורצקי: גיא, זה לא נכון.

מר גיא קלנר: זה מה שהוא הוציא. כתוב.

מר יעקב קורצקי: אבל הוא שותף..

מר אבי גרובר: בדיעבד, אח"כ.

מר יעקב קורצקי: גיא, הוא היה שותף להחלטה שלכם. ישב בכל הישיבות.

מר גיא קלנר: יעקב. זה כתוב. הייתה פה ישיבה שאלנו אותו, ראש העירייה לא נתן לו לדבר, הוא הוציא חוות דעת כתובה לכולנו, כולל אולי עוד נמענים שיושבים פה בחדר, שהשורה התחתונה שלה הייתה חד משמעית וברורה. עכשיו אתה בא ושם אותנו בפינה, כלפי כמה הורים, אגב רוב רובם של ההורים לא ידעו מזה, מקופחים ביחס לדבר הזה, יכולת לחלק את המשאבים לכולם, גם אם לא-

גב' נורית אבנר: ... לזה?

מר גיא קלנר: סליחה, אל תשימו אנחנו ילדים גדולים. אל תשימו אותנו בפינה הזאת. כי לא ניכנס אליה, אתם רוצים שהם יכעסו עלינו? ניקח את האשמה.

גב' נורית אבנר: עובדה שאף אחד לא הגיב על...

מר גיא קלנר: ניקח את האשמה, אבל אתה תפעל באופן חוקי, ואתה תעביר כמו שצריך את הדברים במועצת העיר, וכול הוריי הצהרונים ברמת השרון, אתם רוצים לשחק עם הורים? עם כל ההורים נשחק את המשחק. כל ההורים ברמת השרון ידעו שהם קופחו ביחס לסגמנט אחד צר ומועדף, ואחרי זה בוא ונראה כמה הורים כועסים בכל צד של המתרס.

גב' נורית אבנר: שישוו את התנאים של בית הספר... לבתי ספר...

מר גיא קלנר: עם כל הכבוד, בתי הספר האלה נהדרים, כל ההורים מאוד מרוצים, לא בגלל הצהרון חינם. הם מרוצים כי בית הספר טוב,

שאפו לאבי, שאפו לשירלי, שאפו לראש אגף החינוך שבח"ל, סבבה לגמרי.
לא הצהרונים צריכים לתקן את זה. יש שם יופי של מתקן, יופי של מורים. לא
צריך עכשיו עוד תופינים בעניין הזה. זה הכול.

גב' נורית אבנר: בטח שיופי של מתקן. כולה יש לך שתי חדרי לימוד,
אין לך שם שום דבר...

מר גיא קלנר: נורית, אני מדבר שם עם ההורים, ההורים
מבסוטים ברוב רובם של המקרים. לא הצהרונים זו הבעיה, ואם את רוצה
להעביר את זה על פי חוק. במועצת העיר.

גב' דברת וייזר: אוקיי, לי יש שאלה עכשיו.

מר אבי גרובר: שנייה, אני חייב להגיד משהו לפרוטוקול, גיא,
כרגיל, רטוריקה נורא, נורא גבוהה, מילים הכי בומבסטיות שרק אפשר.

מר גיא קלנר: רטוריקה בגובה העיניים, אבי.

גב' שירה אבין: למה? היית מאוד...

מר אבי גרובר: בתור הבנאדם שישב בחדר, ומהרגע הראשון שמע
על הדברים האלה, מהרגע הראשון העסק הזה נעשה בישיבות, שבו זה נאמר
בצורה ברורה.

מר גיא קלנר: חוץ במקום שבו היית צריך להעביר את זה.
במועצת העיר.

מר אבי גרובר: זה נאמר בצורה נורא ברורה, שאנחנו הולכים
לעשות את המהלך הזה.

מר גיא קלנר: זה לא נאמר בצורה ברורה. אפילו ששירלי הציגה
את זה בישיבות, זה נאמר ככוונה.

מר אבי גרובר: אני יכול לדבר? עם כל הכבוד, אתה לא נמצא בכל הפורומים.

מר גיא קלנר: נכון. זה בדיוק העניין. אני לא.

מר אבי גרובר: אני יכול לדבר? נתתי לך לדבר למרות שלא מעט מהדברים שאמרת, לא אהבתי, ואני חושב שהם גם לא נכונים. כראש העיר, התקיימו הרבה מאוד ישיבות שבהן הנושא הזה נדון, ישבו בישיבות האלה כל הנהלת העיר, אני ציפיתי לקבל מעובדי העירייה שיש בעיה, שמישהו ירים דגל. לא נאמר בשום מקום שיש עם זה בעיה.

גב' דברת וייזר: סליחה, מיכה היה מכותב למכתב.

מר אבי גרובר: מיכה היה מכותב למכתב. אני לא רציתי לעשות את זה בדיון של ישיבת מועצה, רציתי לשמור על כבודו-

מר גיא קלנר: אתה אומר שהיועץ המשפטי כשל בתפקידו?

מר אבי גרובר: אני לא אומר שהיועץ המשפטי כשל בתפקידו, אתה רוצה לגרור את זה לשם, תגרור את זה לשם.

מר גיא קלנר: אתה מדבר גבוה-גבוה, אני לא מבין בכלל מה אתה אומר.

מר אבי גרובר: אני אומר נורא ברור.

מר טל עזגד: יש לו חוות דעת שנוגדת את מיכה.

מר אהרון אלמוג אסולין: יש לו חוות דעת נגדית של מיכה. כנראה שליועץ המשפטי אין... להוציא חוות דעת נוספת.

מר גיא קלנר: אז למה אתה לא פשוט מעביר אותה אצל כולם, ויהיה לנו יותר קל?

מר אבי גרובר: ביקשתם להקים ועדה, אני אכבד את הוועדה

הזאת, אתם גם בעצמכם אומרים שאנחנו יכולים לשבת, ואם הוועדה תחליט נכון על קריטריונים, אז יכול להיות שזה יהיה בסדר. אני אומר-

גב' שירה אבין: בכלל לא רצית להצביע על זה בכלל, עכשיו אתה

מדבר על ועדה כאילו אתה רצית לעשות ועדה ואנחנו עמדנו והתנגדנו. אתה זלזלת בהצעה, אתה זלזלת באותה ישיבה. אמרת 'אנחנו בכלל לא משתתפים בהצבעה, תמשיכו לשחק את המשחקים שלכם'. אז מה אתה פתאום קם עכשיו ועושה הצגות כאן? לעוד עשרה אנשים שיושבים פה, או חמישה?

מר אבי גרובר: סיימת?

גב' שירה אבין: לא, לא סיימתי.

מר אבי גרובר: אז תמשיכי.

גב' שירה אבין: אבי באמת, הזלזול שלך הוא, אתה חושב שכולם.

מר אבי גרובר: סיימת?

גב' שירה אבין: לא, לא סיימתי.

מר אבי גרובר: אז תמשיכי.

גב' שירה אבין: אתה חוצפן.

מר גיא קלנר: אבי, גם כשאתה תהייה מתי שהוא עוד 10, 12 שנה

ראש עירייה לשעבר, יתנהגו אליך וידברו אליך בכבוד.

מר רפאל בראל: למה בעוד 12 שנה...?

מר אבי גרובר: אני באמצע הדברים והיא קפצה עליי. אז מה אתה

רוצה ממני?

מר גיא קלנר: למה לדבר אליה בצורה כזו מזלזלת?

מר אבי גרובר: אבל היא מדברת, אז אני מאפשר לה להמשיך לדבר.

גב' שירה אבין: נו באמת, אבי.

מר עידן למדן: יש חוות דעת של היועץ המשפטי, מאוד, מאוד ברורה. יש כרגע חוות דעת מאוד ברורה. ובניגוד לכל מה שנאמר, הוא טוען שהוא לא היה בישיבות הרלוונטיות. אומר את זה היועץ המשפטי של העירייה. זה מה שנאמר.

גב' שירה אבין: אין מה לדבר על זה, חבל על הזמן.

מר גיא קלנר: והוא גם לא פה היום, אז זה בכלל.

גב' דברת וייזר: שנייה, אני רוצה להגיד משהו בנושא הזה. סיימת?

מר אבי גרובר: אני לא סיימתי. בקיצור, אנחנו לכל האורך, זה לא משהו שקרה אצלי בחדר לבד, זה משהו שנדון פה במספיק פורומים.

מר גיא קלנר: לא פה אבי. לא פה.

מר אבי גרובר: שנייה, אם אני, אם אנחנו, זה לא אני לבד, זה משהו שבכלל עלה מהנהגת ההורים בכלל. זה בכלל עלה משם, לא עלה מאיתנו.

גב' שירלי פאר יגרמן: איתי קפלינסקי העלה את זה לראשונה. עשו את זה בפתח תקווה לפני 8 שנים.

מר יעקב קורצקי: גם בוועדה שעשינו איתם-

מר אבי גרובר: וזה עוד פעם, גם ברמת השרון, לא בכל בתי הספר, אחד לאחד הכול זהה.

מר יעקב קורצקי: טוב שכך. וטוב שכך.

מר אבי גרובר: יש פערים מסוימים בכל מיני נושאים בין בתי הספר.

מר יעקב קורצקי: וטוב שכך. וטוב שכך.

מר גיא קלנר: ... להורים בהמון כסף, זה לא משהו של מה בכך. זה לא שירותים

מר אבי גרובר: שנייה גיא, אני יכול בקשה להשלים? למה אתם לא מסוגלים לשמוע משפט של בן אדם עד הסוף?

מר גיא קלנר: לא, כי אתה מדבר עם עצמך.

מר אבי גרובר: כשאתה דיברת נתתי לך להשלים את הדברים שלך. הגיע הזמן שתלמדו לתת לאנשים אחרים גם להשלים את הדברים שלהם.

מר גיא קלנר: אני מתנצל.

מר אבי גרובר: עכשיו, בנוגע לצהרונים, ועכשיו כולכם נורא גיבורים גדולים. לבוא להגיד הצהרון איזה מוצלח הוא ואיזה יופי, וכמה הורים מרוצים. בפברואר הסתכלו עלינו, ההורים, כמו איזה קבוצה של אנשים, גם ברובע הדר וגם במורשה.

מר גיא קלנר: בתי הספר, לא הצהרונים.

גב' רות גרונסקי: על בתי הספר, לא על צהרון, על בית הספר הצומח.

מר אבי גרובר: על בתי הספר, ההורים הסתכלו עלינו, הורים הסתכלו עלינו, ואני זוכר את הפחד בעיניים. היה פה ישיבה ואמרו לנו, תגידו על מה אתם מדברים, החדר הזה של כלכלת הבית, הדבר הזה של כלכלת בית יהפוך לבית ספר צומח עם כל הכיתות האלה שאתם אומרים? אין שם כלום ושום דבר. אנשים הסתכלו עלינו על המתנ"ס באלי כהן, עזוב בפברואר, ב-31 באוגוסט, בבוקר, היה נראה לנו שאנחנו חיים בסרט שלמחרת ייפתח שם בית

הספר. ואנחנו באנו להורים ואמרנו להם בואו תירשמו, אמרנו כל מי שרוצה ברמת השרון, כל מי שרוצה לבוא לצומח, אפרופו הצעות שגולן יקלוט את כל הילדים, אמרנו להם בואו. פתוח לכולם. כל מי שרוצה ברמת השרון להיות בצומח - מוזמן. התקשרנו להורים, אמרנו להורים, אמרנו בוועדים, אמרנו כל מי שרוצה יכול לבוא לצומח, אנשים פחדו מהצומח כי הם לא ידעו מה יש שם. עכשיו בצומחים, אין דברים שהם סטנדרטים ורגילים בכל בתי הספר האחרים. זה נכון שזה נורא נחמד, אנחנו עושים הכול כדי שבתי הספר האלה יהיו הכי טובים בעולם, ויתנו לילדים האלה את הסביבה הכי טובה שרק אפשר, אבל אי אפשר להגיד שזה אחד לאחד, כמו להיות בבית ספר אחר, מה גם שיש לא מעט ילדים במקומות האלה, שאח אחד נמצא בבית ספר אחד, ואח שני נמצא בבית ספר הזה, יש פה שורה שלמה של גורמים.

מר גיא קלנר: יש מקרים כאלה גם בין הדר לאוסישקין. מה הקשר?

גב' דברת וייזר: מעט.

מר אבי גרובר: יש, נכון, בתוך הסיפור הזה, אבל עדיין הילד הראשון לא הולך לבית הספר הזמני הזה, הולך לבית הספר הזמני הזה. ואני אומר עוד פעם, לא היה לי לרגע, לרגע איזה שהוא מחשבה, איזה שהוא סיבה להאמין גם, אני אומר לך אמיתי, אתה יכול לקבל את זה, אתה יכול לא לקבל, אתה יכול להאמין, אתה יכול לא להאמין, שיש פה בעיה חוקית עם הדבר הזה. ואני אומר לך גם, לא נעים לי ממיכה, ועדת ההיגוי בתוך תוכנית ניצנים שבכלל אושרה איפה שהוא בסוף אוגוסט, שם במהלך אוגוסט אישרו, נכון? מתי זה בדיוק אושר ניצנים סופית?

גב' דברת וייזר: סוף אוגוסט.

מר אבי גרובר: איפה שהוא באוגוסט, מה זה קשור למשהו שבכלל

דיברנו עליו בפברואר, עם החלטה שבפברואר אנחנו כדי שההורים יבואו וירשמו, זה לא קשור בכלל. ועדת ההיגוי של ניצנים זה סיפור אחד. ופה בא מיכה ואמר, אתם רוצים לעשות ועדה אחרת, אישרתם את הוועדה, בסדר, רוצים ועדה, נלך לוועדה הזאת, נדון בוועדה הזאת.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אומר יותר מזה, הוועדה הזאת תקום ביום ראשון הבא, לוועדה הזאת את כל התקציב הזה של 335,000 ₪ שייעדת לשני הצהרונים. היא תקבל את זה כתקציב, זאת ההצעה שלי.

מר אבי גרובר: אפשר לאשר את הסעיף בכפוף לאישור הוועדה?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא, תן לי להשלים את המשפט רק. הוועדה הזאת תקבל תקציב כדי לחלק אותו על פי קריטריונים שהיא תקבע, לכלל צהרונים הילדים. אין לזה שום הגיון שאדם שמרוויח 50,000 ₪ בחודש, ויקבל 12,000 ₪ בשנה רק בגלל שהוא בצהרון צומח. לא נראה לי הגיוני. נראה לי הגיוני יותר שאדם שצריך את הכסף הזה, יקבל אותו והוועדה הזאת תקבע.

מר אבי גרובר: מי שאין לו כסף, בקטע של רווחה, יש מסלול אחר, וזה עובד אחרת בכלל.

מר אהרון אלמוג אסולין: עכשיו אפשר לקבוע כרגע את הוועדה אם אתה רוצה, או לפחות את המאפיינים שלה, אבי.

מר עידן למדן: מה קשור רווחה?

מר אבי גרובר: נכון, נכון. לא נכון?

גב' דברת וייזר: מה?

מר אבי גרובר: מי שאין לו כסף צריך מרווחה צהרונים מקבל.

שירלי, מי שברווחה ואין לו כסף, לשלם לצהרונים, מקבל מימון לא?

גב' שירלי פאר יגרמן: כן.

מר אבי גרובר: ברור. מה נראה לך שיש מישהו שלא נכנס לצהרונים כי אין כסף?

גב' דברת וייזר: יכולה להגיד לך, שחילקנו 100,000 משהו ש הנחות, לפי קריטריונים של הרווחה.

גב' שירלי פאר יגרמן: יש גם הנחות, גן של הרווחה, גן של העירייה, וגם-
מר עידן למדן: ויכול להיות שיהיה אפשר לתת יותר.

גב' דברת וייזר: אבל אתה רוצה יותר מזה.

מר אבי גרובר: אני אגיד לך מה אני מציע, אני מציע שאת הסכום הזה, ניתן בכפוף להחלטת הוועדה שתוקם?

מר רפאל בראל: לא.

מר אבי גרובר: זה בסדר? גם זה לא בסדר?

מר רפאל בראל: לא, אני לא מצביע, אני מצביע נגד.

מר אהרון אלמוג אסולין: בכיוון, זה הכיוון, אבל תחליטו קודם כל שאתם רוצים את הוועדה הזאת.

גב' דברת וייזר: אבל אמרו שכן.

מר גיא קלנר: הוא רוצה.

גב' שירה אבין: אבל לא הייתה בכלל הצבעה על זה.

מר אבי גרובר: אני ביקשתי ממך. אני ביקשתי ממך להגיד לי מה השמות של החברים בוועדה, אז אני לא רוצה את הוועדה? רבאק, נו, אמיתי.

גב' דברת וייזר: אבל יצא מייל. מה זה משנה? יצא מייל ואמר...

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, בוא נקיים דיון 3 דקות על הרכב הוועדה.

מר אבי גרובר: תעביר לי שמות. מה אתה רוצה?

מר רפאל בראל: סליחה, יש ישיבה בעוד 8 ימים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה רוצה 5 אנשים בוועדה? 4 אנשים?

מר טל עזגד : כמה אנשים אתה רוצה בוועדה?

מר אבי גרובר: אהרון, מי שאתה רוצה, כמה שאתה רוצה. תביא

כמה אנשים שאתה רוצה. יש לך רוב. נכון? יש לך רוב, נכון? יש לכם רוב, נכון? אם זה 4/3 או 9/6 זה משנה?

מר גיא קלנר: 3/2.

מר אבי גרובר: אם תחליט שלא, אם תחליט שלא זה לא עובר, אם

תחליט שכן, זה עובר, מה אתה רוצה שאני אגיד לך? איזה משחק אנחנו משחקים עם עצמנו.

גב' שירה אבין: אנחנו עכשיו בישיבת תקציב, סליחה, אנחנו בישיבת תקציב.

מר אבי גרובר: הרי זה לא ועדה על פי חוק. לא כתוב בחוק שצריך

ועדה. זה לא משהו שהוא בחוק. הצעת הצעה, אמרתי, סבבה, יאללה, אמרתי לך תעביר לי שמות. אני מבטיח לך שתהיה ברוב בוועדה. מה הסיפור? איזה סיפור עשיתם?

מר רפאל בראל: עוד 8 ימים נביא לך שמות. עוד 8 ימים כולה.

גב' דברת וייזר: אוקיי, אפשר... אתם לא רוצים?

מר אבי גרובר: אז בואו נאשר את הסכום בכפוף להחלטת הוועדה.

מר רפאל בראל: לא, לא, אין אצלי בכפוף בדברים האלה.

מר עידן למדן: אולי אנחנו רוצים לאשר היום, אפרופו מה שדוברת

אמרה, ומה שאומר אהרון, אולי אנחנו רוצים לאשר היום תקציב של 800,000 ש"ח לדברים האלה? אולי נרצה להציע את הדבר הזה? ועל ידי הקריטריונים להגיע למתן הנחות יותר גדולות? או... דומה, או למקומות בבנייה, או הדברים האלה, תגיע הוועדה, תידון, תקבע את הדברים.

מר אבי גרובר: בוא נתחיל עם הסכום הזה, ואחרי זה נעלה?

גב' דברת וייזר: אבל הוועדה יכולה לשבת ולקבוע, למה אתה עושה הפוך?

מר עידן למדן: אז את עוד לא יודעת את התקציב. לכן אני אומר, קודם כל נקבע את הקריטריונים ואז ניקח את התקציב.

מר אהרון אלמוג אסולין: בוא נחליט על תקציב לוועדה הזאת.

מר אבי גרובר: אז אמרתי 335,000 ש"ח בתור התחלה.

מר גיא קלנר: לא, בוא נעשה אחרת.

מר אבי גרובר: תגיד הוועדה יותר, נראה אם יש כסף, נביא.

מר עידן למדן: בשום מקום, בשום הנחה, בשום דבר, בשום מקום, כולל אנשים שהם נכים לגמרי, או מוגבלים לחלוטין, אין דבר כזה שנהוג-

גב' שירה אבין: ... הוא אמר שיש.

מר אהרון אלמוג אסולין: אין חוות דעת אחרת.

גב' שירה אבין: הוא אמר שיש, שיביא. אם הוא משקר, שיוכיח, הוא משקר מה זה?

מר רפאל בראל: סליחה, שירה.

מר אהרון אלמוג אסולין: יש לך חוות דעת של היועץ המשפטי לממשלה?

מר אבי גרובר: היועץ המשפטי לממשלה, לא.

מר רפאל בראל: זו חוות הדעת היחידה- אני נורא מצטער.

מר אהרון אלמוג אסולין: היא היחידה שיכולה להיות תקפה, שסותרת את חוות דעתו של היועץ המשפטי לעירייה?

מר אבי גרובר: שנייה, לפי חוקי מדינת ישראל, חבר'ה שיהיה ברור, היועץ המשפטי של העירייה, יש לו את המילה האחרונה. אני לא אומר שלא.

גב' שירה אבין: יפה.

מר רפאל בראל: בסדר.

מר גיא קלנר: בוא... שנראה חוות דעת בכלל, איפה החוות דעת?

מר אהרון אלמוג אסולין: אז מה רלוונטי?

גב' שירה אבין: מה אתה מדבר על... אנחנו בישיבת מועצה שמדברת על התקציב-

מר אבי גרובר: שיש דעות לכאן ולכאן בעניין הזה. זה כל מה שאמרתי.

גב' דברת וייזר: אני רוצה להגיד משהו, סיימתם? אני עד עכשיו הייתי בשקט, אני רוצה להגיד משהו. כבר אתם חצי שעה על הנושא הזה, מה שתחליטו, תחליטו, ועדה לא ועדה, כן להגדיל את הסכום, what ever, אני רוצה שיהיה פה ברור שנייה על השולחן, ואני מבקשת לקבל עכשיו מכם החלטה שתחליטו מה אנחנו עושים. אני יכולה להגיד שאנחנו קיבלנו פרוטוקול מהעירייה שהיועץ המשפטי, דרך אגב, היה מכותב שם, כולם, הגזבר, מנכ"ל, זאת אומרת, כל ההנהלה של העירייה היו מכותבים, וקיבלנו בעצם הוראה... כן, אנחנו הפעלנו את הצהרונים האלה, אנחנו מפעילים אותם

כבר עוד מעט, עוד כמה ימים 3 חודשים, אנחנו מממנים את זה, הורים לא משלמים לנו, אני רוצה שזה יהיה ברור, שכל החלטה שאתם מקבלים, what ever, איזה החלטה שאתם מקבלים, מאותה נקודה והלאה, שאתם לא תחשפו אותנו במגוונים, לעוד איזה שהוא גרעון כספי כתוצאה מהחודשים האלה שאנחנו מפעילים את זה ולא גובים כסף. זה משהו שאני רוצה שיהיה ברור, שיהיה על השולחן.

מר אהרון אלמוג אסולין: את רוצה להקדים את עבודת הוועדה וזה לא הגיוני.

גב' דברת וייזר: לא. אני לא רוצה להקדים. לא הבנת, אני מדברת רק על השלושה חודשים בעבר. בעתיד-

מר אהרון אלמוג אסולין: אי אפשר, אי אפשר.

גב' דברת וייזר: אוקיי אז מה אני הנחייה שלך למחר? לסגור את זה? להודיע להורים שאני לא ממשיכה?

מר אהרון אלמוג אסולין: אי אפשר, אי אפשר. היועץ המשפטי אומר שזה אסור. אז אני לא יכול להגיד לך שאנחנו נאשר את זה.

גב' דברת וייזר: לא. אני לא אמרתי את זה. אני לא אמרתי את זה. שים לב, אני אומרת זאת נקודת ההחלטה, ברור שאי אפשר להכיל כללים בדיעבד, זאת אומרת, אם אנחנו עבדנו לפי מינהל תקין, הוא היה בפרוטוקול מכותב, הוא היה מכותב לכל המיילים, הוא לא אמר שום דבר, אני לא באה לתקוף אותו גם.

מר טל עזגד : תגמרו איתו את החשבון. והיועץ המשפטי לממשלה.

גב' דברת וייזר: שנייה, לשלושה חודשים מה אתם מציעים, מועצת העיר.

מר רפאל בראל: אבל זה לא המקום. זה לא המקום, נורא מצטער.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא המקום.

גב' דברת וייזר: רגע, תן לי לסיים. מה מועצת העיר מחליטה?

מר אהרון אלמוג אסולין: מועצת העיר לא יכולה לאשר את זה. זה הכול.

מר רפאל בראל: בסדר, אני יודע את האינטרס שלך, אבל זה לא המקום.

גב' דברת וייזר: אבל אני הקשבתי בקשב רב חצי שעה, אין לי אינטרס, חס וחלילה, למה אתה אומר שיש לי אינטרס?

מר רפאל בראל: לא האינטרס האישי. האינטרס שלך זה במגוונים.

גב' דברת וייזר: לא. רפי, לא נכון, אין לי שום בעיה, תחליטו אחרת, אני רק רוצה לדעת.

מר אבי גרובר: זה לא חברה פרטית שלה.

גב' דברת וייזר: תן לי לסיים, זה לא חברה שלי. אין לי שום אינטרס.

מר רפאל בראל: מישוהו דיבר על חברה פרטית שלה?

מר אבי גרובר: אמרת זה אינטרס. אבל אמרת אינטרס.

גב' דברת וייזר: חס וחלילה אינטרס, זה לא אינטרס שלי.

מר עידן למדן: הוא אמר אינטרס ממגוונים. הוא לא אמר אינטרס זה, הוא אמר אינטרס ממגוונים.

מר רפאל בראל: אז שלא יתרגמו את זה אחרת.

גב' דברת וייזר: לא התכוונתי לתרגם את זה אחרת. התכוונתי שזה

אינטרס של כולנו. אם אתם מחליטים שעד שהוועדה מתכנסת ומחליטה את ההחלטות שלה, צריך להודיע להורים מחר שמה-1 בדצמבר, הם משלמים, סבבה, תגידו לי. מחר אני מוציאה מכתב. אבל אני רוצה שתגידו לי מה לעשות.

מר גיא קלנר: אני מציע, רגע, יש לי רעיון. שירה, רגע, תוציאו

מכתב להורים שהחלטה טרם התקבלה בנושא הזה, וייתכן וידרשו מהם תשלום על חודש דצמבר.

מר יעקב קורצקי: ומה עם החודש...?

גב' דברת וייזר: אוקיי, אין לי בעיה, אין לי בעיה על מה שאתה

אומר, מה בדיעבד? אי אפשר לדרוש מהם בדיעבד, את זה אתה מבין?

מר גיא קלנר: שהיועץ המשפטי יגיד, אני לא יודע לענות.

גב' דברת וייזר: היועץ המשפטי פניתי אליו. אני פניתי.

מר טל עזגד : קודם כל, אם זה נעשה בצורה כזו או אחרת, וחווה

הדעת המשפטיות... שזה לא נעשה בצורה של מינהל תקין, או חוקי, או תקראו לזה איך שאתם רוצים, אז מישו יהיה צריך להחזיר את הכסף הזה. עוד פעם, כבוגר הוועדה לחיוב אישי, תבינו שזה גם בא משם. אז צריך לקבל פה החלטות מאוד מושכלות ונבונות ובטוחות.

מר יעקב קורצקי: טל אף אחד לא יחזיר כסף, הכול בסדר.

מר טל עזגד : אל תגידו לי הכול בסדר.

גב' דברת וייזר: אז בואו נעשה שנייה הפרדה.

מר טל עזגד: תצביעו.

מר יעקב קורצקי: אתם אומרים שוועדה. תקימו ועדה, יאללה.

מר טל עזגד : מה קשור ועדה ומה קשור...?

מר אבי גרובר : אני מבקש בבקשה, יש פה נציגים של ההורים.

מר טל עזגד : הנציגות של ההורים, היא בסדר גמור. היא לא

רלוונטית אם זה חוקי או לא חוקי.

מר אבי גרובר : אבל נתנו פה לכולם לדבר, אפשר לתת להם להגיד

כמה מילים? סבבה, בוא ניתן להם להגיד כמה מילים.

גב' דברת וייזר : דרך אגב, רגע, לא סיימתי. אבל חצי שעה כולם

מדברים וישבתי בשקט, אני רוצה לסיים את זה, אני לא רוצה לחשוף אנשים ועובדים לתביעה משפטית ואני לא אמשיך להתנהל ככה. הוועדה הזאת-

מר טל עזגד : ואני לא רוצה לחשוף חברי מועצה או חלק מחברי

המועצה.

גב' דברת וייזר : אף אחד לא חושף שום חברי מועצה, אני רוצה

להגיד לך שפניתי למיכה ושאלתי אותו והוא ענה לי גם מתאילנד, הוא אמר לי זה לא עניין שלי, זה עניין של הכספי, של העירייה, של הגזבר, תשאל את הגזבר, אז עכשיו הוא מפנה עוד פעם לעירייה.

מר טל עזגד : מה זה לא עניין שלו? חוות הדעת שלו היא עניין

שלו או לא עניין שלו?

גב' דברת וייזר : לא הבנת מה אני אומרת. הוא אומר שחוות הדעת

שלו היא מאותו רגע, הוא לא יכול לתת חוות דעת בדיעבד על משהו שהוא בדיעבד, אני מדברת על אותו רגע, אם אתם רוצים, ואני מאמצת את מה שגיא אמר, להוציא מכתב להורים להגיד להם שיכול להיות שהם יצטרכו לשלם מה-1 בדצמבר, לאור א' ב' ג', אין לי שום בעיה. אני אוציא את המכתב הזה.

מר טל עזגד : אף אחד לא יכול להתחייב, לא את ולא מועצת

העיר ולא במכתב, לגבי הרטרואקטיבי.

מר יעקב קורצקי: אני מתחייב, אדון טל.

מר טל עזגד : אף אחד לא יכול להתחייב.

מר יעקב קורצקי: אני לוקח על הכתפיים, אף הורה לא ישלם. אנחנו

הלכנו למסלול, הלכנו לדרך... אף אחד לא ישלם.

גב' דברת וייזר: אז מה אתה רוצה, להגיד להורים לשלם

רטרואקטיבית?

מר טל עזגד : בוא תודיע לפרוטוקול ש...

מר יעקב קורצקי: לפרוטוקול, אף אחד לא ישלם. אף אחד לא ישלם

שקל. עלי הכל. אני נוסע לחוץ לארץ תרדפו אחריי.

מר אבי גרובר: שקט בבקשה. בבקשה, כן.

אורן: שמי אורן, אני גר במורשה, ברח' עזרא, אני גר

ברמת השרון כמה שנים בודדות, לא יותר מדיי.

מר אבי גרובר: וולקאם.

אורן: מעניין כל מה שקורה. אני רוצה להגיד לכם כמה

הנחות יסוד ואחרי זה, להתקדם משם. אדון יקר, אם משהו פה לא חוקי, אז

לבטל את הסיפור. קודם כל, שיהיה ברור לכולם.

מר טל עזגד : בוא נחכה.

אורן: רגע, רגע, תן לי לסיים. אבל, כל האמרות האלה,

והתנגחויות האלה שאתם עושים פה זה בסדר, זה חלק מפוליטיקה, אני לא

מבין בזה כלום. אין לי מושג. בהצלחה שיהיה לכם. הסיפור פה זה 112

משפחות שתרצה או לא תרצה, מה שאבי תיאר לפני תחילת שנת הלימודים,

אנשים לא רצו לשלוח את הילדים שלהם, הם לא רצו, אנשים יקרים אני לא יודע כמה זמן אדוני ילדים קטנים שכולנו היום ההורים מאוד, מאוד חוששים, לא כמו פעם לא רצו לשלוח את הילדים. ובאמת האינסנטיב הזה, כן, לקח אותנו והרגיש לנו הרבה יותר טוב. חוץ מהעבודה של כל מחלקות העירייה, דרך אגב שעבדו על כל בתי הספר והכל היה מצוין. זה בסדר. אבל, אני פונה אליכם לא בתור פוליטיקאים שמתנגשים האחד בשני, קודם כל שיהיה חוקי, זה ברור זה בסדר. אבל, אתם המנהיגים.

מר טל עזגד : רגע, וכשאמרו לך שיהיה בחינם הצהרון הזה, החששות שלך ירדו? אני לא מבין את ה-

אורן: קודם כל כן, מה זאת אומרת? אנחנו עובדים כמו חמורים, שני הורים, אני שעה וחצי בפקק להיכנס לעיר הזאת, כן. אז זו קצת עזרה.

מר יעקב קורצקי: ירד. ירד.

מר עידן למדן: אמרו שהורידו, אמרו שהורידו את הפקקים.
(מדברים ביחד)

אורן: חבר'ה אין לי פה צד. ואם אתה שואל אז כן. קצת פחות עומס, אולי נעבוד קצת פחות.

מר טל עזגד : לא עומס, חרדות, בגלל זה הילד שלך בצהרון החדש. ברגע שקיבלת אותו בחינם...

אורן: אתה לא מקשיב, זה קטע מדהים, אולי אני אעבוד קצת פחות. באמת אולי אני לא אשאר עד 19:00 בערב, אולי אני אצא ב- 15:00 פעם אחת, כי הורידו לי על זה 1200 ₪ בחודש. חד וחלק. עכשיו, אני עוד בסדר, למה לי ולאחרים לא? תקשיב, כשאני הייתי מ"מ בבופור אנחנו

יצאנו יותר טוב מכולם, למה? כי אנחנו נטחנו בבופור. זה אותו דבר, זה בדיוק אותו דבר. אנחנו היינו 60 יום ויצאנו שבועיים הביתה. כולם יצאו לכמה ימים. ככה זה, מי שנטחן ואתה שולח אותו לחזית, אתה נותן לו יותר. תעשה עם זה מה שאתה רוצה. השאלה אם אתם מנהיגים, או לא מנהיגים, זאת השאלה. זה הכל. עכשיו אתה יכול להתנגח ולהגיד לי... אני לא סיימתי, רק אם זה חוקי, רק אם זה חוקי.

מר טל עזגד : שאלה אחת, יש משפחות עם שלושה ילדים בצהרונים, הם לא מקבלות הנחה.

קהל: אבל הם בבית ספר רגיל, הם לא בבית הספר שלנו.

מר עידן למדן: ושם יש צפיפות ויש בעיות אחרות.

אורן: אני מזכיר לך עוד פעם, חבר'ה, ... כולם מי בעד צומח? זה הכל, הדבר האחרון שאני רוצה להגיד.

מר טל עזגד: אני יודע שזה לא פופוליסטי להתווכח, אבל צריך להגיד את האמת.

אורן: תסתכלו עלינו... אני לא עיוור.

גב' דברת וייזר: דרך אגב, זה היה בית ספר על אזורי.

מר טל עזגד : אז כמנהיגים תפקידנו לשמור על איזה שהוא איזון. זה הכל.

אורן: אבל כמו שאתה אומר, יש ילד אחד שהוא נכה, אז אתה עוזר לו, זה הכל.

מר גיא קלנר: אבל זה לא הנמשל.

מר עידן למדן: זה אף פעם לא במאה אחוז.

אורן: עכשיו, תסתכלו עלינו בתור קהילה מתפתחת.

מר טל עזגד: אתה הבאת אותו לדבר.

מר אבי גרובר: לא הבאתי אף אחד לדבר.

אורן: אני לא מכיר את העניין הזה. אנחנו חבר'ה צעירים, באמת עם ילדים קטנים, קהילה מתפתחת, אנחנו לצורך העניין, אם נסתכל על זה כמו חוד החנית. יכול להיות-

מר גיא קלנר: יש בעוד מקומות חוד החנית, יקירי, זה לא זה.

אורן: אני מסכים איתך ואם תצליחו לתת גם לשם זה בסדר, אבל בגלל שאחר לא מקבל, אז אני לא מקבל?

מר עידן למדן: רק בשביל לסבר את האוזן-

אורן: _הרעיון של הוועדה מצוין, הכל בסדר, אבל אתם לא יכולים להתעלם...

קרו: שנייה אחת, אנחנו קיבלנו התחייבות לפני כשנה.

מר יעקב קורצקי: אנחנו התחייבנו. היא צודקת, היא צודקת, אני מצטער, זה הכל, אף אחד לא ישלם שקל, אני מתחייב שאף אחד לא ישלם שקל.

קרו: מכירים אותי משיבות קודמות שהגעתי אליהן, ובאתי וישבתי עם הורים נוספים, מול הרבה גורמים כאן. לעצום את העיניים ולהגיד לא ידענו עד עכשיו, זה נראה לי פשוט לא רציני. אתם ידעתם את זה מלפני שנה. קיבלנו התחייבות חד משמעית.

מר רפאל בראל: מי ידע?

מר טל עזגד: מי זה 'אתם', על מי את מדברת?

מר רפאל בראל: חברי מועצת העיר לא ידעו.

מר יעקב קורצקי: כולם ידעו, רפי.

מר רפאל בראל: אני לא ידעתי.

מר טל עזגד: לא ידענו.

קרו: סליחה. ידעו, מספר אנשים-

מר אבי גרובר: רפי, מה אתה רלוונטי לזה? ההורים של הילדים

בבתי הספר היו צריכים לדעת.

מר רפאל בראל: ... אני חבר מועצת העיר, אנחנו קובעים אם לתת

או לא לתת.

קרו: אנחנו הגענו למספר פגישות, הובטחו לנו,

במרכאות קראו לזה סוכריות חלק מהם ירדו מסדר היום, והדבר היחיד

שנשאר היה הצהרונים. גם את זה אתם עכשיו מבקשים לבוא ולקחת.

ההתחייבות הייתה שכל זמן שאנחנו נמצאים במסגרת, שהיא לא מסגרת

רגילה, ויגיד לכם את זה כל הורה בבית הספר, אם אנחנו מרוצים מהמורים

או מרוצים מהמנהלת, זה משהו אחר. אבל אנחנו עדיין במסגרת, שהיא לא

מסגרת רגילה. טקס פתיחת שנה לא היה לנו. חונכים לילדים בכיתה א' לא

היה לנו. ועוד הרבה דברים אחרים.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה שווה 12,000 ₪ בשנה?

קרו: זה שווה הרבה יותר מ-12,000 ₪. אני יכולה להגיד

לך שהורים רצו לעבור בתי ספר, ונאמר לנו -

מר גיא קלנר: מה יקרה שנה הבאה? אנחנו מכירים את הכל,

בבקשה בלי ה... הזאת. מה יקרה שנה הבאה?

קרן: נאמר לנו שכל זמן שאנחנו במבנה הארעי אנחנו מקבלים את ההטבה.

מר גיא קלנר: מה יקרה שנה הבאה במבנה הארעי?

גב' נורית אבנר: למה אתה צועק?

קרן: לא אני התחייבתי בפניי אף אחד.

מר גיא קלנר: נורית, למה את מפריעה לי לדבר?

מר אבי גרובר: לך מותר לצעוק לכולם בדברים?

מר גיא קלנר: אני מדבר איתה, למה את מפריעה לי לדבר?

גב' נורית אבנר: אבל אתה צועק.

מר אבי גרובר: אתה גם לא נותן לה לסיים לדבר.

מר גיא קלנר: אתם יודעים מה? בוא נתקדם בדיון. אתה לא תאשר כלום.

מר אבי גרובר: מה קרה? נמאס לך? מה קרה נמאס לך פתאום?

מר גיא קלנר: אתה לא תאשר כלום. אתה את שוחדי הבחירות שלך סיימת לתת.

מר אבי גרובר: זהו, נגמר לך? פתאום נמאס לך מהדיון?

קרן: את ההתחייבות האלה קיבלתי-

מר גיא קלנר: מאה אחוז, אז התחייבות תפנו לראש העיר.

קרן: אבל ראש העיר מבחינתנו אנחנו לא צריכים לבוא ולבדוק...

אורן: אם זה היה מתנהל כמו שצריך-

מר גיא קלנר: מועצת העיר לא דנה בזה ולו פעם אחת. יועץ

משפטי שאתם לא מכירים אותו, נתן על זה חוות דעת שלילית. התקציב הזה לא עובר, אתה יכול להתקדם. תתקדם.

מר עידן למדן: אדוני, אתה הבאת קודם דוגמא של נכים.

מר אבי גרובר: דון קורליאונה.

מר גיא קלנר: לא אתה. אתה הביג בוס.

מר אבי גרובר: היא מדברת.

מר גיא קלנר: ממה אתה עשוי בכלל?

מר אבי גרובר: מה קרה? לא מבסוט, אתה לא...?

מר גיא קלנר: תעביר, תעביר.

מר עידן למדן: אולי כן אולי לא. אני מניח שהיה עובר אולי...

גב' נורית אבנר: מה קורה פה?

מר יעקב קורצקי: טל אומר שיש לך ...

מר גיא קלנר: קח אחריות ותשנה את הכסף.

מר יעקב קורצקי: לקחתי.

מר גיא קלנר: בבקשה, אז למה אתה מביא את זה לדיון?

מר יעקב קורצקי: טל אמר הפחיד אותנו, אומר שאנחנו יש לנו

מחויבות אישית.

מר גיא קלנר: הטקטיקה הזו של לשים הורים אצלנו נגדנו - נגמר

הסיפור הזה. לא רוצה להיות במקום הזה. לא נכנס לפינה הזאת. שלום. ביי.

מר אבי גרובר: את כל גינת העמל מותר?

מר גיא קלנר: תודה רבה, אני לא אויב שלכם, אתם אויבים שלי, תעשו מה שאתם רוצים. בקשה.

מר אבי גרובר: כשנח- גיא קלנר, הפתעה יש לי בשבילך. קרן את רוצה להמשיך? קרן את רוצה להמשיך, קרן בבקשה.

גב' דברת וייזר: לא מפריע לכם שאנחנו חשופים לחיוב אישי כמו שטל אמר על הכדורסל, זה בסדר?

מר טל עזגד: טל גם את זה אמר, ואף אחד לא הגיב פה. למה לא הגבתם?

מר אבי גרובר: דברת, אני מבקש ממך לאפשר לקרן לדבר. מה יש לכם?

גב' דברת וייזר: היא סיימה.

מר אבי גרובר: היא לא סיימה.

גב' רות גרונסקי: לא, היא לא סיימה.

מר אבי גרובר: אתם פשוט כל כך עסוקים במה שיש לכם להגיד, שאתם לא מסוגלים לשמוע מישהו מדבר.

מר טל עזגד: אם תעייני בפרוטוקול שייצא, ראש העיר אמר בפירוש שזה...

גב' שירה אבין: כפוף לחוות הדעת, זה לא מאושר אוטומטית.

מר אבי גרובר: קרן, בבקשה, תשלימי את מה שיש לך לדבר.

קרן: אנחנו כהורים לילדים בבית הספר לא מחויבות לבדוק איך ההחלטות מתקבלות בעירייה, על סמך מה ניתנות ההתחייבויות. אנחנו יודעים שאנחנו קיבלנו התחייבויות ואנחנו מצפים מהעירייה לעמוד

מאחורי ההתחייבויות.

מר טל עזגד : מצפה ממי שהתחייב.

קרן: אני מבחינתי העירייה התחייבה. לא שירלי פאר...

מר רפאל בראל: את צודקת. תתבעי את העירייה.

מר עידן למדן: הם העירייה, זאת העירייה.

קרן: אנשים אחרים שאני מכירה, זה אנשים מכובדים

שיושבים כאן, גם הם היו שם. אז לבוא היום ולעצום את העיניים ופתאום לבוא ולומר שהדברים שהובטחו, אני לא יודעת, חוקי או לא חוקי, באמת לא נכנסתי לזה, לא בדקתי את זה מעולם, ואני מוכרחה לומר זה גם לא מעניין אותי. אותי מעניין שאנחנו קיבלנו התחייבות את ההתחייבות הזאת העירייה נתנה. עמדו אנשים, לא המנקה, לא אחרון העובדים עמד.

מר יעקב קורצקי: את צודקת, את צודקת.

קרן: עמד ראש העירייה עמדה מנכ"לית העירייה ועוד

גורמים נוספים שיושבים פה. לא אנשים שלא יושבים פה. הם יושבים פה כאן ועכשיו. אז אותם גורמים, לא יכול להיות שאני אצטרך לבוא ולחשוב, אולי הדברים שאתם אומרים לא נכונים. אני מקבלת התחייבויות, אני מצפה ש...

מר רפאל בראל: טוב, תודה רבה.

מר טל עזגד : שלא יהיו הבנות לאלה שצעקו וכו', רוב רובם

היושבים בחדר הזה, לא ידעו מזה. לא ידעו מהסיפור הזה, שלא תספרו סיפורים, זה היה בחדרי חדרים, לא הורים אחרים, לא תושבים אחרים. חבר'ה לא ידעו מזה.

מר אבי גרובר: זה היה על הבמה.

גב' שירה אבין: איזו במה?

מר אבי גרובר: על הבמה מול עשרות ומאות אנשים. זה נטען על הבמה.

מר טל עזגד: ... לא ידעו... לא ידעו...

מר אבי גרובר: ... על האמירה הזאת 'בחדרי חדרים'. זה שאתה אישית לא ידעת-

מר טל עזגד: לא אני אישית.....

מר אבי גרובר: לא אומר שהדבר שנעשה בחדרי חדרים.

מר רפאל בראל: אף אחד כאן לא ידע.

מר גיא קלנר: זה כמו שהוזמנו לדירה להשכיר דרך הפייסבוק של חברי העירייה ולא דרך ראש העירייה ולשכתו, אבל כשאתה לא רוצה אתה לא מזמין לכולם.

גב' שירה אבין: ברור.

מר גיא קלנר: מה אתה מספר סיפורים פה לכולם? כדי לשאת חן בעיניי ההורים, כדי לשים אותנו כאנשים רעים? לא יעבוד לך.

מר אבי גרובר: לא יעבוד?

מר גיא קלנר: לא יעבוד לך.

גב' רות גרונסקי: גיא, אתה יודע מתי התחילה הבעיה? כשלא בניתם בתי ספר בזמן.

מר גיא קלנר: 'אתם לא בניתם'.

גב' רות גרונסקי: לא, אתה היית חבר מועצה.

מר גיא קלנר: גם את היית חברת מועצה וגם היא הייתה חברת מועצה.

גב' רות גרונסקי: לא, אני לא הייתי חברת מועצה. מהיום שאנחנו נכנסנו, התחלנו לדבר על בתי ספר.

גב' שירה אבין: יכל להיות בית ספר במורשה. כבר יכל להיות מוכן.

גב' דברת וייזר: בקיצור, שורה תחתונה.

גב' רות גרונסקי: בתי ספר צומחים.

מר טל עזגד: העיקר שעמדתם זוחחים ואת הסרטים גזרתם. אחרי כל מה שעשיתם ומצצתם דמים. כולכם. מזכיר לכם. כן.

גב' דברת וייזר: מה עושים שורה תחתונה? זהו, אבל תגידו מה לעשות? להוציא להם מחר מכתב?

מר גיא קלנר: אני לא יודע.

מר טל עזגד: לא, לא.

גב' דברת וייזר: למה לא?

מר טל עזגד: ככה.

גב' שירה אבין: ...

גב' דברת וייזר: לא, נו באמת.

מר טל עזגד: לא להוציא מכתב.

גב' שירה אבין: ... לפרוטוקול.

מר יעקב קורצקי: לא, טל אומר שיש חיוב אישי, תפסיקו עם ההפחדות. מפחידים את ההורים עכשיו.

גב' שירה אבין: אנחנו לא מפחידים אף אחד.

מר יעקב קורצקי: ... מפחדת עכשיו, אנחנו מפחידים אותם.

מר טל עזגד: כמו שהתחייבתם קודם, תתחייבו עכשיו שלא ישלמו רטרוא.

מר יעקב קורצקי: אני ממשיך להתחייב, ההורים לא ישלמו שקל השנה. תיקח את מה שאמרת, התחייבות אישית ממני.

מר טל עזגד: למה אתם צריכים עכשיו את הגיבוי שלנו?

גב' דברת וייזר: סליחה, כי רק עכשיו אמרתם שאתם רוצים לעלות את זה, ואתם לא מאשרים את זה. מה זאת אומרת? בסדר, אין בעיה, אני כבר חודש רודפת אחרי מיכה שיחזור אליי עם תשובה.

מר יעקב קורצקי: גיא תגיד שאני מושחת, הם לא ישלמו שקל.

מר גיא קלנר: אין בעיה, יעקב, אתה בעל הבית.

מר יעקב קורצקי: אני לא בעל הבית, אני ישבתי פה, שמעתי, אני לא הייתי-

מר טל עזגד: די, גיא, בואו נצביע.

מר יעקב קורצקי: ישבו היו ועדי ההורים, החליטו מה שהחליטו, יאללה, סעו קדימה. מה הבעיה?

מר גיא קלנר: שני משפטים. אחד- הנושא הזה של התקצוב של הצהרונים הצומחים, נמצא בדיון ציבורי ופוליטי כבר למעלה מחודש. הוא לא התחיל היום בערב, הוא התחיל כבר בישיבה שהייתה לדעתי בשליש האחרון של אוקטובר, ואפשר היה כבר להרים זיקוק אז. זה דבר ראשון. דבר שני, גם אם ראש עירייה לוקח התחייבות, שאני מכבד מאוד את ראש העירייה, מה לעשות הוא לא יכול לקחת כל סוג של התחייבות. אני מצטער שאתם נמצאים בתוך ריב הכלאיים הזה, הוא לא יכול לקחת, ראש העירייה הוא לא אלוהים. ראש העירייה נתון לחוק.

- מר טל עזגד:** גם אנחנו לא.
- מר גיא קלנר:** גם מנכ"לית העירייה וגם סגני ראש העיר.
- מר טל עזגד:** וגם חברי מועצת העיר.
- מר גיא קלנר:** לצערי, בנושא הזה, היחיד שהיה פה בחדר באותה הישיבה, אולי גם עידן היה, זה הייתי אני, לא יודע לגבי עידן.
- קרן:** אתה היית... אני לא נקבתי בשמות, אבל אתה היית...
- מר גיא קלנר:** קרן, אני לא אמרתי שלא הייתי. באותה ישיבה הדבר היחיד שנאמר על הבמה, ואני מוכן אם יש פרוטוקול לישיבות האלה, שיוציאו אותם, שיש כוונה לתת תקצוב, אני לא הייתי כבר חבר בקואליציה, בשלב הזה, לא הייתי בחדרי חדרים, אף אחד לא שיתף אותי בכלום. שיש כוונה לתת סבסוד מלא לדבר הזה, בזה זה הסתיים. אף אחד לא אמר שזה סגור, אף אחד לא אמר שזה עבר.
- מר עידן למדן:** אף אחד לא אמר שזה חוקי.
- מר גיא קלנר:** זה לא בא לאחר מכן למועצת העיר לאישור, לכן...
- מר אבי גרובר:** אנחנו הולכים בעיגולים.
- מר יעקב קורצקי:** אתה צריך להתנצל, אמרת מילה.
- מר גיא קלנר:** לא אמרתי כלום.
- מר יעקב קורצקי:** אתה גם אמרת 'שוחד'.
- מר גיא קלנר:** לא אמרתי שוחד, אמרתי שאתה רוצה להעביר, כל מה שאתה רוצה להעביר, תעביר.
- מר יעקב קורצקי:** טל אמר שיש לנו חיוב אישי, בנושא הספציפי הזה,

מר גיא קלנר: היו כבר חיובים אישיים בעירייה הזו.

מר יעקב קורצקי: אני אומר לך גיא, בנושא הספציפי הזה, הנה עוד פעם הפרוטוקול, אם ההורים צריכים לשלם שקל, הנה, כל החיוב האישי עליי. תתבע אותי. הנה תסתכל.

מר גיא קלנר: קח את זה כפוזיציה ונדון בזה.

מר יעקב קורצקי: הנה גיא, מה אתה רוצה? תתבעו אותי אישית אין בעיה...

מר עידן למדן: אף אחד לא אמר-

מר רפאל בראל: הלוואי ונמצא פתרון, ולא יהיה צורך לתבוע אף אחד, אבל שתדע לך, אם הדבר הזה הוא בניגוד לחוק, אתה יכול להיות בתביעה.

מר יעקב קורצקי: תקום ועדה. ישבו ועדי ההורים שהיו בכל הדיונים, עם היועץ המשפטי, נמצא את הפתרון. גיא, רגע, בגדול, אנחנו כן רוצים למצוא פתרון?

מר גיא קלנר: רוצים למצוא פתרון.

מר יעקב קורצקי: אני יודע שאתה רוצה. נמצא את הפתרון. אנשים מבוגרים בחרו בנו בשביל שנמצא פתרונות.

מר גיא קלנר: רוצים למצוא פתרון שיהיה חוקי והגיוני.

מר יעקב קורצקי: נמצא פתרון ונגמור את הסאגה הזאת. נגמר.

קרו: אני מבקשת משהו אחד נוסף.

מר יעקב קורצקי: תנו לאמא הזאת, תנו לאבא הזה, לא מכיר אותו, אתה גר בשכונת מורשה? אבל אתה לא מורשניק, אני מורשניק.

אורן:

לא, אני מראשון.

מר אבי גרובר:

הוא אמר שהוא חדש.

מר יעקב קורצקי:

אז אני מורשניק, ואנחנו נמצא פתרון. בואו

נתקדם. רעננה ניצחו אחת-אפס, בואו נתקדם.

קרו:

עוד דבר נוסף שאני רוצה להגיד, זה שאנחנו רצינו

לרשום את הילדים לבתי ספר אחרים, אני לא רציתי צומח, בכלל לא רציתי

צומח, ממש לא רציתי צומח.

מר יעקב קורצקי:

את יודעת מה אני אוכל מחמותי על בית הספר

צומח הזה.

קרו:

סגרו בפניי את כל בתי הספר, ואמרו לי את עם

הכתובת שלך, לא תיכנסי לאף בית ספר. אז אתם לא יכולים היום לבוא

ולהגיד לנו שבית הספר שלנו בית ספר...

מר רפאל בראל:

היה עלייך איום?

קרו:

סליחה? אני לא יכולה להירשם לשום בית ספר

אחר. מה זה איום? שהילדים שלי לא יכולים להירשם לבית ספר אחר, זה לא

איום? לא ידעתי איזה אלטרנטיבות עומדות בפניי, לעבור לעיר אחרת, או

לעבור לכתובת אחרת.

מר רפאל בראל:

לא, רק שאלתי.

קרו:

הדבר שנאמר לנו באופן חד משמעי, שיש חלוקה

לפי כתובות, ומי שלא רוצה לעבור... אבל מבית הספר שלנו, אי אפשר להיכנס

לבתי ספר אחרים. והיום כשבתי הספר האחרים עמדו על הרגליים האחוריות

ואמרו שהם ישביתו את בתי הספר, או שהם יעשו מה שהם רוצים בשביל

שאנחנו לא ניכנס לבתי הספר, כך שהיום לבוא ולהציג אותם כאנשים ש...

מר רפאל בראל: אף אחד לא מציג אותך בשום דבר, דווקא רוצים למצוא פתרון.

מר עידן למדן: אף אחד לא מדבר עליך. אף אחד לא מדבר על ההורים. והמטרה היא באמת לחפש את הפתרון, אבל פתרון חוקי ושוויוני. אתה הבאת את הדוגמא של נכה מאה אחוז, נכה מאה אחוז לא מקבל מאה אחוז. בנווה גן היו הרבה שנים ויש עדיין שטחים שלא מפותחים גם שם יש, והועלו משם תלונות, וצריך למצוא את הדברים, וצריך לחפש, יקבעו הקריטריונים ותבוצע העבודה, ואם יש מי שעשה פה משהו תבואו אליו בתלונות.

מר אבי גרובר: מה קשור נווה גן עכשיו? הבית ספר אחד היפים ברמת השרון, בית ספר חדש בנווה גן לשכונה שלמה. מה קשור עכשיו נווה גן?

מר עידן למדן: למה הוא לא קיבל, מעולם הוא לא קיבל הנחה של 100%?

מר אבי גרובר: תשאל את מי שהיה אז ראש עיר.

מר יעקב קורצקי: בוא תשאל את הוועד שלהם.

מר עידן למדן: וניצולי שואה לא מקבלים הנחה של 100%, אז הרבה מאוד גופים שהם מאוד זכאים, לא מקבלים הנחה של 100%.

מר אבי גרובר: מה זה קשור עכשיו?

מר עידן למדן: אז הפופוליזם שלך, הוא לא הדבר הנכון.

מר גיא קלנר: אגב, מי אמר שצריך לתת 100%? אולי 80%, אולי 50%?

מר עידן למדן: יכול להיות, בדיוק. אם הם היו מקבלים 80% זה

לא היה סוכרייה? זה לא היה סוכרייה מספיק טובה? יכול להיות שזה מה שהיה צריך להיות, וזה גם מגיע, וזה מה שהוועדה תקבל או לא.

מר אבי גרובר: סיימת עידן?

מר עידן למדן: כן.

מר אבי גרובר: תודה רבה, אני אגיד משפט אחד ואז אני אציע

משהו ונצביע. צריך להבין שכל ההורים של הילדים ברמת השרון, בטח בשכבות כיתה א' נהנים מהפתיחה של הצומחים. כי אם מקודם היו 4 ו-5 כיתות, וחלק מבתי הספר השנה, היו אמורות להיות 5 כיתות א'. לאור מספרי הילדים. ברובע הדר השנה שבדקנו בפברואר את המספרים, 182 ילדים, אני מדבר איתכם על ראשוניים, סוקולוב, ביאליק ונצח, 182 ילדים עלו לכיתה א'. ו-6 כיתות א' של מעל 30 ילדים בכל כיתה. ולכן, היה פה סוג של מצב חירום שבמצב החירום הזה, היינו צריכים לפתוח מהיום למחר בתי ספר צומחים. כדי שלילדים יהיה איפה ללמוד. השנה, בשום מקרה לא היה בית ספר, כי בית ספר לוקח בערך שנתיים, וזה לוקח את הזמן.

מר גיא קלנר: הדיון הוא לא על הצורך בבתי ספר.

מר אבי גרובר: כל ההורים, וגם חשוב להבין את זה, כל ההורים

נהנים מההחלטה, מזה שבכל בתי הספר, במקסימום יש 3 כיתות א', זה מוסיף לרווחה של הילדים בכל בתי הספר. עכשיו, אני מציע, אנחנו שמנו פה כרגע, לאור הכספים שיש לנו, 335,000 ₪, אני מציע שאנחנו נעמיד לטובת הוועדה את הסכום הזה של ה-335,000 ₪, תרצה הוועדה עוד תוספת של תקציב, אז אנחנו נתאמץ ונביא לישיבה, אני קשה לי להאמין שאנחנו נספיק ליום ראשון הבא, אבל נצטרך אז נביא לישיבה אחת אחרי זה, או לישיבת התקציב השנתי, או מתי שזה לא יהיה. נביא הגדלה של הסכום הזה-

מר גיא קלנר: אין מה לבוא עם 335,000 ₪, תבוא לפחות עם כפול מזה. הרי מה, רוצים לתת לעוד הורים.

מר אבי גרובר: אתם פה בסוג של שוק? אתם מחלקים פה כסף.

מר גיא קלנר: מה שוק? 2 מיליון ₪ פה לא יספיק לך.

מר עידן למדן: מה שוק?

גב' נורית אבנר: לאיזה... רוצים לתת?

מר טל עזגד: המסחר סוסים הזה לא...

מר רפאל בראל: אנחנו לא בשוק.

מר גיא קלנר: ... לוועדה.

מר טל עזגד: אין לזה שום ערך...

מר עידן למדן: תוסיף 600,000 ₪...לא, זה לא רק רווחה וגם מרווחה לא מקבלים מספיק. אולי תוכלי להגדיל את הרווחה. זה בדיוק העניין, תשאלו את דברת כמה כסף מקבלים אנשים נזקקים מאוד, תשאלו את דוברת כמה מעט מקבלים אנשים נזקקים מאוד. בוא נכפיל את זה אם כבר דנים בעניין.

מר אבי גרובר: מה קשור נזקקים?

מר רפאל בראל: למדן, די, די.

מר אבי גרובר: מי שצריך לקבל כסף...

מר גיא קלנר: זה לא מספיק.

מר עידן למדן: הם לא מקבלים מספיק. זה לא נכון. והיום יש הרבה מאוד משפחות חד הוריות, ויש משפחות של גרושים גרושות שנקלעים

לבעיות, ופושטי רגל, ואנשים שלא עומדים בקריטריונים על פי מגוונים, ולא סתם דברת עושה כן בראש ואומרת... אז אם אנחנו דנים אז נדון באמת.

מר רפאל בראל: די, למדן, רגע. רגע.

גב' דברת וייזר: הלוואי והיו לנו עוד כספים.

מר עידן למדן: אני אשמח לתת, אם יש עודף נשמח לתת אותו.

מר רפאל בראל: אני מציע שאת הנושא הזה, למען הסדר, נדחה אותו לישיבה הבאה. לא? אז בוא בבקשה נצביע, על מה נצביע? טוב, אז אנחנו נגד.

מר אהרון אלמוג אסולין: אין מה להצביע על הנושא הזה... 335,000 ₪ העלתם את זה להצבעה? התנגדנו.

מר רפאל בראל: התנגדנו.

מר אהרון אלמוג אסולין: היה רוב נגד.

מר אבי גרובר: מי בעד? הוא בסדר היום, אז תצביעו עוד פעם נגד.

מר רפאל בראל: בסדר, נתנגד.

מר אבי גרובר: מי בעד הסעיף של...?

מר גיא קלנר: אז אנחנו רוצים להציע הצעה אלטרנטיבית אם אתה מנסה לעשות את הפוליטיקה בשקל הזאת.

גב' דברת וייזר: נו, מה האלטרנטיבה?

מר גיא קלנר: הוא מנסה שוב פעם לשים אותנו...

מר רפאל בראל: אתם רוצים ללכת עם הראש בקיר. עם הראש בקיר.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: מי בעד? הסעיף של ניצנים שעושים את זה בכפוף

להחלטה של אותה ועדה מי בעד?

מר רפאל בראל: שום דבר בכפוף לוועדה, או כן או לא. אם לאו אז

בוא נדחה את זה לישיבה הבאה.

מר אבי גרובר: אתה רוצה בלי הוועדה, אז בלי הוועדה.

מר רפאל בראל: בבקשה, בלי הוועדה.

מר אבי גרובר: אז 335,000 ₪ מי בעד?

גב' נורית אבנר: מה זה?

מר אבי גרובר: לתת את הכסף הזה לצהרונים איפה שהצומחים.

מר גיא קלנר: אבל אין לך אפילו חוות דעת על זה. אתה רוצה

להסתכן?

גב' שירה אבין: שיצביע, שיצביע. מה קורה לך?

מר רפאל בראל: שיצביע, תן לו להצביע.

מר אבי גרובר: ברור שאם זה לא חוקי, לא ניתן את זה.

גב' דברת וייזר: אבל אי אפשר להצביע בלי חוות דעת משפטי.

מר אבי גרובר: אבל אנחנו נסדר את זה. כפוף לזה שזה חוקי לתת.

מר רפאל בראל: זה הסעיף האחרון, עכשיו הוא מורח זמן עד

הבוקר.

מר אבי גרובר: אני אומר עוד פעם, מי בעד ה-335,000 ₪ בכפוף

לכך שאנחנו נקבל אישור שמבחינה משפטית זה עומד בחוק, מי בעד?

גב' דברת וייזר: כפוף לזה שזה...?

- מר יעקב קורצקי:** כן. רק בחוק. רק חוקי.
- מר אבי גרובר:** 5. מי נגד? 8. תודה רבה.
- מר רפאל בראל:** תיכנס עם ראש בקיר. בסדר, אוקיי.
- מר אבי גרובר:** פסיכולוגים עצמאיים.
- מר גיא קלנר:** מה עם הקמת הוועדה?
- מר אבי גרובר:** תביאו שמות, תוקם ועדה.
- מר רפאל בראל:** ביום ראשון יביאו ועדה ואז יתחילו עוד פעם את הכסף להחזיר אותו.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** ביום ראשון היא תקום עם תקציב.
- גב' שירה אבין:** מה הלאה? בואו נסיים.

החלטה מס' 127: הוחלט ברוב קולות לא לאשר סעיף תכנית ניצנים.

- מר אבי גרובר:** פסיכולוגיים עצמאיים, לא היו הערות.

החלטה מס' 128: הוחלט פה אחד לאשר סעיף פסיכולוגיים עצמאיים.

- מר אבי גרובר:** בצהרון חינוך מיוחד לא היו הערות.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** מה ההבדל בין מה שהצבענו אז לצהרון הזה? אני רק רוצה הבהרה. הצבענו בפעם הקודמת על סייעות לחינוך מיוחד.
- מר רפאל בראל:** אבל כאן זה לא סייעות.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה זה הצהרון הזה?

גב' דברת וייזר: חינוך מיוחד, זה הסייעות מה שהצבעתם, וזה הצהרון של החינוך המיוחד.

מר אבי גרובר: מה זה צהרון חינוך מיוחד? זה נכון? זה בכל הצהרונים, נכון?

מר גידי טביב: זה סעיף שתקצבנו אותו ביתר.

מר רפאל בראל: אז הוא מקטין אותו.

מר גידי טביב: עכשיו אני מקטין אותו ב- 370,000 ₪.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה מקטין אותו?

מר רפאל בראל: מקטין אותו, כן. אתם לא מקשיבים. אני מדבר ואתם לא מקשיבים. השתתפות במתנ"סים וזה למעשה הסיפור של מגוונים. לפי החישוב.

מר אבי גרובר: רגע, לא הצבענו בעד שלושת הסעיפים האחרים?

מר רפאל בראל: הצבענו. מי בעד? פה אחד – תודה. עידן יצא.

החלטה מס' 129: הוחלט פה אחד לאשר סעיף צהרון חינוך מיוחד כולל הסעות וסעיף חוגים ופעולות קיץ.

גב' נורית אבנר: ... השתתפות במתנ"ס?

מר רפאל בראל: לגבי מגוונים אני עשיתי חישוב מדויק והגעתי שמגוונים חסר לה 1.258 מיליון ₪ ובאותה ישיבה שישבתי בוועדת הכספים, הסכמתי שנחזיר.

- גב' דברת וייזר:** חבר'ה, אפשר להיות בשקט? אי אפשר לשמוע.
- (מדברים ביחד)
- מר רפאל בראל:** גם כשאנחנו לטובת העניין, אתם מפריעים. אז תחליטו.
- מר אבי גרובר:** בבקשה, רפי.
- מר רפאל בראל:** אני נורא מצטער. את מסתכלת עליי, כאילו אני מהירח.
- גב' רות גרונסקי:** לא הוצאתי מילה כל הישיבה, אז אל תצעק עליי.
- מר רפאל בראל:** אבל בלתי אפשרי, אני לא יכול להוציא מילה.
- 21:35 ועוד מדשדשים בדברים. אמנם הגענו לגרעון 1.258 מיליון ש"ח שאותו מצאנו לנכון לכסות אותו, אלא אפילו אנחנו מגדילים, ומעמידים אותו על 1.5 מיליון ש"ח ומחזירים לכם את התקציב כפי שהיה בהתחלה, בכדי למנוע אי הבנות ולעזור שלא תתקשו בדברים. וזה דרך אגב, אני אישית לקחתי בחשבון מה שיכול להיגרר מתוך ה-335,000 ש"ח של הצהרונים, אבל את זה אני לא לוקח בחשבון ואני לא מטיל את זה עליכם. זה דבר שהעירייה צריכה לפתור יחד עם המחלקה המשפטית, ואיך אוכלים את זה. זה הכל. אז אנחנו כולם יחד איתי מצביעים על 1.5 מיליון ש"ח למגוונים תוספת, למעשה החזרת המגרעה שעשו להם בתחילת השנה.
- גב' דברת וייזר:** יופי, מעולה.
- מר אבי גרובר:** מי בעד? פה אחד. תודה רבה.
- מר רפאל בראל:** בלי מחיאות כפיים. תודה רבה.

החלטה מס' 130: הוחלט פה אחד לאשר סעיף השתתפות במתנ"ס.

מר אבי גרובר: פעולות איכות סביבה.

מר רפאל בראל: אתה רצית להגיד משהו על הסיפור הזה.

מר אהרון אלמוג אסולין: כן, בנושא של הצהרונים, דברת, אני חושב שיש מקום לפיקוח חיצוני על איכות הצהרון, ואולי זה המקום לתקצב.

גב' נורית אבנר: מה זה פיקוח חיצוני?

גב' דברת וייזר: תקשיבי מה שהוא אומר.

מר אהרון אלמוג אסולין: יש צהרונים שמנוהלים על ידי מגוונים, אני מניח שהם בדרך כלל בסדר.

גב' דברת וייזר: אתה הכנסת איזה שהוא פיקוח חיצוני... לא?

גב' שירה אבין: יש אבל.

גב' דברת וייזר: של מי?

גב' שירלי פאר יגרמן: החברה למתנ"סים.

גב' דברת וייזר: אני יודעת אבל אני רוצה...

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שיש מקום ליישם פיקוח חיצוני.

גב' שירה אבין: הוא הכניס, זה מה שהוא אמר.

מר אבי גרובר: יש ועד הורים.

גב' דברת וייזר: תנו לו.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא קצת אותו דבר?

גב' דברת וייזר: אז בוא תדבר על זה, כי יש דברים שהם לא יודעים, כדאי שתשתף.

מר ניסן גז: יש. על כל צהרון מגיעה שלוש פעמים בשנה בקרית ... החברה למתנס"ים, אנחנו נוטים לא... של האנשים, שתיתן דו"ח מה קורה בכל צהרון וצהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: ... שזה הפרדת רשויות אמיתית?

מר ניסן גז: לגמרי.

גב' דברת וייזר: אני יכולה לשתף אותך, רק משפט אחד, הם למשל החברה למתנס"סים שלחו לנו לפני שבועיים בהפתעה, בקרה חיצונית שלהם, הגיעו צוות מקצועי של רואה חשבון, מנכ"ל החברה למתנס"סים, ישבו, ככה בהפתעה. זה אינטרס לעשות את זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: קיבלתי תשובה. תודה.

מר אבי גרובר: פעולות איכות סביבה. מי בעד? פה אחד.

החלטה מס' 131: הוחלט פה אחד לאשר סעיף פעולות איכות הסביבה.

מר אבי גרובר: קהילה בשגרה ובחירום, נאמני רובע.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה זה הדבר הזה? זה פרויקט שקם בסוף השנה? אי אפשר לחכות עוד חודש?

מר רפאל בראל: אני הצעתי מאחר ו-250,000 ₪ הם למעשה סכום השווה לחודש אחד.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא. קם פרויקט חדש, אני שואל למה אי אפשר

לחכות לזה שזה יהיה מתקצב בצורה מסודרת?

גב' שירלי פאר יגרמן: עובדים על זה 7 חודשים, מנהלת מחלקת הרווחה,

מנהלת המתנדבים. אתה לא רוצה, אל תאשר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אפשר לקבל הסבר על זה בבקשה?

גב' שירלי פאר יגרמן: שאלת למה זה בתחילת השנה, עניתי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני שואל למה בסוף שנה. אני לא יודע על זה כלום.

גב' דברת וייזר: אני יכולה להסביר מה זה הפרויקט?

גב' שירלי פאר יגרמן: לקח להם 7 חודשים, אני מסבירה לך.

מר אהרון אלמוג אסולין: את לא מסבירה.

גב' שירלי פאר יגרמן: אהרון, עם כל הכבוד, אני יודעת יפה מאוד

להסביר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז תסבירי ואל תגידי אם אתה לא רוצה אז אל

תצביע.

גב' שירלי פאר יגרמן: אמרתי לך ואני אחזור שנית על דבריי.

מר אהרון אלמוג אסולין: תתחילי בלהסביר קודם כל.

גב' שירלי פאר יגרמן: לא צריך להתעצבן, הכל בסדר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא מתעצבן, אני דורש ממך הסבר.

גב' שירלי פאר יגרמן: עברית אני יודעת מצוין. אני אסביר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז אנא ממך, תתחילי לתת הסבר.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני אמרתי כבר, אני אחזור עליו בשנית, סליחה אם לא שמעת, 8 חודשים לקח למנהלת הרווחה וסיגל סימנטוב שמעורבת בזה... מהמתנדבים להקים את התוכנית הזאת, אחרי שהם ראו את זה ברשויות אחרות שהן קיימות, לא חייבים כפי שאמרתי להצביע על זה עכשיו. רצו להקים את זה עכשיו כדי כבר להתארגן, כי שגרה וחירום זה משהו שגם פיקוד העורף מחכה לו. לא חייבים, זה הכל, זה מה שאמרתי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אם לא חייבים למה הבאתם את זה להצבעה?

גב' שירלי פאר יגרמן: כי אני חושבת שכן חייבים, כי אתם אמרתם שלא חייבים. אתה שאלת, תחילית דברך הייתה למה דווקא-

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל מה כוללת התוכנית הזאת? את עדיין לא הסברת מה זו התוכנית הזו.

גב' שירלי פאר יגרמן: יש תוכנית שלמה סדורה.

מר רפאל בראל: אבל איך אנשים יכולים להצביע על תוכנית אם הם לא יקבלו הסבר?

גב' שירלי פאר יגרמן: אבל לא כל תוכנית-

מר אהרון אלמוג אסולין: תגידי מה זה התוכנית הזאת?

מר רפאל בראל: בלי לדעת מה זה התוכנית הזאת, את רוצה שנצביע על 3 מיליון ₪. זה 3 מיליון ₪ חבר'ה.

גב' שירלי פאר יגרמן: איזה 3 מיליון ₪?

מר רפאל בראל: זה 250,000 ₪ לחודש, אז בשנה הבאה 3 מיליון.

גב' שירה אבין: זה לא לשנה, שירלי.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה להקמה, אני אסביר.

- מר רפאל בראל:** זה לחודש. זה חודש זה לא שנה.
- גב' שירה אבין:** ... חודש, זה עוד לא נפתח, את אומרת עכשיו עבדו על זה.
- מר רפאל בראל:** אם זה 250,000 ₪ לחודש אחד, אז זה 3 מיליון ₪ לשנה.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** זה בסך הכול משרה וחצי של בן אדם פלוס הוצאות ארגון לשנה. ה-250,000 ₪ זה הוצאות הקמה. אם נצטרך לשכור מכשירים,
- מר טל עזגד :** מה זה משרה וחצי, של עוד עובדים כאילו, או של עובדים קיימים.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** לא. זה חצי מזכירה תוספת לעבור ממשרה מלאה לחצי משרה.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** התוכנית לא ברורה.
- מר טל עזגד :** צריך להיות רציני יותר.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** אני מסבירה.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** ההסברים שלך הם מאוד חלקיים. ואת אומרת שאין דחיפות להצביע על זה עכשיו, אז לא נצביע עכשיו.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** לא, אני לא אמרתי, אתה שאלת ואני עניתי, אני לא אמרתי, אל תכניס לי מילים לפה.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אמרת שאין דחיפות להצביע היום.
- גב' שירה אבין:** האמת אבל... יש לנו ישיבת תקציב. פחות מחודש.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** אני אמשיך להסביר לך אהרון, עם כל הסבלנות. אמרת מה הדחיפות? אני עונה לך יש תוכנית סדורה שמנהלת אגף הרווחה

בנתה, אל תזלזלו גם בעובדים של העירייה-

מר אבי גרובר: חס וחלילה שמזלזלים בעובדי העירייה.

מר רפאל בראל: גברת שירלי, גברת מנכ"ל העירייה, אני לא חושב

שבזה שאת אומרת לי 'יש תוכנית' אני יודע את מה שיש בתוכנית.

גב' שירלי פאר יגרמן: אם 3 פעמים נסעו לירושלים בשביל ללמוד את התוכנית...

מר רפאל בראל: באמת, את עושה מהשכל שלנו דרעק? את מורידה

אותנו עד כדי כך. כבר השכל שלנו לא שווה?

גב' שירלי פאר יגרמן: אתה יכול, אתה מוזמן להתקשר גם...

מר רפאל בראל: לא באמת, אני מצטער, במקום להגיד התוכנית

שלנו כוללת זה וזה, עבדו עליה 8 חודשים.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני אמרתי.

מר רפאל בראל: די, אנחנו לא טפשים.

גב' שירלי פאר יגרמן: הכל בסדר.

מר טל עזגד: רפי, קיבלת הסבר, תצביע, מה אתה רוצה?

מר רפאל בראל: בבקשה תעברו להצבעה אנחנו מתנגדים.

גב' שירלי פאר יגרמן: יש תכנית סדורה, אני ממש לא מתכוונת להתחיל להיכנס.

מר רפאל בראל: אנחנו מתנגדים, אדוני, מה שלא יהיה.

מר אבי גרובר: אני אקרא את דברי הרקע, מתוך המסמך שהכינו

פה באגף הביטחון לשרותי חירום.

מר טל עזגד: אבי, זה ממש לא רלוונטי.

מר רפאל בראל: זה ממש לא רלוונטי, אנחנו לא מסכימים. די,

באמת. אנחנו עד כדי כך עושים מאיתנו אפסים?

מר אבי גרובר: ותעשה אחרי זה מה שאתה רוצה. החוסן הקהילתי

הינו מרכיב חיוני.

גב' שירה אבין: אוי, נו באמת.

מר אבי גרובר: אני יכול בבקשה לדבר?

מר רפאל בראל: לא. אני לא נותן לך לדבר, תוציא אותי החוצה.

מר גיא קלנר: לא, אל תצא.

מר טל עזגד: מה תוציא? אתה צריך להצביע. די, נו.

גב' שירה אבין: לא, זה מוגזם.

מר רפאל בראל: די מוגזם. אתם עושים מאיתנו טפשים. אני בן 77,

אתה יודע? אתה יודע שאני בן 77, עושים ממני צחוק.

מר אבי גרובר: סיימת להשתולל?

גב' שירלי פאר יגרמן: מה אמרתי לך ש-? א' – אני מתנצלת אם עשיתי.

מר אהרון אלמוג אסולין: את מזלזלת בחברי המועצה.

מר רפאל בראל: את מזלזלת בשכל שלנו. בשכל שלי את מזלזלת.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני לא מזלזלת.

מר אהרון אלמוג אסולין: תוכנית כזאת לא שולחים ברגע.

גב' שירלי פאר יגרמן: אה, לא?

מר אהרון אלמוג אסולין: מביאים להחלטה אחרי שמציגים תוכנית. את לא

הצגת כלום, וזה שאת מחייכת לא עושה רושם על אף אחד.

מר טל עזגד : שירלי, זה נראה כמו מחטף.

מר רפאל בראל : על אף אחד זה לא עושה. זה מחטף. זה לא נראה כמו מחטף, זה מחטף.

מר אבי גרובר : למה את עונה?

מר אהרון אלמוג אסולין : לא יהיה.

מר אבי גרובר : אני אקרא את דברי הרקע, תעשו אחרי זה מה שאתם רוצים. החוסן הקהילתי הינו מרכיב חיוני בהתמודדות עם מצבי משבר, עיריית רמת השרון החליטה לגבש אסטרטגיה לחיזוק החוסן הקהילתי בהתמודדות עם מצבי שיגרה וחירום, המבוססת על לקיחת אחריות של התושבים על חייהם ועל חיי הקהילה.

מר טל עזגד : אתה מקריא לפרוטוקול בשביל להגיד...

מר אבי גרובר : תוכנית נאמני רובע, פועלת לקידום יחסי שכנות טובה בקרב תושבי רמת השרון, התוכנית תופעל על ידי עובדים סוציאליים קהילתיים כדוגמת התוכנית בעיריית ירושלים בשילוב ובגיבוי מערך מתנדבים המחולקים ברובעי העיר, ותפעל ליצירת רשתות חברתיות, בקרב קהילות גיאוגרפיות ופונקציונאליות בשגרה ובחירום. מטרת התוכנית לייצר תשתית.

מר אהרון אלמוג אסולין : אבי, נראה כאילו אתה מגלה את התוכנית עכשיו. אפילו ההקראה לא רצינית.

מר אבי גרובר : אני יכול לקרוא בבקשה? מטרת התוכנית ליצור תשתית קהילתית, שתוכל לתת מענה עבור התושבים ועל ידי התושבים בעיתות שגרה ובמצבי משבר וחירום. התוכנית מקדמת ערכים של שכנות טובה, ערבות הדדית, סולידריות ועזרה לזולת.

מר גיא קלנר: ... תהיה לך הודעה לתקשורת.

מר אבי גרובר: חשוב לציין שצוותי הרבעים אינם מהווים חלופה לבעלי תפקידים מקצועיים להלן רשימת הרבעים המוצעת: מורשה, נווה מגן, נווה רסקו-

מר יעקב קורצקי: ...

מר גיא קלנר: די, נו, אבל אנחנו מכירים את הסעיף. נו מה זה?

גב' שירה אבין: אבי, לא נעים לי להגיד לך שזה התחיל עוד לפני הקדנציה שלך.

מר אבי גרובר: הדר, אלון, קריית יערים, נווה רוס, נווה גן סה"כ 8 רבעים'.

מר יעקב קורצקי: ... מיישמים.

גב' שירה אבין: מיישמים אז אפשר ליישם עכשיו בתקציב של 2018, מה הבעיה? פחות מחודש. למה להגיש בצורה הזאת? בשעה 22:00 בלילה...

מר יעקב קורצקי: אז תצביעו נגד וזהו.

מר אבי גרובר: במסגרת תוכנית-

מר רפאל בראל: בכדי לעשות מחטף, הביאו את זה לשעה הזאת בכדי לעשות מחטף.

מר אבי גרובר: במסגרת תוכנית נאמני הרבע ייבנה יחד עם התושבים מערך קהילתי המבוסס על שכנות טובה וקירבה גיאוגרפית בין תושבים אשר יסייע בהתמודדות עם מצבי שגרה וחירום. המערך יהיה מורכב מנציגי בניינים ורחובות, תושבים בעלי מקצועות שונים, מוסדות וארגונים במרחב השכונתי, אשר יפעלו בשגרה ובחירום כרשת חברתית עומדת ומסייעת ויתנו מענה למצוקות התושבים בסביבת מגוריהם הקרובה. בשגרה תעודד

התוכנית יחסים של שכנות טוב 'התנדבות בפיג'מה'. הפעילים התושבים שאכפת להם/אזרחים מובילים ישמשו אנשי קשר והעיניים של העירייה ואירועי החיים היומיומיות, כגון התעניינות בשלום השכן הקשיש, האם החד הורית, המשפחה החדשה בעיר ועוד. פעולות אלה יעוצבו ויחודדו בזמן חירום. נאמן רובע יעבור הכשרה בתיאום ציפיות בנוגע למצופה ממנו, בשגרה ובחירום ויהיה רשום מבוטח כמתנדב מטעם העירייה'. עכשיו אני אסביר את זה בעוד כמה מילים. התפיסה שעומדת מאחורי זה היא תפיסה מאוד פשוטה. התפיסה אומרת שכמו שריר שאתה מאמן אותו במהלך השנה בשוטף, וכשאתה מגיע לתחרות, הוא בכושר, הוא חזק, הוא יכול לתת לך את הביצועים שאתה מעוניין ממנו. אותו דבר מה שאנחנו מבקשים, זה לעשות כאן. אנחנו מבקשים כרגע ואמרו את שמות האנשים המעורבים, גם הרווחה, גם האחראים על ההתנדבות, הביטחון, המל"ח, כל האגפים האלה. מבקשים לייצר מעין רשת קהילתית כזאת שעובדת בשגרה. וזה יהיה התשתית למצבי חירום. שלא במצבי חירום נצטרך להתחיל עכשיו לאסוף את האנשים, רגע, אתה רופא, את פסיכולוגית, אתה חשמלאי, אלא אנחנו את המערכת הזאת, מתחילים לעבוד דווקא בשגרה. בין השאר המערכת הזאת, מה שהיא תעשה זה למשל אם יש אנשים מבוגרים באותה שכונה, אז באים מדברים איתם, מה קורה הכל בסדר? יש לך את כל הדברים בבית? בודקים אצלם נקודת חשמל, רואים שהכל עובד וכל מיני דברים כאלה. אם יש אם חד הורית שאפשר לעזור לה במשהו. מנסים לייצר את הרשת הזאת שתעבוד בשגרה. זה כבסיס למצב חירום שנגיע, וזה לא סוד שלמשל, לפני כמה שבועות נפרסה ליד רמת השרון כיפת ברזל, כי היה חשש שפתאום מעכשיו לעכשיו, אנחנו יכולים להידרדר פה לעימות. ולכן המצב הזה שבו אנחנו לא רוצים להגיע למצב שאנחנו בתוך עימות ובתוך העימות אנחנו מנסים עכשיו להתחיל. עכשיו ישבו פה אנשי המקצוע שבעירייה שאמונים על התחומים האלה, אמיתי, אני לא

יודע בדיוק מתי התחילו עם זה, אבל זה הגיע לנקודת בשלות עכשיו, אם היינו יכולים לאשר את זה מזמן, היינו מאשרים את זה ממזמן. ואנחנו רוצים לצאת לדרך עם זה. עכשיו אני לא כל כך רואה, שמסבירים לכם בצורה הכי אמיתית, יש פה איזה עלויות מסוימות של הקמה, ויש איזה תקן וחצי שם. יש בעיריית רמת השרון, מספיק גופים שאחראים על בקרה, אם אני בא דרך הסעיף הזה, לא יודע מה לממן, לבן שלי, לא יודע מה, יש פה מספיק אנשים בעיריית רמת השרון שיבואו לבקר על זה ולראות מה בדיוק קורה שם. יש גופי בקרה. אתם יודעים לשבת פה, להסתובב בבניין, לחפש דברים, אז אתם גם תצליחו לשבת על זה לזהות מה אנחנו עושים פה. יש ביצוע תקציבי הכל עובד דרך הגזברות, תוכלו לקבל את הכרטסת של הדבר הזה, כל חודש לראות לאן הולך הכסף. אם החשש שאנחנו גונבים פה כסף, אז מה אני אגיד לך?

מר רפאל בראל: למה אתה משתמש במילים גבוהות? מישהו אמר לך שאתה גונב כספים? באמת.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה תוכנית לא רצינית, שהוצגה כלאחר יד.

מר אבי גרובר: היא תכנית מאוד רצינית. היא תכנית מאוד רצינית.

מר אהרון אלמוג אסולין: אין משמעות לעלויות על פני שנה שלמה, מה המטרות שלה, מה שהקראת פה זה לא דיון, זה לצאת ידי חובה, ואם אתה דואג לזקנים שנמצאים לבד בזמן שגרת חירום, אז בוא נדבר רגע על הזקנים של בית מלינוב שנדרשים לקבל כסף, אולי שווה להם לתת איזה שהוא תקציב מיוחד, מתוך התקציב הזה שלא אישרנו, שרציתם לשים על כוח אדם מיותר, ועל פרויקט שהוא לא מבושל-

מר יעקב קורצקי: אתה סתם משתלח בלי טעם.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא משתלח. זה לא רציני להציג... רבע מיליון

שקל חודש לפני התקציב.

מר יעקב קורצקי: הסביר לך הגזבר שזה matching של שקל מול

שקל, אז עכשיו אתה אומר-

מר רפאל בראל: חודש לפני התקציב. אני מציע שתביאו את זה ב-24

בדצמבר לתקציב.

מר יעקב קורצקי: דבר על התוכנית, מה אתה חושב שהיא לא רצינית?

מר אהרון אלמוג אסולין: הוא קרא את התוכנית, היא לא רצינית.

מר אבי גרובר: הוא לא מכיר אותה, אבל הוא לא יודע אם היא

רצינית או לא.

מר יעקב קורצקי: מה זה קשור.

מר אבי גרובר: העובדים של העירייה רציניים אבל תוכנית לא

רצינית.

מר טל עזגד : אין לנו כלים לדעת מה זה מי זה ולמה זה?

מר יעקב קורצקי: אתה צודק, אתה רוצה להגיד שלא הציגו לך את

התוכנית.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל לא ככה מעלים נושא לדיון.

מר יעקב קורצקי: זה לגיטימי. אבל להגיד... אז אפשר להציג, ואחר

כך אפשר... בסדר, מקובל, אבל לא להשתלח וכולם אתם בזלזול-

מר אבי גרובר: סדר היום מתי הופץ?

גב' רות גרונסקי: זה לא עלה בוועדת כספים?

מר יעקב קורצקי: בטח שזה עלה.

גב' רות גרונסקי: מוועדת כספים לא היה לכם זמן לברר על התכנית אם רצית לברר? באמת.

מר אבי גרובר: כשהוא רוצה לברר, הוא לא יוצא פה מהבניין הזה עד שהוא לא מקבל תשובות.

מר טל עזגד: מה יש לברר? מה הבעיה להציג פה? מה הבעיה להביא, אתם זורקים פה שמות.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה בדיוק העניין, שביררתי והבנתי ש...

מר רפאל בראל: כשבאים אליי לבקש תקציב מביאים לי חומר מוכן. אני צריך ללכת לחפש אותו?

מר גיא קלנר: תראו, לאשר תקציב, לתיקוני תקציב ועדכוני תקציב זו פלטפורמה של כסף, זה לא מחליף את הצורך שבאים עם יוזמות חדשות, או שינוי מדיניות או תוספת שירותים להציג את הפרויקטים. לא הכל עושים דרך עדכון תקציב של שורה. באים, יש עכשיו יוזמה חדשה לעיריית רמת השרון, בתחום מאן דהוא, באים לפה, עושים מצגת, מספרים מה הסיפור, עיריית ירושלים, עיריית חדרה, סבבה. אגב אותו דבר בעניין הצהרונים...

מר טל עזגד: איפה מנהלת הרווחה, למה היא לא פה להציג את זה?

מר גיא קלנר: הכל דרך סעיף של שורה? זה לא עובד ככה, חבר'ה אני מצטער.

מר רפאל בראל: הכל עבדו על זה 8 חודשים. לא משנה.

מר אבי גרובר: אני מנסה נורא חזק להבין את העיקרון שאומר שסדר היום הופך X ימים מראש.

מר גיא קלנר: סדר היום הוא תקציב, אבי. הוא תקציב. הוא לא מחליף את הצורך...

מר אבי גרובר: הוא מופץ X ימים מראש ועכשיו פה גילית את זה -

מר רפאל בראל: אבי, צר לי להגיד לך אתה מפיץ סדר יום אתה צריך גם לתת הסברים. גם כשכותבים מאזן נותנים ביאורים. אז כל דבר צריכים לתת עליו ביאורים והסברים. אתה לא יכול לתת לי סכומים סתמיים ולהגיד זהו. אנחנו מציעים, מאחר והדיון בתקציב הוא ב-24 בדצמבר, תביאו את התקציב הזה לכל השנה הבאה, ונדון בו.

גב' נורית אבנר: זה יופיע בתקציב.

מר אבי גרובר: זה גם יופיע בתקציב. אתם לא רוצים לאשר את זה, אל תצביעו.

מר גיא קלנר: חבר'ה, בבקשה, תבואו עם הדברים כמו שצריך.

מר אבי גרובר: חבר'ה, הכל מעל ומעבר.

מר רפאל בראל: על חודש אנחנו לא מאשרים.

מר אבי גרובר: מי בעד? הסעיף של קהילה בשגרה ובחירום נאמני רובע. 5 בעד. מי נגד? 5. גיא?

מר גיא קלנר: אני נמנע.

מר אבי גרובר: זה 5 ; 5 מה זה אומר? שזה לא עבר?

מר אהרון אלמוג אסולין: ההצעה לא עברה.

מר גיא קלנר: אז אני נגד.

מר אבי גרובר: ההצעה לא עברה.

מר גיא קלנר: אז אני נגד.

מר אבי גרובר: אתה נגד?

מר גיא קלנר: כן.

מר אבי גרובר: תודה רבה.

החלטה מס' 132: הוחלט ברוב קולות לא אשר סעיף קהילה בשגרה ובחירום
נאמני רובע.

מר אבי גרובר: אנחנו צריכים לאשר תקנים.

מר אהרון אלמוג אסולין: הם רוצים להוסיף 2 תוספות לתקציב.

גב' שירה אבין: זה היה בתוכנית הנושא? התקנים?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא התקנים. לתקציב אנחנו מבקשים, יש עדכון.

גב' שירה אבין: תקנים היו בתוך הנושא?

מר אהרון אלמוג אסולין: אנחנו מבקשים לאשר חצי מיליון ₪ לגמלאים.
מתוך התקציב שלא אושר היום, אנחנו חושבים שמה שקורה בבית מלינוב,
מחייב תמיכה-

מר יעקב קורצקי: אני רציתי לבקש מיליון ₪ לקשישים.

מר גיא קלנר: בסדר. אז הקדמנו אותך הפעם, יעקב.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מבקש חצי מיליון, כי אני מידתי.

מר אבי גרובר: יש ביום ראשון דיון בתמיכות, זה תמיכות, מה זה,
אתה מגדיל את סעיף תמיכות.

מר גיא קלנר: אנחנו מבקשים להצביע על תוספת לגמלאים בסך

חצי מיליון ₪, זו תוספת אחת, ואנחנו עומדים שההצבעה תיעשה על זה היום.

מר יעקב קורצקי:

צריך לעשות מיליון ₪.

מר גיא קלנר:

אז אנחנו מבקשים חצי מיליון ₪... מה שאתה

רוצה.

(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר:

ומאיפה...?

מר אבי גרובר:

אין לו כיסויי תקציבי. מאיפה? מאיפה הכסף אז?

מר גיא קלנר:

יש כיסויי תקציבי, כי 2 מיליון ₪ לא...

מר יעקב קורצקי:

לא היום, ל-2018.

מר גיא קלנר:

ל-2017.

מר יעקב קורצקי:

... מסודר עם תכנית, גיא. 2018 מיליון ₪.

מר גיא קלנר:

יעקב, לא, אנחנו מציעים את זה היום, חצי מיליון

₪.

מר אבי גרובר:

אבל זה רק לחלק מהקשישים, יש אפליה בין

הקשישים מה שאתם עושים.

מר גיא קלנר:

אנחנו נביא את אותה פרוצדורה...

גב' נורית אבנר:

מה עם ריזנס? ... בית מלינוב?

מר אבי גרובר:

אתם מפלים חלק מהקשישים.

מר גיא קלנר:

חברים, תצביעו נגד. אנחנו מצביעים בעד. איך זה?

אחלה. אז חצי מיליון ₪...

מר אבי גרובר:

זה לא הופיע בסדר היום. אי אפשר להוסיף את זה.

מר רפאל בראל: אה, לא מופיע בסדר היום? בסדר, בישיבה הבאה יופיע. בישיבה הבאה אנחנו נכניס את זה.

גב' נורית אבנר: אי אפשר אחד כן ואחד לא.
גב' דברת וייזר: נתת לכדורסל, ולא נתת את התוספת לאחרים. אין שום הבדל.

מר רפאל בראל: אנחנו מבקשים את עודף התקציב לפרוע הלוואות.
גב' נורית אבנר: זה משהו אחר. זה נושא אחר.

מר רפאל בראל: סליחה, אני יודע מה שאני אומר. חוץ מזה כל עודף שיהיה בתקציב לפרוע הלוואות.

מר גיא קלנר: רפי, לא יעזור לך יעקב, אתה עושה פעולה לא חוקית עכשיו.

מר יעקב קורצקי: אני עושה פעולה לא חוקית?

מר גיא קלנר: אז אל תצביע, אנחנו נעביר את זה בלי שתצביע.
(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: אפשר להצביע על התקנים קודם? נסיים את סדר היום הקבוע?

מר יעקב קורצקי: אתה לא רציני, גיא. למה אתה מפריע לקשישים? אתה פוגע בקשישים.

מר גיא קלנר: אני לא פוגע בקשישים. אתה לא עשית כלום, אנחנו באים עם חצי מיליון ₪.

גב' נורית אבנר: למה לא מיליון? למה דווקא 500,000 ₪? אני רוצה להבין.

- מר גיא קלנר:** שני נושאים נוספים.
- (מדברים ביחד)
- מר אבי גרובר:** גיא, עוד לא סיימתי. עוד לא סיימתי את סדר היום.
- גב' נורית אבנר:** אתה מתעצבן על זה שיש שורה ואין הסברים, אני רוצה...
- מר גיא קלנר:** לא רוצה לתת לך הסבר. רוצה על חצי מיליון ש.
- גב' נורית אבנר:** מה זה לא רוצה? אני רוצה לתת להם 1 מיליון ש.
- מר גיא קלנר:** בסדר, אז תביאי פעם הבאה מיליון.
- גב' דברת וייזר:** רגע, עדיין לא סיימנו את ההצבעה על התקציב, יש עוד שורה.
- גב' נורית אבנר:** נשמע נהדר.
- מר גיא קלנר:** נשמע נהדר, אני יודע שזה אוכל אותך. והיום לא הצבעת חצי מיליון ש לגמלאים.
- גב' נורית אבנר:** אני רוצה לתת מיליון, מה זה אוכל אותי? אוכל אותי שאתה לא נותן להם מספיק.
- מר גיא קלנר:** לא תקבלי הסבר, לא תקבלי.
- גב' נורית אבנר:** אני רוצה הסבר.
- מר גיא קלנר:** לא תקבלי.
- גב' נורית אבנר:** כשלך נוח, אני לא אקבל הסבר. אבל שאבי מביא דברים ואתה מבקש הסברים, זה לא מוצא חן בעינייך.
- מר גיא קלנר:** בוא נתקדם, בוא נתקדם.

מר יעקב קורצקי: תסיים, תסיים.

מר אבי גרובר: סייעות גני הילדים, אנחנו צריכים לעלות מ- 150 תקן ב-2017 ל-175 תקן ב-2017. מי בעד? תודה. פה אחד. אתה הצבעת בעד, אהרון?

החלטה מס' 133: הוחלט פה אחד לאשר בתקנים סעיף סייעות גני ילדים.

מר אבי גרובר: סייעות חינוך מיוחד מ-71 ל-94.

מר רפאל בראל: אבל הדברים הללו, אנחנו מצביעים עליהם, אבל הם לא היו בסדר היום.

מר אבי גרובר: זה היה בסדר היום, בטח שזה היה בסדר היום.

גב' נורית אבנר: היו, בסוף בעמוד למטה. אתה רוצה לראות?

מר אבי גרובר: מ-71 ל-94, מי בעד? תודה רבה הישיבה סגורה.

החלטה מס' 134: הוחלט פה אחד לאשר בתקנים סעיף סייעות חינוך מיוחד.

מר גיא קלנר: הישיבה לא סגורה, יש לנו עוד שיפור להצעה.

מר יעקב קורצקי: תסגור את הישיבה.

מר גיא קלנר: סליחה. אתה לא סוגר את הישיבה. מועצת העיר היא גוף סוברני אתה לא סוגר את הישיבה. אנחנו מבקשים לקבל...

שירלי פאר
מנכ"לית העירייה

אבי גרובר
ראש העירייה

קובץ החלטות

* אישור תב"ר בסך 2.5 מיליון ₪ (מחוץ לסדר היום).

החלטה מס' 110: הוחלט פה אחד לאשר תב"ר כביש גישה בסך 2.5 מיליון ₪.

2. עדכון סעיפים בתקציב הרגיל לשנת 2017 ובתקן כוח אדם.

החלטה מס' 111: הוחלט פה אחד לאשר תוספת הקצבה של 100,000 ₪ לאגודת הספורט לטובת כדור יד גברים, ועוד 120,000 ש"ח לאגודת הספורט לטובת כדורסל בנות, מסעיף הרזרבה. 280,000 ש"ח תוספת תמיכה לכדורסל נשים בכפוף לבדיקה משפטית, ו-50,000 ₪ הגדלת סעיף תמיכות בעמותות מאמצות בספר התקציב, מסעיף הארנונה.

החלטה מס' 112: הוחלט פה אחד לאשר סעיף ארנונה כללית.

החלטה מס' 113: הוחלט פה אחד לאשר סעיף תכנית ניצנים.

החלטה מס' 114: הוחלט ברוב קולות לאשר סעיף תצרוכת מים במבני העירייה.

החלטה מס' 115: הוחלט פה אחד לאשר סעיף הקלטות וצילומי ישיבות

החלטה מס' 116: הוחלט ברוב קולות לא לאשר סעיף כוח אדם זמני.

החלטה מס' 117 : הוחלט פה אחד לאשר סעיף דמי חבר באיגודים מקצועיים.

החלטה מס' 118 : הוחלט פה אחד לאשר סעיף פרסום מכרזי כוח אדם.

החלטה מס' 119 : הוחלט פה אחד לאשר סעיף פעולות לרווחת עובד.

החלטה מס' 120 : הוחלט פה אחד לאשר סעיף הוצאות ארגוניות ומשפטיות.

החלטה מס' 121 : הוחלט ברוב קולות לאשר סעיף הוצאות ארגוניות גזברות.

החלטה מס' 122 : הוחלט ברוב קולות לאשר סעיף הוצאות ארגוניות במחלקת הגבייה בסך 300,000 ₪.

החלטה מס' 123 : הוחלט פה אחד לאשר סעיף תברואה – עבודות קבלניות.

החלטה מס' 124 : הוחלט פה אחד לאשר סעיפים: עבודות הדברה, שכר שיטור עירוני, אחזקת מקלטים ומחסני חירום, סימון כבישים ואחזקת חוצות, אחזקת מזגנים, מיזוג אוויר, פרויקט אופניים חשמליים.

החלטה מס' 125 : הוחלט ברוב קולות לא אשר סעיף אחזקת גנים ציבוריים.

החלטה מס' 126 : הוחלט פה אחד לאשר סעיף אחזקת פארק רמת השרון.

החלטה מס' 127: הוחלט ברוב קולות לא לאשר סעיף תכנית ניצנים.

החלטה מס' 128: הוחלט פה אחד לאשר סעיף פסיכולוגיים עצמאיים.

החלטה מס' 129: הוחלט פה אחד לאשר סעיף צהרון חינוך מיוחד כולל הסעות וסעיף חוגים ופעולות קיץ.

החלטה מס' 130: הוחלט פה אחד לאשר סעיף השתתפות במתנ"ס.

החלטה מס' 131: הוחלט פה אחד לאשר סעיף פעולות איכות הסביבה.

החלטה מס' 132: הוחלט ברוב קולות לא אשר סעיף קהילה בשגרה ובחירום נאמני רובע.

החלטה מס' 133: הוחלט פה אחד לאשר בתקנים סעיף סייעות גני ילדים.

החלטה מס' 134: הוחלט פה אחד לאשר בתקנים סעיף סייעות חינוך מיוחד.